

การพัฒนาเครื่องใส่ปุ๋ยสำหรับข้าวโพด

THE DEVELOPMENT OF FERTILIZER DISTRIBUTING

EQUIPMENT FOR CORN

นายเอกชัย คล้ายใจตรง รหัส 49380257
นายณัฐพล ชัยชนะ รหัส 49380776

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ...../...../.....
เลขทะเบียน..... 15067601 e.2
เลขเรียกหนังสือ..... ช.5.
มหาวิทยาลัยนเรศวร 08730
2552

ปริญญาในพันธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2552

ใบรับรองปริญญาบัตร

ชื่อหัวข้อโครงการ การพัฒนาเครื่องไส่ปูยสำหรับข้าวโพด

ผู้ดำเนินโครงการ นายเอกชัย คล้ายใจตรง รหัส 49380257

นายณัฐพล ชัยชนะ รหัส 49380776

ที่ปรึกษาโครงการ อาจารย์วิสาข์ เจรัสกุล

สาขาวิชา วิศวกรรมอุตสาหการ

ภาควิชา วิศวกรรมอุตสาหการ

ปีการศึกษา 2552

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อนุมัติให้ปริญญาบัตรฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ

ที่ปรึกษาโครงการ

(อาจารย์วิสาข์ เจรัสกุล)

กรรมการ

(อาจารย์ธนนา บุญฤทธิ์)

กรรมการ

(อาจารย์ศรีสังข์ วิทยศักดิ์)

กรรมการ

(อาจารย์สาวลักษณ์ ทองกลิ่น)

กรรมการ

(อาจารย์วัฒนชัย เมยวัฒน์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กвин สนธิเพิ่มพูน)

ชื่อหัวข้อโครงการ	การพัฒนาเครื่องไส่ปูยสำหรับข้าวโพด		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายเอกชัย คล้ายใจตรง	รหัส 49380257	
	นายณัฐพล ชัยชนะ	รหัส 49380776	
ที่ปรึกษาโครงการ	อาจารย์วิสาข์ เจ้าสกุล		
สาขาวิชา	วิศวกรรมอุตสาหการ		
ภาควิชา	วิศวกรรมอุตสาหการ		
ปีการศึกษา	2552		

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นโครงการพัฒนาเครื่องไส่ปูยสำหรับข้าวโพด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการออกแบบและสร้างเครื่องไส่ปูยสำหรับข้าวโพด โดยจะเป็นเครื่องไส่ปูยข้าวโพดที่เป็นทางเลือกให้กับเกษตรรายย่อยหรือมีเงินในการลงทุนไม่สูงมากนัก ซึ่งเครื่องไส่ปูยที่สร้างขึ้นจะเป็นชนิดแบบต่อพ่วงกับรถโดยสารเด็ก และมีขนาด กว้าง 1 เมตร ยาว 120 เมตร และสูง 0.8 เมตร สามารถไส่ปูยข้าวโพดได้ 3 แตง

การออกแบบการทดลองครั้งนี้ได้มีวิธีการทดลองไส่ปูยแล้วหานาฬาไส่ปูย/ໄร์ และประสิทธิภาพในการทำงานของเครื่องไส่ปูย โดยจะทำการทดลอง เทียบกัน 3 แบบ คือ ใช้แรงงานคนไส่ปูย ใช้เครื่องไส่ปูยที่ได้ออกแบบและสร้างขึ้นหรือเครื่องไส่ปูยข้าวโพดติดกับรถโดยเดินตาม และใช้เครื่องไส่ปูยติดกับรถแทรกเตอร์ และจะมีการหาต้นทุนเครื่องไส่ปูยข้าวโพดติดกับรถโดยเดินตาม ระยะเวลาคืนทุน ซึ่งในการทดลองครั้งนี้จะมีการประเมินแบบประเมินความพอใจเครื่องไส่ปูยข้าวโพดติดรถโดยเดินตาม โดยจะให้เกณฑ์เป็นผู้ประเมิน หันหน้าเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรในหมู่บ้านนาส่วนตัว ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ จังหวัดเพชรบูรณ์

จากการทดลองในครั้งนี้สามารถได้ทราบผลการทดลองและการวิเคราะห์ผลการทดลองพบว่า การใช้เครื่องไส่ปูยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถโดยสารเดินตามจะใช้เวลาในการไส่ปูยน้อยกว่าใช้แรงงานคน เมื่อเทียบการไส่ปูยในปริมาณพื้นที่เท่ากัน โดยการใช้แรงงานคนในการไส่ปูยนั้นจะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง/ໄร์ เครื่องไส่ปูยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถโดยสารเดินตามจะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง/ໄร์ และเครื่องไส่ปูยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์ ใช้เวลาประมาณ 45 นาที/ໄร์ ดังนั้น เครื่องไส่ปูยข้าวโพดติดกับรถโดยเดินตามที่ได้พัฒนาขึ้นมาเนี้ย่น่าจะเป็นทางเลือกให้แก่เกษตรกรรายย่อยที่มีเงินลงทุนไม่สูงมากนัก ถ้าเทียบกับการใช้เครื่องไส่ปูยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์ ก็ยังน่าลงทุนเนื่องจากราคาเครื่องและเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปีน้อยกว่า และประสิทธิภาพการทำงานก็ไม่ห่างกันมาก

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิศวกรรมอุตสาหการฉบับนี้สามารถดำเนินจดล่วงได้ด้วยความสนับสนุนจากท่านอาจารย์ วิสาข เจรัสกุล และอาจารย์ ประเทือง โนราษัย อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือสนับสนุน พร้อมทั้งให้คำปรึกษาและแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการเขียน ตลอดจนกรุณาตรวจสอบ และแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้น โครงการ จนกระทั่งโครงการประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ โครงการวิศวกรรมอุตสาหการฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้เลยหากปราศจากครอบครัวที่เคยให้ความรัก และกำลังใจ ขอบคุณพ่อบุญที่อน พี่น้อง และบุคลากรทุกท่านในคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เคยให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจนเกิด โครงการวิศวกรรมฉบับนี้ ทางผู้จัดทำ จึงขอกราบขอบพระคุณ ทุกท่าน ไว้วัน ที่นี้ด้วย

คณะผู้ดำเนิน โครงการวิศวกรรม

นายเอกชัย คล้ายใจตรง

นายณัฐพล ชาชนะ

มีนาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
ใบรับรองปริญญา尼พนธ์.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญรูป.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 เกณฑ์ชี้วัดผลงาน.....	1
1.4 เกณฑ์ชี้วัดผลสำเร็จ.....	1
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	1
1.6 ขอบเขตการทำโครงการ.....	2
1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	2
1.8 แผนการดำเนินงาน.....	3
1.9 รายละเอียดงบประมาณตลอดโครงการ.....	3
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎี.....	4
2.1 หลักการออกแบบ.....	4
2.2 ใช่ส่งกำลัง.....	6
2.3 คุณสมบัติของ Solid Works	9
2.4 การทดสอบเครื่องมืออัตราทด.....	10
2.5 เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม.....	12
2.6 การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์.....	14
2.7 ข้าวโพด.....	15
2.8 วิธีไส้ปุ๋ยและเครื่องมือ.....	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.9 รูปปี่ยและเวลาใส่ปี่ย.....	20
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
 บทที่ 3 วิธีดำเนินโครงการ.....	 23
3.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของเครื่องใส่ปี่ยข้าวโพด.....	23
3.2 การออกแบบเครื่องใส่ปี่ยข้าวโพด.....	23
3.3 วิธีสร้างและทดสอบเครื่องใส่ปี่ยข้าวโพด.....	24
3.4 การทดลองและประเมินผล.....	24
3.1 แก้ไขเครื่องใส่ปี่ยข้าวโพด.....	25
3.2 สรุปผลการดำเนินงาน.....	25
 บทที่ 4 ผลการทดลองและวิเคราะห์.....	 26
4.1 การออกแบบและดำเนินการสร้างเครื่องใส่ปี่ยสำหรับข้าวโพด.....	26
4.2 การสร้างและประกอบเครื่องใส่ปี่ยข้าวโพด.....	31
4.3 การทดสอบเครื่องใส่ปี่ยข้าวโพด.....	34
4.4 ผลการทดลอง.....	36
4.1 การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์.....	39
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	43
 บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	 47
5.1 บทสรุป.....	47
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	47
 เอกสารอ้างอิง.....	 49
ภาคผนวก ก.....	50
ภาคผนวก ข.....	55
ภาคผนวก ค.....	57

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงแผนการดำเนินงาน.....	3
2.1 แสดงการทดสอบคำนวณอัตราหด	10
4.1 แสดงผลการจับเวลาในการทดลองเปรียบเทียบกัน 3 แบบ.....	36
4.2 แสดงผลการทดลองการใส่ปุ๋ยระหว่างเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามกับคนใส่ปุ๋ย.....	37
4.3 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างการใช้เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามกับเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์.....	38
4.4 แสดงค่าการคำนวณการคิดต้นทุนการใช้เครื่องใส่ปุ๋ยต่อพ่วงรถไถนาเดินตาม.....	41
4.5 แสดงค่าการคำนวณระยะเวลาคืนทุนของเครื่องใส่ปุ๋ยต่อพ่วงรถไถนาเดินตาม.....	42
4.6 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด.....	44

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 การขับด้วยไฟส่องกำลัง.....	6
2.2 ไฟสีเขียวขับหลาไฟเพลา.....	7
2.3 แสดงการติดตั้งไฟขับสองงาน.....	7
2.4 ใช้ยางเป็นตัวหน่วงการสั่นสะเทือน.....	8
2.5 ใช้ร่างรับการโอดสำหรับจะชุดคุณท์กลางที่ห่างไกลมาก.....	8
2.6 สปริงความตึงของไฟสั่น.....	9
2.7 ไอลอร์ดิคปรับความตึงของไฟ.....	9
3.1 แสดงอุปกรณ์ทำรุนข้าวโพดและเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อห่วงกับรถแทรกเตอร์.....	23
3.2 แบบเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด.....	24
4.1 โครงสร้างคานรับน้ำหนัก.....	26
4.2 การติดตั้งระบบขับส่งกำลัง.....	27
4.3 แสดงการติดตั้งสเตอร์และไฟขับส่งกำลัง.....	27
4.4 สเตอร์ขนาด 32 ฟัน และ สเตอร์ขนาด 16 ฟัน.....	28
4.5 การจัดตำแหน่งสเตอร์ขนาด 32 ฟัน และสเตอร์ขนาด 16 ฟัน.....	28
4.6 แสดงการออกแบบถังใส่ปุ๋ย.....	29
4.7 แสดงการออกแบบถังในแขง.....	30
4.8 แสดงการออกแบบใบแตก.....	30
4.9 แสดงอุปกรณ์การลำเลียงปุ๋ย.....	31
4.10 แสดงการใส่ตุ๊กตา กับค้านข้างถังบรรจุปุ๋ย.....	31
4.11 แสดงการวางต้นเหน่งของแกนใส่ปุ๋ยทั้ง 2 ตัว.....	32
4.12 แสดงอุปกรณ์การลำเลียงปุ๋ยกับถังบรรจุปุ๋ย.....	32
4.13 แสดงอุปกรณ์ต่อพวงกับรถไถนาเดินตาม.....	33
4.14 แสดงการประกอบอุปกรณ์กลบดินหรือใบแยกดิน.....	33
4.15 แสดงเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด.....	34
4.16 รูปแสดงการต่อห่วงเครื่องใส่ปุ๋ยกับรถไถนาเดินตาม.....	34
4.17 รูปแสดงการบรรจุปุ๋ยใส่เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด.....	35
4.18 แสดงการใส่ปุ๋ยข้าวโพดโดยเครื่องใส่ปุ๋ยติดรถไถนาเดินตาม.....	35

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.19 รูปแสดงการเบร์ยนเทียบการใส่ปุ่มข้าวโพดระหว่างคนใส่ปุ่มและเครื่องใส่ปุ่มข้าวโพดต่อพ่วงกับรถโดยเดินตาม.....	37
4.20 รูปแสดงการเบร์ยนเทียบการใส่ปุ่มของเครื่องต่อพ่วงกับรถโดยเดินตามกับเครื่องใส่ปุ่มข้าวโพดต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์.....	38
4.21 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนการใช้เครื่องกับพื้นที่ (ไร).....	41
4.22 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาคืนทุนกับพื้นที่ (ไร).....	43
4.23 แผนภูมิแสดงระดับความพึงพอใจของเกษตรกร.....	46
ก.1 แสดงการต่อพ่วงเครื่องใส่ปุ่มกับรถโดยเดินตาม.....	51
ก.2 แสดงการบรรจุปุ่มใส่เครื่อง.....	52
ก.3 แสดงการใส่ปุ่มข้าวโพดโดยเครื่อง.....	52
ก.4 แสดงการต่อพ่วงเครื่องใส่ปุ่มกับรถโดยเดินตาม.....	54
ก.1 เครื่องใส่ปุ่มข้าวโพด.....	58
ก.2 ถังบรรจุปุ่ม.....	59
ก.3 ตัวยึดถังปุ่มกับคาน.....	60
ก.4 ตัวยู.....	61
ก.5 ล็อกตัวยู.....	62
ก.6 ตัวยึดประกอบสลัก.....	63
ก.7 สลักเกลียว.....	64
ก.8 มือเปิดฝ่าถังบรรจุปุ่ม.....	65
ก.9 าร์มล้อใบแซง.....	66
ก.10 ลิมบีค โครง.....	67
ก.11 เหล็กบีคแขนข้าง.....	68
ก.12 ตัวขันความลึกใบแดก.....	69
ก.13 ปลอกสวมสลัก.....	70
ก.14 โครงใบแดก.....	71
ก.15 ลิ้นกันปุ่มลง.....	72
ก.16 ตัวบีค โครงใบแดก.....	73
ก.17 ตัวต่อสลักกับคาน.....	74

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
ค.18 ใบແດກ(ขวา).....	75
ค.19 หัวต่อตัวขั้นระดับ.....	76
ค.20 ฝ่าถัง.....	77
ค.21 ใบແດກ(ซ้าย).....	78
ค.22 สลักล้อใบแซง.....	79
ค.23 ตัวประคงคานกลาง.....	80
ค.24 แกนเพลา.....	81
ค.25 ตัวรองรับคานปรับ.....	82
ค.26 ปลอกสวมขั้นระดับ.....	83
ค.27 คาน.....	84
ค.28 เหล็กนาเกี้ยดศุกตา.....	85
ค.29 ปลอกสวมแกน.....	86
ค.30 ตัวรองใบແດກด้านล่าง.....	87
ค.31 ล้อใบแซง.....	88
ค.32 ตัวกันอาร์มล้อใบแซง.....	89

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงงาน

เนื่องจากปัจจุบันการทำการเกษตรได้มีการนำอาชีวศึกษาและเครื่องทุนแรงช่วยในการเพิ่มผลผลิตและช่วยให้เกษตรกรใช้เวลาในการทำงานน้อยลงทำให้เหลือเวลาไปทำงานอื่นได้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและยังสามารถสามารถปฏิบัติงานได้เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งเกษตรกรยังสามารถปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้น ถ้าเปรียบเทียบการใช้รถโดยกับการใช้แรงงานของคนในเวลาเดียวกัน การเพาะปลูกพืชเป็นอาชีพที่นับว่ามีการทำเกษตรกรรมกันมาก และเกษตรกรรายย่อยส่วนมากนิยมใช้รถโดยแบบเดินตามเนื้องраницาโดยขนาดใหญ่หรือรถแทรกเตอร์มีราคาที่สูงเกินกว่ารายได้ของเกษตรกรรายย่อย ขณะผู้จัดทำโครงงานจึงคิดวิธีการออกแบบและสร้างเครื่องไส่ปูยข้าวโพดพ่วงค์รถโดยนาแบบเดินตาม แม้ว่าการทำางานของเครื่องไส่ปูยพ่วงค์รถโดยนาแบบเดินตามช้ากว่า เครื่องปลูกพืชพ่วงค์รถโดยนาโดยใหญ่หรือรถแทรกเตอร์ แต่ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของเกษตรกรที่มีเงินลงทุนน้อย จึงได้มีโครงงานพัฒนาเครื่องไส่ปูยสำหรับข้าวโพดขั้นมา ในการผลิตเครื่องไส่ปูยข้าวโพดนี้ต้องอาศัยหลักการและทฤษฎีทางเข้ามาช่วย เพื่อสนับสนุนให้ได้เครื่องไส่ปูยข้าวโพดพ่วงค์รถโดยนาแบบเดินตามที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดี

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงงาน

เพื่อออกแบบและสร้างเครื่องไส่ปูยข้าวโพดพ่วงค์รถโดยนาเดินตาม

1.3 เกณฑ์ที่วัดผลงาน

ได้เครื่องไส่ปูยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถไถเดินตาม

1.4 เกณฑ์ที่วัดผลสำเร็จ

1.4.1 เครื่องไส่ปูยที่ได้ทำการออกแบบและสร้างขึ้นมาสามารถทำการไส่ปูยได้จริงสามารถไส่ปูยได้ 3 แคว

1.4.2 การใช้งานเครื่องไส่ปูยข้าวโพดวัดจากความพึงพอใจของเกษตรกรที่ได้ทดลองใช้เครื่องโดยที่วัดคันความพึงพอใจที่ 80 % ขึ้นไป โดยใช้แบบสอบถามวัดระดับความพึงพอใจ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 นำหลักการออกแบบการทดลองมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเครื่องไส่ปูยข้าวโพดที่ได้ออกแบบไว้ ทั้งนี้เพื่อหาจุดที่เหมาะสมของปัจจัยเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรที่ผลิตข้าวโพด

1.5.2 ทำให้เกษตรกร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตข้าวโพดตัดสินใจลงทุนผลิตข้าวโพดโดยอาศัยเครื่องไส่ปูยพ่วงต่อรถได้แบบเดินตาม

1.6 ขอบเขตการทำโครงการ

ศึกษาความเหมาะสมในทำการออกแบบและสร้างเครื่องไส่ปูยข้าว และจะทำการทดลองไส่ปูย ในหมู่บ้านนาสนุ่น ตำบลนาสนุ่น อ.เกอเรห์เทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1.7.1 ขั้นตอนการวางแผน (Plan)

1.7.1.1 จัดทำแผนการดำเนินงาน

1.7.1.2 ศึกษารายละเอียดเครื่องไส่ปูยข้าวโพดและอุปกรณ์ต่างๆ

1.7.2 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Do)

1.7.2.1 ออกแบบเครื่องไส่ปูยข้าวโพด

1.7.2.2 จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ

1.7.2.3 ทำการผลิตชิ้นส่วนตามที่ออกแบบ

1.7.2.4 ทำการสร้างเครื่องไส่ปูยข้าวโพด

1.7.3 ขั้นตอนการทดสอบ

1.7.3.1 ทดลองการทำงานของเครื่องไส่ปูยข้าวโพดในแปลงข้าวโพดจริงของเกษตรกร

1.7.3.2 ออกแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องไส่ปูย โดยเกษตรกรหมู่บ้านนาสนุ่น ต.นาสนุ่น อ.เกอเรห์เทพ จ.เพชรบูรณ์

1.7.4 ขั้นตอนการแก้ไข/ปรับปรุง (Action)

1.7.5 ขั้นตอนการกำหนดคู่มือการใช้งาน

1.7.6 สรุปผลการดำเนินงานวิจัย

1.8 แผนการดำเนินงาน

ตารางที่ 1.1 แสดงแผนการดำเนินงาน

ลำดับ	การดำเนินงาน	ก.ก	ส.ก	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ
1	ศึกษาค้นคว้าข้อมูล		↔						
2	ศึกษาการทำงานของเครื่องใส่ปุ๊บ ข้าวโพด			↔					
3	ออกแบบและสร้างเครื่องต้นแบบ		↔	↔					
4	ทดสอบการใช้งานจริงในแปลงของ เกษตรกร					↔			
5	แก้ไขแบบที่เกิดการผิดพลาด						↔		
6	วิเคราะห์และสรุปผล							↔	↔

1.9 รายละเอียดงบประมาณตลอดโครงการ

1. ก่าถ่ายเอกสาร	1,000	บาท
2. ก่าเดินทาง	2,000	บาท
3. ก่าสร้างเครื่องใส่ปุ๊บข้าวโพด	4,000	บาท
4. ก่าใช้จ่ายอื่นๆ	500	บาท
รวมเป็นเงิน	<u>7,500</u>	บาท

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎีเบื้องต้น

2.1 หลักการออกแบบ

ผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้นมาจากกระบวนการผลิตที่ดี ความต้องการ ความเอาใจใส่ คนทำต้องคำนึงถึงหลักการทำที่ถูกวิธี ตามแบบที่เขียนไว้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ที่ดีเอาไว้ควรมีองค์ประกอบของ ไร้บ้างแล้วใช้ความคิดสร้างสรรค์ วิธีการต่างๆที่ได้กล่าวมา เสนอแนวคิดให้เป็นผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมตามหลักการออกแบบ โดยหลักการออกแบบควรคำนึงถึงนี้มี 8 ประการ คือ

- 1) หน้าที่ใช้สอย (Function)
- 2) ความปลอดภัย (Safety)
- 3) ความแข็งแรง (Construction)
- 4) ความสะดวกสบายในการใช้ (Ergonomics)
- 5) ความสวยงาม (Aesthetics)
- 6) ราคา (Cost)
- 7) การซ่อมแซมง่าย (Maintenance)
- 8) วัสดุและการผลิต (Materials and production)

2.1.1 หน้าที่ใช้สอย

หน้าที่ใช้สอยถือเป็นหลักการออกแบบที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกที่ต้องคำนึงถึง ผลิตภัณฑ์ทุกชนิด ต้องมีหน้าที่ใช้สอยถูกต้องตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสะดวกสบาย

เรื่องหน้าที่การใช้สอยนั้นว่าเป็นสิ่งที่จะเอื้อต่อชีวิต ผลิตภัณฑ์บางชนิดมีประโยชน์ใช้สอยตามที่ผู้คนตั้งไว้ ทราบเบื้องต้นว่า มีหน้าที่ใช้สอยแบบนี้ แต่ความลับเอื้อต่อในที่นักออกแบบได้คิดนั้น ได้ตอบสนองความสนับสนุนอย่างเต็มที่

2.1.2 ความปลอดภัย

สิ่งที่อำนวยความสะดวกให้มากเพียงไร ย่อมมีโทษเพียงนั้น การออกแบบควรคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้ ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องแสดงเครื่องหมายไว้ให้ชัดเจนหรือคำอธิบายไว้

2.1.3 ความแข็งแรง

ผลิตภัณฑ์จะต้องมีความแข็งแรงในตัวของผลิตภัณฑ์หรือโครงสร้างเป็นความเหมาะสมในการที่นักออกแบบรู้จักใช้คุณสมบัติของวัสดุและจำนวนหรือปริมาณของโครงสร้างในการที่จะต้องมีการรับน้ำหนัก ต้องเข้าใจหลักโครงสร้างและการรับน้ำหนัก

ส่วนความแข็งแรงของด้าวผลิตภัณฑ์เองนั้นก็ขึ้นอยู่กับการออกแบบรูป่างและการเลือกวัสดุและการศึกษาข้อมูลการใช้งานผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ต้องรับน้ำหนักหรือกระบวนการระเหยอะไร แต่อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงความประทับใจในด้านนี้

2.1.4 ความสะดวกสบายในการใช้

นักออกแบบต้องศึกษาวิชาการกายวิภาคเชิงกลเกี่ยวกับสัดส่วน ขนาดและจีดจำกัดที่เหมาะสมสำหรับอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกาย ทั้งด้านสรีระ จะทำให้ทราบถึงจีดจำกัด ความสามารถของร่างกาย ที่กล่าวมานี้จะทำให้นักออกแบบกำหนดขนาด ส่วนโถ้ง ส่วนตรง ส่วนแคบของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับร่างกายหรืออวัยวะของมนุษย์ที่ใช้ ก็จะก่อให้เกิดความสะดวกสบายก็คงเป็น ดังนั้นนักออกแบบจึงต้องศึกษาสัดส่วนร่างกายของชนชาติที่ใช้ผลิตภัณฑ์เป็นเกล็ดที่

2.1.5 ความสวยงาม

ผลิตภัณฑ์ในยุคปัจจุบันนี้ความสวยงามนับว่ามีความสำคัญไม่ใช่เรื่องของไปน้อยกว่าหน้าที่ใช้สอยเลย ความสวยงามจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อ เพราะประทับใจส่วนหน้าที่ใช้สอย จะดีหรือไม่ดี ต้องใช้เวลาอีกรยะหนึ่ง ก็จะเกิดความบกพร่องในหน้าที่ใช้สอยให้เห็นกางหลังผลิตภัณฑ์บางอย่างความสวยงามก็คือหน้าที่ใช้สอยนั่นเอง

2.1.6 ราคา

ผลิตภัณฑ์ที่นั้นบ่อมมีข้อมูลด้านผู้บริโภคและด้านการตลาดที่ได้กันคัวและสำรวจแล้ว ผลิตภัณฑ์บ่อมจะต้องมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายว่าที่จะใช้เป็นคนกลุ่มใด อาชีพ ฐานะเป็นอย่างไร นักออกแบบก็จะกำหนดแบบผลิตภัณฑ์ ประมาณราคายังไห้กลุ่มเป้าหมายที่จะซื้อได้และราคาก็เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ และเดี๋กวิธีผลิต ได้อย่างรวดเร็ว เหมาะสม

อย่างไรก็ได้ ด้านประเมินการออกแบบมาแล้ว ปรากฏว่า ราคาค่อนข้างสูงกว่าที่กำหนดไว้ก็อาจจะเปลี่ยนแปลงราคาหรือพัฒนาองค์ประกอบด้านต่างๆ ใหม่ แต่ยังคงคุณภาพไว้เรียกว่าเป็นวิธีการลดค่าใช้จ่าย

2.1.7 การซ่อนแซมง่าย

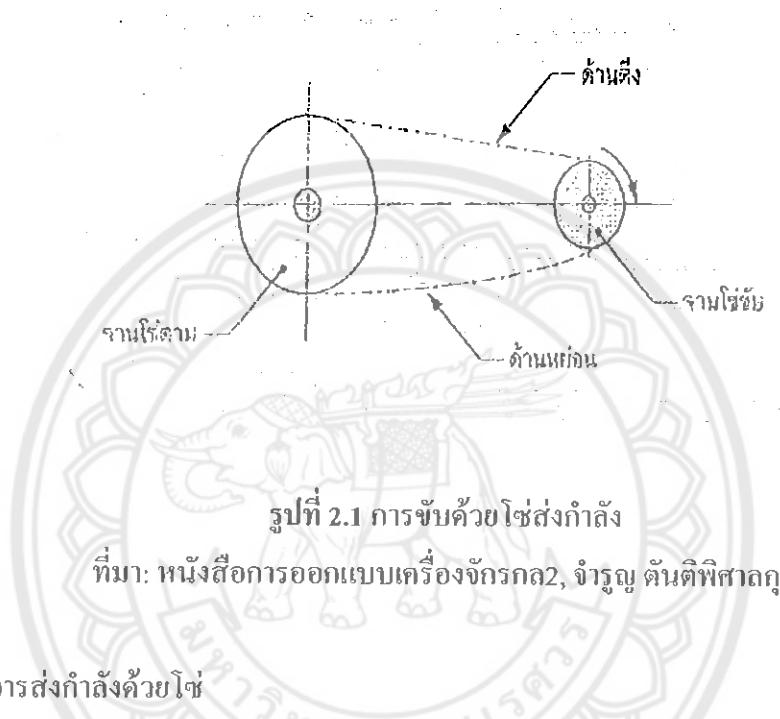
หลักการนึงก็ใช้กับผลิตภัณฑ์ เครื่องเข้า เครื่องขันต์ จะต้องศึกษาถึงตำแหน่งในการจัดวางกลไกแต่ละชิ้น เพื่อที่จะใช้ออกแบบส่วนต่างๆ ให้สะดวกในการถอดซ่อนหรือเปลี่ยนได้

2.1.8 วัสดุและการผลิต

อาจมีกรรมวิธีการเลือกใช้วัสดุและวิธีผลิตได้หลายแบบ แต่ละแบบหรือวิธีใดถึงจะเหมาะสมที่สุด ที่จะไม่ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าการประเมิน ฉะนั้น นักออกแบบจะต้องศึกษาเรื่องวัสดุและวิธีผลิตให้ลึกซึ้ง โดยเฉพาะวัสดุที่ต้องเลือกใช้คุณสมบัติให้เหมาะสมคุณสมบัติ ผลิตภัณฑ์ที่พึงมีขึ้นในยุคสมัยนี้ มีการรวมร่วมกันนำวัสดุทุกชนิดมาใช้ใหม่

2.2 โซ่ส่งกำลัง

การขับส่งกำลังด้วยโซ่ดังแสดงในรูป ประกอบด้วยโซ่ที่คล้องรอบงานโซ่ตั้งแต่ 2 อันขึ้นไป งานโซ่เป็นพื้นฐานปร่างพิเศษ ในการขับด้วยโซ่นั้นข้อโซ่จะชนกับพื้นของงาน ให้จึงไม่มีการลื่นไถล ทำให้การส่งกำลังมีอัตราทดคงที่ เช่นเดียวกับการหดด้วยเพื่อง โซ่จะทำหน้าที่ส่งกำลังระหว่างเพลาที่บานกันเท่านั้น การขับด้วยโซ่จะใช้กันอย่างกว้างขวางในเครื่องจักรต่างๆ

รูปที่ 2.1 การขับด้วยโซ่ส่งกำลัง

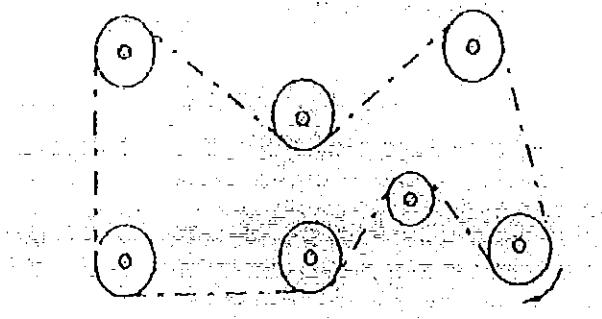
ที่มา: หนังสือการออกแบบเครื่องจักรกล 2, จำรุณ ตันติพิศาลคุณ

ข้อดีของการส่งกำลังด้วยโซ่

- 1) สามารถส่งกำลังในระยะที่ห่างระหว่างเพลาขันกันเพลากันได้ไกล
- 2) การติดตั้งง่าย ไม่ต้องกังวลเรื่องการเย็บสูน้ำมากนัก
- 3) สามารถส่งกำลังได้สูง และประสิทธิภาพค่อนข้างสูง
- 4) ไม่เกิดการลื่นไถล ทำให้การส่งกำลังมีอัตราทดคงที่
- 5) สามารถส่งกำลังในที่ที่มีความชื้นและผุนละอองได้
- 6) สามารถส่งกำลังจากดัวส่งกำลังขันตันไปขันเพลาได้หลายตัวในเวลาเดียวกัน

ข้อเสียของการส่งกำลังด้วยโซ่

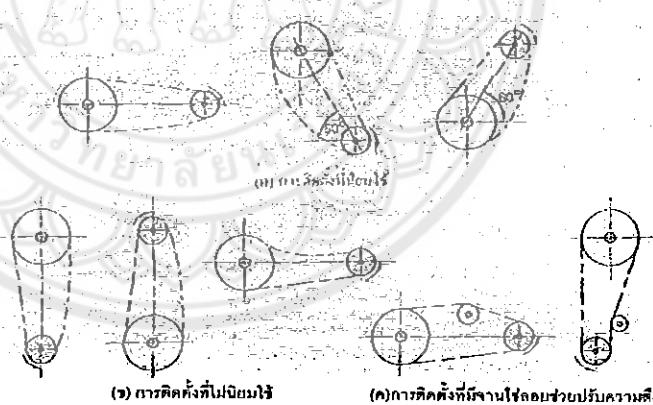
- 1) ระยะพิชช่องโซ่เพิ่มขึ้น (โซ่ยืดออก) เนื่องจากการสึกหรอของข้อต่อซึ่งทำให้ต้องใช้ตัวปรับความตึงเพื่อป้องกันไม่ให้โซ่หลุดจากงานโซ่
- 2) การนำรุนรักษาบุ่งยากกว่าสายพาน จะต้องคอมไส์น้ำมันหล่อลื่นระหว่างการใช้งาน
- 3) เกิดเสียงดังและการสั่นในระหว่างการทำงานเนื่องจากผลกระทบระหว่างโซ่กับโคนพื้นของงานโซ่ และความเร็วไม่คงที่

รูปที่ 2.2 ใช้สันยาวขับหลายเพลา

ที่มา : หนังสือการออกแบบเครื่องจักรกล 2, จำรูญ ตันติพิศาลกุล

การติดตั้ง ใช้โดยปกตินิยมติดตั้งในแนวว่าด้วยศูนย์กลางของงาน ใช้หัวทึบคู่อยู่ในแนวระดับเดียวกัน หรือทำมุมกับแนวระดับไม่เกิน 60 องศา และจะให้ด้านล่างเป็นด้านหนา ไม่นิยมการติดตั้งให้แนวศูนย์กลางของงาน ใช้หัวทึบคู่อยู่ในแนวเดิม หรือด้านบนเป็นด้านหนา นั่นเองจากใช้มัลกะหลุดจากงาน ใช้ได้ง่ายเมื่อ ใช้เกิดการยืดเพียงเล็กน้อย

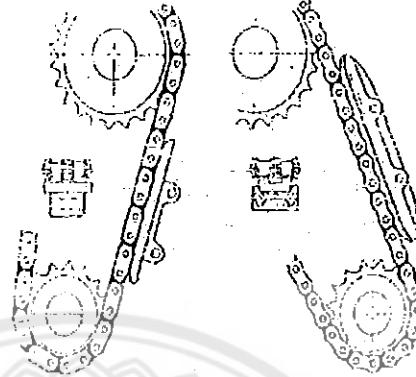

รูปที่ 2.3 แสดงการติดตั้ง ใช้ขับสองงาน

ที่มา : หนังสือการออกแบบเครื่องจักรกล 2, จำรูญ ตันติพิศาลกุล

เราสามารถขยับขอบเขตของการใช้งาน ใช้ขับ โดยการใช้อุปกรณ์ช่วยพิเศษ ได้แก่ ตัวหน่วง การสั่นสะเทือน (Vibration damper) เพื่อจำกัดการสั่นของ ใช้เพื่อนิยมการกระแทกเป็นระยะๆ และ ความเร็วสูง การติดตั้งล้อช่วยรองรับหรือแรงรับค่า ได้ เมื่อระยะระหว่างจุดศูนย์กลางของงาน ใช้ ห่างกันมาก เพื่อลดความเห็นที่เกิดขึ้นจากน้ำหนักของ ใช้ หรือการใช้อุปกรณ์ปรับความตึงของ ใช้

ด้านหย่อน เพื่องานใช้คัวตามอยู่หนีอ่อนใช้คัวขับ เพื่อให้เกิดความตึงเบื้องดันที่จำเป็นในด้านหย่อนของโซ่

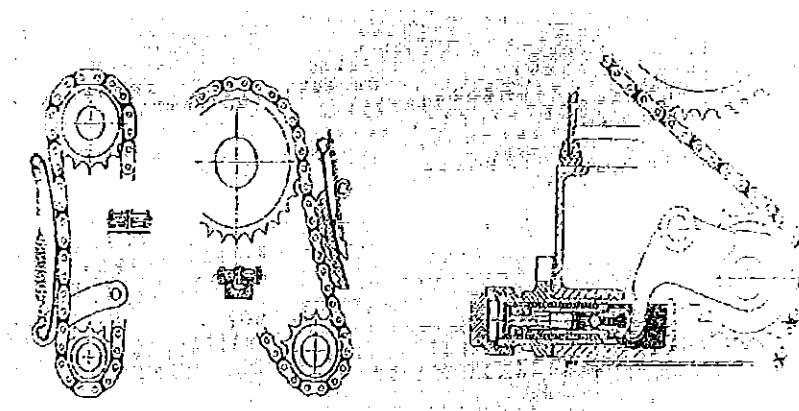
รูปที่ 2.4 ใช้ยางเป็นตัวหน่วงการสั่นสะเทือน

ที่มา : หนังสือการออกแบบเครื่องจักรกล2, จารุญ ตันดิพิศาลกุล

รูปที่ 2.5 ใช้ร่างรับการไถลสำหรับจะดูดซูบ Ecklang ที่ห่างไกลมาก

ที่มา : หนังสือการออกแบบเครื่องจักรกล2, จารุญ ตันดิพิศาลกุล

รูปที่ 2.6 สปริงปรับความตึงของโซ่สัน รูปที่ 2.7 ไชดรอติกปรับความตึงของโซ่
ที่มา : หนังสือการออกแบบเครื่องจักรกล 2, จารุญ ตันติพิศาลกุล

เราสามารถแบ่งชนิดของโซ่ตามลักษณะการทำงานได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ โซ่ขันหรือโซ่ส่งกำลัง โซ่ลำเลียง (Conveyor chain) และโซ่คงแต่ละกลุ่มบังแบ่งบ่อออกเป็นประเภทตามรายละเอียดของการออกแบบในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะ โซ่ส่งกำลังเท่านั้น ประเภทของโซ่ส่งกำลังนี้ ดังนี้

โซ่ลูกกลิ้ง (Rolling chain) ประกอบด้วยสลัก ปลอกสลัก ลูกกลิ้ง แผ่นประกันในและแผ่นประกันนอก ปลอกสลักจะส่วนอัคแน่นกับแผ่นประกันใน มีลูกกลิ้งกลวงหมุนได้อิสระส่วนอัคแน่นนอกของปลอกสลัก แผ่นประกันนอกยึดอยู่กับสลัก

2.3 คุณสมบัติของ Solid Works

โปรแกรม Solid Works เป็นโปรแกรมที่ใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการออกแบบงานทางด้านวิศวกรรม ที่มีข้อดีคือ การใช้งานง่ายทำการเขียนรูปชิ้นงานได้รวดเร็ว และมีการควบคุมคำสั่งที่ใช้ในการเขียนรูปโดยการย่างอิงกับค่า พารามิเตอร์ ทำให้การออกแบบชิ้นส่วนทางกลหรือผลิตภัณฑ์นี้ ความยืดหยุ่นด้วยมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งได้นำอาชีวได้เปรียบของ Microsoft Windows ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับผู้ใช้งาน โปรแกรม Solid Work เป็นซอฟท์แวร์สำเร็จรูปที่มีความสามารถสูง และเรียบง่ายได้จ่ายเงินทำให้วิศวกรและผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ สามารถถ่ายทอดความคิดออกแบบเป็นโมเดลในรูปแบบของ 3 มิติ ที่มีทั้งลักษณะของการกำหนดสีและแสง รวมถึงความสามารถในการนำโมเดล 3 มิติ มาสร้างเป็นแบบ 2 มิติหรือเรียกว่า แบบแปลน(Drawing) ได้โดยอัตโนมัติ พร้อมทั้งแสดงรายละเอียดต่างๆ ได้ เช่น การกำหนดขนาด การแสดงสภาพชาย การสร้างภาพตัด การสร้างแบบแปลนภาพประกอบ การสร้างตารางรายการวัสดุ และการสร้างภาพแยกชิ้นงานประกอบ เป็นต้น

ข้อดีของโปรแกรม Solid Works เป็นโปรแกรมที่ได้ข้ามดีและข้อได้เปรียบของการใช้งานของโปรแกรมอื่นๆ มาทำการพัฒนาให้ผู้ออกแบบใช้งานได้ง่าย ซึ่งตัวโปรแกรมพัฒนาขึ้นมาโดยเพิ่มเครื่องมือที่ช่วยได้แก่เคราะห์ทางด้านวิศวกรรมเครื่องกล และยังจะสามารถออกแบบเพื่อใช้ในการสร้างโมเดลต้นแบบในลักษณะงานต่างๆ ที่มีความซับซ้อนมากๆ เช่น งานออกแบบชิ้นส่วนเครื่องจักรกล การออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ งานออกแบบแม่พิมพ์ งานออกแบบโลหะแผ่น การออกแบบระบบงานท่อ การออกแบบโครงสร้าง และการวิเคราะห์งานทางด้านกลศาสตร์ ของแข็ง โดยใช้หลักการทาง Finite Element รวมไปถึงการวิเคราะห์ชิ้นงานจากการฉีดขึ้นรูป nokjagana ออกแบบชิ้นส่วนเครื่องกลแล้วยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงาน วิศวกรรมแขนงอื่นได้

2.4 การทดสอบ เครื่องมือตัด

ตารางที่ 2.1 แสดงการทดสอบ

ตารางการทดสอบ											
หมายเลข ทดสอบ	หมายเลข เครื่อง	จำนวน	ระยะทาง	หมายเลข หน้า	หมายเลข หลัง	จำนวน	หมายเลข หน้า	หมายเลข หลัง	จำนวน	หมายเลข หน้า	หมายเลข หลัง
13	28	2.1538	14	28	2.0000	15	28	1.8867	16	28	1.7500
13	29	2.2308	14	29	2.0714	15	29	1.9333	16	29	1.8125
13	30	2.3077	14	30	2.1429	15	30	2.0000	16	30	1.8750
13	31	2.3846	14	31	2.2143	15	31	2.0667	16	31	1.9375
13	32	2.4615	14	32	2.2857	15	32	2.1333	16	32	2.0000
13	33	2.5385	14	33	2.3571	15	33	2.2000	16	33	2.0625
13	34	2.6154	14	34	2.4286	15	34	2.2667	16	34	2.1250
13	35	2.6923	14	35	2.6000	15	35	2.3333	16	35	2.1875
13	36	2.7692	14	36	2.5714	15	36	2.4000	16	36	2.2500
13	37	2.8462	14	37	2.6429	15	37	2.4667	16	37	2.3125
13	38	2.9231	14	38	2.7143	15	38	2.5333	16	38	2.3750
13	39	3.0000	14	39	2.7857	15	39	2.6000	16	39	2.4375
13	40	3.0769	14	40	2.8571	15	40	2.6667	16	40	2.5000
13	41	3.1538	14	41	2.9286	15	41	2.7333	16	41	2.5625
13	42	3.2308	14	42	3.0000	15	42	2.6000	16	42	2.6250
13	43	3.3077	14	43	3.0714	15	43	2.8667	16	43	2.6875
13	44	3.3846	14	44	3.1429	15	44	2.9333	16	44	2.7500
13	45	3.4615	14	45	3.2143	15	45	3.0000	16	45	2.8125

จากตารางอัตราทด เราจะสังเกตว่าคู่สเตอร์จะมีอัตราทดแบบงอกเป็น 3 แบบ ด้วยกันคือ

1) แบบหารลงตัว เช่น $14/28=2.0000$ หรือ $13/39=3.0000$

2) แบบหารแล้วเกิดเศษนิยม แต่ไม่เกิน 2 ตำแหน่ง เช่น $14/35=2.5000$ หรือ $16/36=2.2500$

3) แบบหารแล้วเกิดเศษนิยมเกิน 3 ตำแหน่งขึ้นไป เช่น $13/40=3.0769$ หรือ $14/34=2.4286$

แล้วทั้ง 3 แบบนี้มันมีข้อแตกต่าง ดังนี้

1) แบบหารลงตัว คู่เพื่อง ได้ค่าอัตราทดแบบนี้จะไม่เป็นที่ยอมรับกันทางทฤษฎี (ยกเว้นในเพื่องไทยมี) เพราะอัตราทดเช่นนี้จะทำให้เกิดการพนักงานของคู่ฟันเดิมทุกๆรอบการทำงาน เช่นคู่เพื่อง $14/28$ อัตราทดเท่ากับ $2:1$ คือเพื่อง 14 ฟันหมุน 1 รอบ ส่วนเพื่อง 28 ฟันหมุน 2 รอบดังนั้น เพื่องที่ 1 ของเพื่อง 14 จะหมุนวนมาเจอกับฟันเพื่องที่ 14 และ 28 ของเพื่อง 28 ฟันทุกๆรอบการทำงานซึ่งลักษณะนี้จะเกิดขึ้นทุกๆ คู่ฟัน จนทำให้เกิดสึกหรอที่เกิดขึ้นเป็นการสึกหรอที่ตายตัว แล้วเมื่อได้ค่าอัตราทดแบบนี้จะเกิดเสียงดังขึ้นเพราะเกิดจากการสึกหรอที่ เกิดนั้นไม่ตรงกัน ที่นี่มีเรามาคูณคู่สเตอร์บ้าง ถึงแม้ไฟน์สเตอร์จะไม่ได้ขบกัน โดยตรงเหมือนกับ เพื่องเกียร์ แต่ปัญหาการสึกหรอดังที่กล่าวมาแล้วนั้นก็เกิดขึ้นได้ เพราะอย่างไรเสียจำนานวนข้อใดก็ตามตัว เมื่อการใช้งานเกิดขึ้นการสึกหรอของไฟน์สเตอร์จะเป็นอย่างที่กล่าวมา ดังนั้นทางโรงงานผลิตจึงนำไฟน์เพื่องที่หารกันไม่ลงตัว มาใช้ เราจะกล่าวถึงต่อไปว่าทำไม่ถึงต้องใช้แบบหารไม่ลงตัวแต่ทั้งนี้เราบางที่เราอาจจะเห็นที่มีแรงบังห้ามใช้สเตอร์แบบหารกันลงตัวนี้ลงสนาม ซึ่งก็สามารถใช้ได้ เพราะการแข่งเป็นแบบชั่วคราวขึ้นอยู่กับความต้องการของทีมแข่ง แต่ถ้าทำมาใช้งานจริงทุกวันเบนรถหัวไปเห็นจะไม่มีใครทำครับ

2) แบบหารแล้วเกิดเศษนิยม แต่ไม่เกิน 2 ตำแหน่ง เราทราบกันไปแล้วว่าอัตราทดที่หารแล้วลงตัวมีผลเสียอย่างไร ที่นี่ก็มาคูณอัตราทดที่หารแล้วไม่ลงตัวจะมีผลคืออย่างไร แล้วที่แบ่งออกมาว่าคุณนิยมไม่เกิน 2 ตำแหน่ง เป็นนี้เป็นอย่างไร การที่อัตราทดหารกันแล้วได้ลงตัวเลขของมาเป็นจุดทศนิยมนั้นเป็นสิ่งที่ดี เพราะไฟน์เพื่องมีโอกาสที่จะไปพนกับคู่ฟันอื่นได้ ทำให้การสึกหรอไม่ช้ำชา แต่การที่มีตัวเลขจุดทศนิยมไม่เกิน 2 ตำแหน่ง เช่น $14/35=2.5000$ หรือ $16/36=2.2500$ นี้ มันก็มีโอกาสที่จะไม่พนกันช้ำชาของคู่ฟันได้อีก ดังนั้นแบบทศนิยมไม่เกิน 2 ตำแหน่งเป็นแบบที่ดีแต่ไม่คิดว่าสุด

3) แบบหารแล้วเกิดเศษนิยมเกิน 3 ตำแหน่ง แบบนี้เป็นแบบที่ทางบริษัทผู้ผลิตใช้กันมากที่สุด (แบบ cbz) เข้าเรื่องไม่ว่าจะเป็นในส่วนของเพื่องเกียร์ เพื่องชามคลัทช์ จนถึงสเตอร์ เพราะแบบนี้ไฟน์เพื่องจะหมุนวนให้ทุกฟันเพื่องของห้องคู่ได้พนกันทุกฟัน การสึกหรอจึงเป็นไปแบบกระจายตัว สรุปคือ การที่ให้ไฟน์เพื่องทุกฟันของคู่เพื่องได้พนกันทุกฟันเป็นสิ่งที่ดีที่สุด และการที่จะได้รู้ได้ว่าไฟน์เพื่องทุกฟันได้พนกันหมดก็คุ้จากผลคำนวณอัตราทดว่าเป็นจุดทศนิยม เกิน 3 ตำแหน่งหรือไม่ซึ่งสเตอร์เองก็ต้องใช้การคูณนี้เหมือนกัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในส่วนของสเตอร์เองยังมีตัวเปลี่ยนที่สำคัญที่จะทำให้มีผลต่อการแข่งขันคือ โซ่และขนาดของสเตอร์อีกด้วย

2.5 เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม

เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม คือ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในทางวิศวกรรมอย่างมีประสิทธิภาพโดยวัดมูลค่าของผลงานด้านวิศวกรรม

2.5.1 ต้นทุน (Cost)

ต้นทุน (Cost) และค่าใช้จ่าย (Expend) เป็นคำซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันมากที่สุด โดยความเข้าใจทั่วไปอาจแยกความหมายของต้นทุนว่าเป็นส่วนของการลงทุน โดยจ่ายเป็นจำนวนเงินหรือสิ่งแผลเปลี่ยนอย่างอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือบริการใดๆ ส่วนค่าใช้จ่ายมักเข้าใจว่าเป็นจำนวนที่จ่ายไปในการใช้บริการ หรือดำเนินงาน ในความหมายดังกล่าวจะไม่เห็นความแตกต่างของคำทั้งสอง ต้นทุนมีความหมายที่แตกต่างกันไปโดยมีรูปแบบและลักษณะการประเมินค่าต่างกัน การใช้ต้นทุนสำหรับการวิเคราะห์กิจกรรมต่างๆ จึงมีความหมายที่แตกต่างกันออกไป เช่น ต้นทุนในความหมายทางบัญชีจะแตกต่างกับต้นทุนในทรรศนะของผู้บริหาร ต้นทุนสามารถแบ่งออกเป็นชนิดต่างๆ ที่เหมาะสมกับการใช้งานและลักษณะปัญหาที่จะวิเคราะห์ ต้นทุนชนิดหนึ่งใช้ได้กับงานลักษณะหนึ่งแต่ใช้งานอีกลักษณะหนึ่งไม่ได้ตัวอย่างเช่นๆ คือ ต้นทุนมาตรฐานของสินค้าในระบบบัญชีจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเนื่องจากราคาวัตถุดินเปลี่ยนไปต้นทุนมาตรฐานดังกล่าว จะใช้เป็นต้นทุนเพื่อกำหนดให้ราคาขึ้นสูงตามไม่ได้ ในการประเมินต้นทุนถ้าใช้ชนิดของต้นทุนไม่ถูกต้อง หรือใช้วิธีการประเมินต้นทุนที่ไม่เหมาะสมจะทำให้การวิเคราะห์บิดเบือนไปได้

2.5.2 ประเภทของต้นทุน

ต้นทุนมีรูปแบบลักษณะของการประเมินต่างกันไป คำว่าต้นทุนมักมีคำอื่นต่อหัวยเพิ่มเติมเพื่อระบุให้เห็นถึงลักษณะความแตกต่างของต้นทุนนั้นๆ ซึ่งสามารถแยกชนิดของต้นทุนต่างๆ ได้ดังนี้

- ต้นทุนอนาคต (Future Cost) ในการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคต เช่น การจัดซื้อเครื่องจักรที่ใช้ในปีหน้า ราคากองเครื่องจักร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นเรื่องของอนาคต การประเมินค่าใช้จ่ายจึงเป็นการประเมินต้นทุนสำหรับอนาคต ต้นทุนที่ประเมินถือเป็นต้นทุนอนาคต

- ต้นทุนเสียโอกาส (Opportunity Cost) เป็นการเสียโอกาสหรือเสียผลประโยชน์ที่พึงจะได้ถือเป็นต้นทุนในลักษณะหนึ่ง ต้นทุนเสียโอกาสจึงเป็นต้นทุนในลักษณะขาดทุนกำไรที่ควรจะได้ โดยมากต้นทุนชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากความจำกัดของทรัพยากร ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับผลตอบแทนเพียง 5% ถือว่ามีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนเสียโอกาส 3% เพราะหากว่านำเงินมาลงทุนจะได้ผลตอบแทนเพียง 8% อย่างไรก็ตามต้นทุนเสียโอกาสเป็นเพียงต้นทุนสมมติเท่านั้น จะนำมายกตัวบันทึกตามระบบบัญชีไม่ได้

- ต้นทุนจร (Sunk Cost) เป็นต้นทุนในอดีตที่เกิดจากการตัดสินใจ ณ เวลาที่ผ่านมาแล้ว และไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ในปัจจุบัน ซึ่งก็คือต้นทุนที่คงที่คงมีจำนวนเท่าเดิมไม่เพิ่มขึ้น

หรือผลลัพธ์ไม่ว่าจะตัดสินใจเลือกทางเลือกไหนหรือจะดำเนินการอย่างไร ดังนั้นต้นทุนนี้จึงไม่กระทบกระเทือนหรือมีผลต่อการตัดสินใจ

- ต้นทุนโดยตรงและต้นทุนโดยอ้อม (Direct and Indirect Cost) ค่าใช้จ่ายที่คิดโดยตรงกับทรัพย์สินหรือผลิตภัณฑ์ เช่นค่าแรงหรือค่าวัสดุ จะจ่ายเป็นจำนวนเงินหรือสิ่งที่คแทนอื่น โดยตรงตามจำนวนผลิตที่เกิดขึ้น ต้นทุนโดยตรงจึงเป็นต้นทุนชนิดเดียวกับต้นทุนแยกได้ส่วนต้นทุนโดยอ้อมเป็นต้นทุนที่อยู่ในลักษณะต้นทุนร่วม ซึ่งไม่สามารถจะแยกแสวงเป็นแต่ละรายการของผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ ได้ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าบานรักษาการ ค่าใช้จ่ายทางด้านบริหาร ฯลฯ ส่วนมากต้นทุนโดยตรงกับต้นทุนโดยอ้อมจะมุกพันกับการผลิต หมายความว่าต้นทุนใดเกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตจะถือเป็นต้นทุนโดยตรง ส่วนต้นทุนที่ใช้สำหรับเป็นส่วนช่วยให้เกิดการผลิตจะถือเป็นต้นทุนโดยอ้อม

- ต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผัน (Fixed and Variable Cost) ต้นทุนคงที่ คือ ต้นทุนที่คิดสำหรับทรัพย์สินที่ให้บริการหรือผลิตผลที่ໄ้ โดยต้นทุนไม่เปลี่ยนแปลงตามจำนวนหน่วยที่ให้บริการหรือที่ผลิตໄได เช่น ต้นทุนเครื่องจักรและตัวอาคาร โรงงานจะเป็นต้นทุนที่ซึ่งจะไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าโรงงานจะไม่ได้ผลิตอะไร หรือผลิตมากขึ้นภายในต้นทุนคงที่มีอยู่ ส่วนต้นทุนคันแปร จะเปลี่ยนไปตามจำนวนหน่วยผลิตที่เพิ่มขึ้น เช่น ค่าวัสดุ

- ต้นทุนผลิตภัณฑ์ (Product Cost) คือต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อความต้องการผลิตสินค้าซึ่งเป็นต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการผลิต เช่นต้นทุนค่าเช่าโรงงาน ต้นทุนวัสดุคิบ เป็นต้น ด้านหากว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตให้ระหว่างวัดขายไปได้ในวัดที่ผลิตก็จะไม่เกิดปัญหา ว่าต้นทุนที่เกิดขึ้นควรจะเป็นต้นทุนสำหรับงวดหรือต้นทุนผลิตภัณฑ์ เพราะต้นทุนในส่วนนี้ถูกนำไปหักออกจากรายได้เพื่อหากำไรในภาคเดียวกัน

2.5.3 องค์ประกอบของต้นทุน (The cost elements)

ต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต คือ ต้นทุนทั้งหมด ที่เกี่ยวข้องในการทำให้เป็นผลิตภัณฑ์ ขึ้นมาไม่ว่าเป็นโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม ซึ่งจะแบ่งแยกส่วนประกอบของต้นทุนเป็น 3 ชนิด คือ

- วัสดุคิบทางตรง (Direct Material) คือ ต้นทุนของวัสดุคิบที่เป็นส่วนหลัก ๆ หรือสำคัญของผลิตภัณฑ์สามารถวัดจำนวนได้โดยง่ายและมีค่าແเนื่อนอน วัสดุคิบทางตรงของผลิตภัณฑ์อาจจะมีมากกว่า 1 ชนิดก็ได้ หากผลิตภัณฑ์นั้นจำเป็นต้องใช้วัสดุคิบหลายอย่างเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ การวัดต้นทุนวัสดุคิบทางตรงมี 2 ลักษณะคือ วัดปริมาณวัสดุคิบที่ใช้ไป และวัดราคาต่อหน่วยของวัสดุที่ใช้ไปซึ่งปริมาณวัสดุที่ใช้ไปเพื่อการผลิตได้มาจากใบเบิกวัสดุคิบ ส่วนการกำหนดราคาวัสดุคิบนั้นอาจกำหนดราคាកันทุนในกำกับสินค้านั้นเลย

- แรงงานทางตรง (Direct Labor) คือ ต้นทุนแรงงานที่สามารถคิดตามໄได้โดยตรงสำหรับการผลิตภัณฑ์ว่าในการผลิตจะต้องใช้แรงงานคนกี่คนเป็นเวลาเท่าไร จึงจะสำเร็จซึ่งเมื่อนำมาคูณ

กับอัตราค่าใช้จ่ายต่อชั่วโมงก็จะได้เป็นต้นทุนแรงงานทางตรง ซึ่งเวลาที่ใช้นี้จะคิดเฉพาะเวลาที่เสียไปในการผลิตภัณฑ์เท่านั้น เวลาที่ล่วงไปโดยไม่ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์จะถือว่าเป็นแรงงานทางอ้อมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของค่าโสหุยการผลิต

- โสหุยการผลิต (Factory Overhead) คือ ต้นทุนการผลิตอื่นๆ ที่ไม่สามารถคำนวณต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ได้โดยตรง หรือ ต้นทุนการผลิตอื่นๆ ที่ไม่ใช้วัสดุคงทังคงและแรงงานทางตรง ตัวอย่าง ได้แก่

1) วัสดุคงทังอ้อม (Indirect Material) คือ วัสดุที่ต้องใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป แต่ไม่สามารถจำแนกเป็นวัสดุคงทังคงได้เฉพาะเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์แต่ไม่สามารถใช้น้อยมากหรือการคำนวณต่อหน่วยผลิตภัณฑ์มีความซับซ้อนเสียเวลาและไม่มีประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์

2) แรงงานทางอ้อม (Indirect Labor) คือ แรงงานที่ไม่สามารถคำนวณต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ได้โดยตรง เช่น ค่าแรงผู้ควบคุมแรงงาน ค่าแรงของฝ่ายธุรการในฝ่ายผลิต

3) ค่าสวัสดิการ (Payroll Fringe Cost) คือ แรงงานอีกประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ที่เรียกว่า ค่าสวัสดิการต่างๆ เช่น ค่าประกันสังคม ค่าประกันชีวิต เป็นต้น

2.6 การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์

การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ ใช้หลักการของ Donnell Hunt (1976) เมื่อคิดค่าเสื่อมราคาเป็นแบบเส้นตรง (Straight-Line Method) โดยการคำนวณหาต้นทุนการใช้เครื่อง จุดศูนย์ทุน และระยะเวลาคืนทุนของการใช้เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดเปรียบเทียบกับการใส่ปุ๋ยข้าวโพดโดยใช้แรงงานคนแต่พัฒนาที่ใช้ส่วนใหญ่จะใช้ในการได้พัฒนาเจ็งประเมินให้การใส่ปุ๋ยข้าวโพดใช้พัฒนาประมาณ 5 % ของพัฒนาที่ใช้หั้งหมด (พัฒนาที่ใช้หั้งหมาดถึงค่าน้ำมันเชื้อเพลิงน้ำมันหล่อลื่น ค่าแรงผู้ปฏิบัติงาน) สำหรับผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

2.6.1 การคำนวณหาต้นทุนการใช้เครื่อง

$$Ac = (Fc/A) + (I/Ci)[R&M + F + O + Lo + L1] \quad (2.1)$$

$$Fc = D + I \quad (2.2)$$

$$D = (P-S)/N \quad (2.3)$$

$$I = [(P+S)/2](r/100) \quad (2.4)$$

เมื่อ D = ค่าเสื่อมราคา (บาท/ปี)

I = ดอกเบี้ย (บาท/ปี)

P = ราคาซื้อ (บาท)

S = น้ำมันเชื้อเพลิง (บาท)

- N = อายุการใช้งาน (ปี)
r = อัตราดอกเบี้ย (per cent/ปี)
Ac = ต้นทุนการใช้เครื่อง (บาท/ไร่)
Fc = ต้นทุนคงที่ (บาท/ปี)
A = พื้นที่ใส่ปุ๋ยข้าวโพดใน 1 ไร่ (ไร่)
R&M = ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา (บาท/ชั่วโมง)
F = ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง (บาท/ชั่วโมง)
O = ค่าน้ำมันหล่อลื่น (บาท/ชั่วโมง)
Lo = ค่าแรงงานคนปฏิบัติงาน (บาท/ชั่วโมง)
L1 = ค่าแรงงานคนเดินปุ๋ย (บาท/ชั่วโมง)
Ct = ความสามารถในการทำงานของเครื่องมือ (ไร่/ชั่วโมง)

2.6.2 การคำนวณระยะเวลาคืนทุนในการใช้เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period, PBP) คือระยะเวลาจากการเริ่มต้นลงทุนถึงเวลาที่ผลประโยชน์สุทธิ (Net Benefits) ของการใช้เครื่องต้นแบบมีค่าเท่ากับการลงทุน คำนวณได้จากสมการ

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{จำนวนเงินลงทุน}}{\text{ผลประโยชน์สุทธิเฉลี่ยต่อปี}} \quad (2.5)$$

- ผลประโยชน์สุทธิ = ผลประโยชน์ (บาท/ปี) - ต้นทุนการใช้เครื่อง (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)
ผลประโยชน์ = พื้นที่ใส่ปุ๋ย x ค่าจ้างใส่ปุ๋ยข้าวโพด (40บาท/ไร่)
ต้นทุนการใช้เครื่อง = ดอกเบี้ย + ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา + ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง + ค่าน้ำมันหล่อลื่น + ค่าแรงงานคนทำงาน

2.7 ข้าวโพด

ข้าวโพด เป็นผักอุดสาหกรรม และส่งออก ที่สำคัญของประเทศไทย การส่งออกมีทั้งการแปรรูป บรรจุกระป่อง การส่งออกสด และการแช่แข็ง ซึ่งมีแนวโน้มการตลาดที่สดใสในปี 2534 ประเทศไทย สามารถทำรายได้จากการขายข้าวโพดฝักอ่อน เป็นมูลค่ามากกว่าพันล้านบาท

สำหรับเกษตรกรแล้ว ข้าวโพดนับเป็นผักที่นิยมปลูก เนื่องจากมีเทคโนโลยีการผลิตที่ไม่ซุ่งยาก มีระบบตลาดที่สะดวกและมั่นคงพอควร ไม่ต้องใช้สารเคมีอันตราย และเป็นพืชที่มีอายุการเก็บเกี่ยวสั้น โดยมีอายุตั้งแต่วันปีกถึงวันเก็บเกี่ยวประมาณ 45-50 วัน และมีช่วงระยะเวลาเก็บเกี่ยว

เพียง 7-10 วัน ดังนั้น ตั้งแต่ปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว ฝักอ่อนหมวด จะใช้เวลากว่า 60-70 วันท่านั้น เกษตรกรสามารถปลูกได้ปีละ 4-5 ครั้งซึ่งสามารถปลูกเป็นพืชหลักที่ทำรายได้ที่ดี การปลูกข้าวโพด ฝักอ่อนเพื่ออุดสาหกรรมหรือส่งออก ฝักสดนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุด คือคุณภาพ และปริมาณของ พลัมเบิต ทำอย่างไรให้ได้มาตรฐานมากที่สุด ดังนั้น เกษตรกรควรศึกษาข้อมูลต่างๆ ก่อนปลูกซึ่งมีข้อ ที่เกษตรกรควรคำนึงถึงดังนี้

- เกษตรกรควรรวมตัวเป็นกลุ่ม ซึ่งจะทำให้มีผลผลิตมากพอสำหรับผู้ซื้อ และสามารถทำ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าและวางแผนการผลิตร่วมกัน
- การปลูกข้าวโพด ต้องใช้แรงงานมากในช่วงการดึงช่อออกตัวผู้ และช่วงเก็บเกี่ยวทุกวัน ซึ่ง จากการสำรวจพบว่า สามารถทำได้ครอบครัวละประมาณ 3-5 ไร่ เกษตรกรจึงควรทยอยปลูก ซึ่ง ต้องวางแผนการผลิตร่วมกับผู้ซื้อ

2.7.1 พันธุ์ข้าวโพด

พันธุ์ข้าวโพดที่ดี เป็นปัจจัยที่สำคัญข้อหนึ่งที่จะได้ผลผลิตคุณภาพดี คือมีปริมาณฝักเสีย ไม่ได้มาตรฐานน้อย ตามความต้องการของโรงงานแปรรูป ขณะเดียวกันพันธุ์นั้น ก็ควรให้ ผลผลิตสูง และง่ายต่อการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกด้วยพันธุ์ข้าวโพดที่เกษตรกรใช้มีดังนี้

- พันธุ์ผสมเปิดต่างๆ ได้แก่ สุวรรณ 1 สุวรรณ 2 สุวรรณ 3 รังสิต 1 และเชียงใหม่ 90 เป็น ต้น จะสังเกตได้ว่า นอกเหนือจากพันธุ์รังสิต 1 เชียงใหม่ 90 และพันธุ์ข้าวโพดหวานแล้ว พันธุ์ สุวรรณ 1, 2, 3 ต่างเป็นพันธุ์ที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อใช้ในการผลิตเป็นข้าวโพดไว้ มี ข้อดีคือ มีความต้านทานโรคระบาด ภัยแล้ง การเจริญเติบโตและปรับตัวดี และเมล็ดพันธุ์มีราคาถูก แต่มี ข้อควรระวังคือ ฝักอ่อนจะ โตเร็วควรเก็บเกี่ยวฝักอ่อนในระยะที่เหมาะสม มีระยะเวลาที่ทำให้ฝักอ่อน มีขนาด โดยเกินมาตรฐานที่โรงงานอุดสาหกรรมต้องการ

- พันธุ์ถูกผสมของทางราชการและบริษัทเอกชนต่างๆ พันธุ์ข้าวโพดอ่อนแหล่นี้มีข้อดี คือ มี ความสม่ำเสมอของทรงต้น และอายุเก็บเกี่ยวด้วยต่อองค์จนจำานวนฝักอ่อน ได้มาตรฐานสูงกว่าพันธุ์ผสม เปิด ทั้งนี้ ต้องมีการศูนย์แลรักษาราคาที่ดีด้วยเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดถูกผสมแม้จะมีราคาสูงแต่ในการผลิต ข้าวโพด ปัจจุบันซึ่งเป็นการผลิตเพื่ออุดสาหกรรมซึ่งต้องคำนึงถึงคุณภาพ ความสม่ำเสมอของ ผลผลิต และปัญหาค่าแรงงานการเก็บเกี่ยวสูงแล้ว การใช้พันธุ์ถูกผสมก็มีความจำเป็นมากขึ้น

2.7.2 การปรับปรุงดิน

ข้าวโพดสามารถปลูกได้ในดินเกือบทุกชนิด แต่การที่จะปลูกข้าวโพดให้ได้ผลดีนั้น ควร ปลูกในดินร่วน ตั้งแต่ดินร่วนเนินขึ้นและดินร่วนทราย พื้นที่ปลูกต้องเป็นดินที่ ระบายน้ำดี เพราะ ข้าวโพดไม่สามารถเจริญเติบโตได้ในดินเปียกและระบายน้ำยาก ข้าวโพดสามารถปลูกได้ใน สภาพดินที่มีปฏิกิริยาตั้งแต่ pH 5.5-7.0 และสามารถปลูกในดินที่เป็นกรดค่อนข้างจัด การปรับปรุงและบำรุงดินสำหรับข้าวโพด การทำดังนี้

- ใส่ปุ๋น กรณีที่ดินเป็นกรด เช่น ในท้องที่ภาคกลาง ดำเนินการขั้งไม่ได้ในระยะที่ดิน คือ

อาจทำได้โดยการใส่ปูนขาว ในอัตราต่อ 100-200 กก./ไร่ การใส่ปูนขาวนอกจาก จะช่วยแก้ความเป็นกรดให้แก่ดินแล้ว ยังสามารถให้ชาต้อาหารแคลเซียมแก่พืชด้วย สิ่งที่ควรปฏิบัติอีกประการหนึ่งคือ การใส่หินฟอสเฟตบนด้ เนื่องจะสามารถเป็นปุ๋ยแก่ข้าวโพด ฝักอ่อนอ่อนตัวที่นอกจากแก้ความเป็นกรดแล้ว ยังมีชาต้อาหารฟอสฟอรัสแล้ว ชาต้อาหารรองและอาหารเสริมป้อนอยู่

- ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยอินทรีย์จะช่วยให้โครงสร้างของดินดี ชุ่มน้ำและระบายน้ำดีอย่างสม่ำเสมอ ผลผลิตสูง และเปอร์เซ็นต์ภูมิภาคฐานสูง ปุ๋ยอินทรีย์ สามารถใช้ได้ถึง 5 ตันต่อไร่ แต่เนื่องจากปัจจุบันเกณฑ์ครับชื้อหรือหาปุ๋ยอินทรีย์ไม่สะดวกนัก การใส่เข็นกับกำลังซื้อของเกษตรกร แต่อย่างน้อยยกต่ำกว่าใส่ประมาณ 200-300 กก./ไร่ และใส่ทุกปี นอกจานี้ ต้นข้าวโพด หากไม่นำไปใช้เป็นอาหารสัตว์ ก็สามารถใช้ประกอบบำรุงดินได้อ่องตัว

2.7.3 การเตรียมดินปลูก

บุกดินหรือพรวนดินให้ร่วนໂປ່ງ และมีความลึกประมาณ 25 เซนติเมตร แล้วกร่องเป็นลูกปุ่กสูง 25 เซนติเมตร ให้ร่องระบายน้ำได้ สำหรับดูดูนให้พื้นที่นาใส่ปุ๋ยกอก ปุ๋ยหมักตามที่หาได้เพื่อปรับปรุงสภาพดินให้ร่วนชุบ

วิธีปลูกโดยทั่วไปจะปลูกในหลุมที่บุกดเตรียมเอาไว้ก่อนหน้านี้จะให้น้ำก่อน ประมาณ 3 วัน เพื่อหลังจากปลูกแล้วจะทำให้เมล็ดงอกได้รับความชื้นพอต่อก่อนปลูกเอาปุ๋ยกอกหรือปุ๋ยหมัก รองกันหลุมประมาณ 1 กระสอบหัวร้าว/หลุม แล้วใส่ปุ๋ยเคมีหลุมละ 7 กรัมหรือฝาน้ำอัดลมใช้สูตร 20-20-0 หรือ 16-20-0 คลุกเคล้าปุ๋ยกับดินให้เข้ากัน เอาตินอกบ้านๆ ขอบดินเมล็ดคูลุ่มละ 4-5 เมล็ด (เมล็ดควรทดสอบความคงเดลักลูกยาเหพรอน 35 หรือหากันรากก่อนปลูก) เอาตินอกบ้านฯ ประมาณ 1-2 ชน. เมื่อเมล็ดงอกแล้ว 2 สัปดาห์ หรือดันข้าวโพดสูงประมาณ 1 กືນ ถอนต้นที่อ่อนแอ ออกเหลือต้นที่แข็งแรง ไว้ 3 ต้นต่อหลุม การทยอยดูเมล็ดคนนี้อาจจะใช้เครื่องหยดเมล็ดซึ่งขอบเมล็ดได้สะดวก ประยุกต์เวลา และสามารถควบคุมอัตราการใช้เมล็ดพันธุ์ได้สม่ำเสมอกว่าการใช้คนปลูก

2.7.4 ระยะปลูก

ผลผลิตข้าวโพดจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังไปนี้คือ

2.7.4.1 จำนวนต้นต่อพื้นที่ (ในกรณีที่มีปัจจัยอื่นๆ เหมาะสม)

2.7.4.2. พันธุ์

2.7.4.3 ความอุดมสมบูรณ์ของดิน

2.7.4.4 ปริมาณปุ๋ยที่ใส่

2.7.4.5 การฉลับประทาน

ระยะปลูกและอัตราปลูกขึ้นอยู่กับปริมาณปุ๋ยที่ใส่ ระยะปลูกที่เหมาะสมโดยทั่วๆ ไปใช้ 50x50 จำนวน 3 ต้นต่อหลุม (19,000 ต้นต่อไร่) หรือ 50x40x3 จำนวน 3 ต้นต่อหลุมขึ้นไป แต่ถ้าเพิ่มอัตราปลูกไปถึง 26,000 ต้นต่อไร่ ก็ได้แต่ไม่ควรเพิ่มมากกว่านี้ไม่มีประโยชน์ อาจเพิ่มโดยวิธีจำนวนต้น

ต่อหลุม อย่าง ໄໂກ໌ຕາມ ດິຈິນເນົວຈຳນວນພລພລຕີຈະຂຶ້ນອູ່ກັບ ຈຳນວນດັນທີ່ຕ່ອ່ພື້ນທີ່ປຸງ ແຕ່ລ້າຫາກວ່າ ເພີ່ນຈຳນວນດັນທີ່ພື້ນທີ່ມາກຈນເກີນຄວາມພຍຕີ ກໍ່ອາຈາກໃຫ້ເກີດພລຕ່າງໆ ຕາມມາເຫັນນ້າຫັນຂອງຝຶກຈະລົດລົງ ຂໍານາດຂອງຝຶກຈະລົດລົງທີ່ຄວາມຍາວແລະຄວາມກວ່າງ ຈຳນວນຝຶກດ່ວຍຕັນລົດລົງທີ່ໄປປົມາພານຂອງຕັນທີ່ໄມ້ຝຶກນາກຂຶ້ນ ທຳໄຫ້ຕັນລົມແລະເກີດໂຮກນ່າຄອດົນນາກຂຶ້ນ ທຳໄຫ້ເຈົ້າແຕນໂຕຊ້າແລະຕັນເຕື່ອກວ່າປົກຕີ

2.7.5 ອັດຕະແມ່ລືດພັນຖຸກໍ່ໃຫ້ປຸງ

ດ້ານເປັນຫ້າວໂພດເລື່ອງສັດວ່າ ເຫັນ ຮັງສີຕ 1 ສູວຣອ 1 ມີໂລ 2 ຈະໃຫ້ເມີດຕັດພັນຖຸກໍ່ 6-7 ກກ.ຕ່ອໄໝ ແຕ່ດ້ານເປັນຫ້າວໂພດຫວານຈະໃຫ້ເມີດຕັດພັນຖຸກໍ່ປະນາຍ 3-5 ກກ.ຕ່ອໄໝ ສ່ວນກາຮ່ອດ ຈຳນວນແນລືດຕ່ອ່ຫຼຸມນັ້ນຂຶ້ນອູ່ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຈຳນວນຕັນທີ່ຫຼຸມ ເຫັນ ພາກລ້ອງການ 3 ຕັນທີ່ຫຼຸມກໍຈະຫຍອດເມີດຕັດ 4-5 ເມີດຕ່ອ່ຫຼຸມປັບປຸງຢູ່ຕັນ (ໃນການພື້ນເພີ່ມຕະຫຼອງນີ້ຄວາມຈອກໄມ້ດ້າກວ່າ 90 ເປົ້ອງເຮັດຕັດ)

2.7.6 ການໄສ່ປູ່ຢູ່ຫ້າວໂພດຝຶກອ່ອນ

ຮາຄຸອາຫາກທີ່ຈໍາເປັນດ້ອ່ຫ້າວໂພດ ໄດ້ແກ່ ໃນໂຕຮົງແລະພົອສໂຮສ ສ່ວນໂປແທສເຊີຍນສໍາກັບ ເປັນອັນດັບຮອງ ດັ່ງນັ້ນ ໃນທົ່ວທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູຮົມສູງ ປູ່ຢູ່ທີ່ຈະໃຫ້ໃນການປຸງຫ້າວໂພດຝຶກອ່ອນນັ້ນ ໄນຈໍາເປັນດ້ອງ ໄສ່ກຽນທຸກຮາຄຸອາຫາກ ແນວດການປົງປັບປຸງໃນການໄສ່ປູ່ຢູ່ສຽງປົກກວ່າງ ຈະໄລ້ຕັງນີ້

2.7.6.1 ໃນສະພາພວນຍົກຮ່ອງ ປຸງຫ້າວໂພດຕິດຕ່ອກນັ້ນ ໃຫ້ປູ່ຢູ່ໃນໂຕຮົງເພື່ອຍ່າງເດືອວ່າອັດຕາ 20 ກີໂໂກຮັນຕ່ອໄໝ ແນ່ງໄສ່ 2 ຄວັງ ທີ່ອ ຮອງກັນຫຼຸມຕອນປຸງແລະໂຮບໜ້າງແຕວ ເມື່ອຫ້າວໂພດອາຍຸ 25-30 ວັນ ຄວັງລະຄວັງຂອງປົມາຄົມທີ່ໜ້າ

2.7.6.2 ໃນຄືນນາຕາມໜັງຫຼັງຫ້າວ ໃຫ້ປູ່ຢູ່ໃນໂຕຮົງຍ່າງເດືອວ່າ ອັດຕາ 15-30 ກີໂໂກຮັນຕ່ອໄໝ ວິທີໄສ່ເຫັນເດືອວ່າກັບຂໍ້ອ 1

2.7.6.3 ໃນພື້ນທີ່ໄວ່ທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູຮົມປັບປຸງກາງເຖິງຕໍ່າ ກວາໃຫ້ປູ່ຢູ່ອິນທີ່ໃຫ້ນາກ 1-2 ຕັນຕ່ອໄໝ ປູ່ຢູ່ເຄີມໃຫ້ 15-15-15 ອັດຕາ 75-100 ກກ.ຕ່ອໄໝ ຮອງກັນຫຼຸມຕອນປຸງແລະປູ່ຢູ່ໃນໂຕຮົງ 10-15 ກີໂໂກຮັນ ຕ່ອໄໝ ໂຮບໜ້າງແຕວເມື່ອອາຍຸ 25-30 ວັນ ດ້ວຍຕົນຕື່ໃຫ້ປູ່ຢູ່ໃນໂຕຮົງຍ່າງເດືອວ່າ 20 ກກ.ຕ່ອໄໝ ແນ່ງໄສ່ 2 ຄວັງ

2.7.7 ການໃຫ້ນໍ້າກັບແນລືດຝຶກອ່ອນ

ການໃຫ້ນໍ້າກັບຫ້າວໂພດຝຶກອ່ອນ ຈະຕ້ອງເອາໄຫວ່າໃສ່ໄກລ້ສືດເພຣະຫ້າວໂພດຝຶກອ່ອນຈະເຈົ້າແຕນໂຕໄດ້ ມີຝຶກສົມບູຮົມ ພື້ນດິນທີ່ໃໝ່ ປຸງຫ້າວໂພດຕີມີຄວາມຊື່ນຄລອດຖຸປຸງ ລະມັດຮະວັງຍ່າໄຫ້ດິນກັນ ແລະຈະຈັກການເຈົ້າແຕນໂຕ

ການຈາດນໍ້າຫຼືປ່ອມໍໃຫ້ຕົນແໜ່ງຂ່າວໃຈຂ່າວນັ້ນຂອງການເຈົ້າແຕນໂຕ ຈະທຳໄຫ້ການເຈົ້າແຕນໂຕຫຼຸດຈະຈັກເຫັນກັນ ແລະມີພລກຮະກບນເຖິງພລພລຕີທາດຝຶກອ່ອນແລະຄຸມກາພຂອງຝຶກໂຄຍເລີກພຶກທີ່ມີຮູ່ປ່າຍພຶກ ເພີ່ນຈຳນວນຕັນທີ່ຫຼຸມກໍຈະເກີດພຶກຂຶ້ນນາກດ້າວໜ້າໃນຂ່າວຕົກສົມບູຮົມ ອາກລ່າວໄດ້ວ່າ ຫ້າວໂພດຝຶກອ່ອນຕ້ອງການນໍ້າໂຄບພິຈາລາດີນໃນຮະດັບນນ ອື່ນ 0-20 ເຫັນຕົມຕຽດ ຕລອດຖຸປຸງ ໃນການປົງປັບປຸງ

ทั่วไปการให้น้ำ ในฤดูแล้ง คือขณะที่ข้าวโพดยังเล็ก ให้น้ำทุก 2-3 วัน เมื่อต้นสูงประมาณ 50-60 เซนติเมตร หรือสูงประมาณหัวเข่า ให้น้ำทุก 5-7 วัน ต่อจากนั้นให้น้ำเมื่อคืนในแปลงเริ่มแห้ง

2.7.8 การพรวนดินและกำจัดวัชพืช

ข้าวโพดมีอายุการเก็บเกี่ยวสั้น แม้จะมีวัชพืชขึ้นแต่ไม่ทำให้ผลผลิตลดลง การใส่ปุ๋ย ในช่วงข้าวโพดมีอายุ 15-20 วัน จะช่วยกำจัดวัชพืชเหมือนกับมีการพรวนดิน ทำให้ลดค่าใช้จ่ายลง แต่ถ้าจะทำเพียงครั้งเดียว ก็พอ หรือถ้าต้องการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชก็ใช้อัตรา 600-700 ซีซิตอไร ฉีดพ่นหลังจากปลูกขณะที่ข้าวโพดและวัชพืชยังไม่งอก

2.7.9 การถอนยอด

เมื่อข้าวโพดมีอายุประมาณ 38 วัน หรือเมื่อมีใบจริงครบ 7 คู่ ชุดออกตัวผู้จะเริ่มโผล่ ออกนาจากใบชง (ใบยอด) ให้ดึงชุดออกตัวผู้ทิ้ง โดยใช้มือหนึ่งจับลำต้นไว้ อีกมือหนึ่งจับใบ ข้าวโพดที่บานอยู่ตรงกลางของยอด ดึงออกมาตรฐานๆ การถอนยอดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผสมเกสร เพราะถ้ามีการผสมเกสรเกิดขึ้น ข้าวโพดฝักอ่อนจะมีคุณภาพด้อยลง เนื่องจากเมล็ดจะโป่งพอง และทำให้ข้าวโพดไม่ได้มาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ นอกจากนี้การถอนยอดช่วงแรกๆ ให้สามารถเก็บเกี่ยวได้เร็วขึ้น และช่วยช่วยให้ผลผลิต ข้าวโพดฝักอ่อนเพิ่มขึ้นด้วย การถอนยอดเป็นเทคนิคสำคัญที่เกษตรกรไม่ควรละเลย เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี

2.7.10 แหล่งผลิตในประเทศไทยสำคัญ

ภาคเหนือ ได้แก่ เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ พิษณุโลก

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา ศรีสะเกษ ชัยภูมิ

ภาคกลาง ได้แก่ สาระบุรี ลพบุรี

ภาคตะวันตก ได้แก่ สุพรรณบุรี กาญจนบุรี

ภาคตะวันออก ได้แก่ ยะลา สงขลา

ฤดูฝน เดือนมีนาคม-พฤษภาคม

ปลายฝน เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม

2.8 วิธีใส่ปุ๋ยและเครื่องมือ

การใส่ปุ๋ยที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ข้าวโพดสามารถดูดซึมไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่นั้นต้องใส่ให้ถูกวิธี การใส่ปุ๋ยข้าวโพดที่นิยมกันมีหลายวิธี คือ การใส่ปุ๋ยแบบหัววนที่มีการกลบดินและไม่กลบดินก็ได้ การใส่ปุ๋ยข้างแวดปลูกที่มีการกลบดินและไม่กลบดิน และการใส่ปุ๋ยแบบเฉพาะบริเวณหรือเป็นจุดที่มีการกลบดินและไม่กลบดิน ซึ่งแต่ละวิธีก็มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน ออกไป การที่จะใช้วิธีการใดนั้นขึ้นกับชนิดของดิน ด้านเป็นดินทรายอาจไม่จำเป็นต้องมีการกลบดิน

เพาะปุ๋ยสามารถซึมลงในดิน ได้ดีในเวลาฝนตก ทำให้รากข้าวโพดสามารถดูดซึมสารอาหาร ได้เร็ว แต่ถ้าเป็นดินร่วนหรือดินเหนียวจะเป็นต้องมีการกลบปุ๋ย เพราะอาจเกิดการสูญเสียสารอาหารไปในอากาศ และการชะล้าง ไปตามหน้าดิน ในเวลาฝนตก ทำให้รากข้าวโพดไม่สามารถดูดไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองทางเศรษฐกิจ โดยเปล่าประโยชน์

การใส่ปุ๋ยข้าวโพดทำได้ 2 วิธี คือ ใส่ด้วยเครื่องจักร และโดยใช้แรงงานคน เครื่องจักรใส่ปุ๋ย แบ่งได้ 2 ชนิด โดยอิงตามลักษณะการใช้ประโยชน์ของเครื่องจักร คือ

1) ชนิดหมายความผิดดิน เป็นเครื่องหมายเดียวกันที่มีช่องหยอดเม็ดปุ๋ยไปพร้อมกัน ซึ่งนิยมใช้ในเวลาปลูกเพาะชำข้าวโพดทำงาน

2) ชนิดพ่นเม็ดปุ๋ย เป็นเครื่องจักรขนาดเล็กที่ถนนหลังเพื่อพ่นเม็ดปุ๋ยไปตามแปลงปลูก เครื่องใส่ปุ๋ยชนิดนี้เหมาะสมสำหรับใช้ในระบบที่ข้าวโพดกำลังเติบโต แต่ในปัจจุบันซึ่งไม่เห็นเกษตรกรนำเครื่องจักรนี้มาใช้ เมื่อจากข้างใส่ปุ๋ยโดยใช้แรงงานคน

2.9 รูปปุ๋ยและเวลาใส่ปุ๋ย

การใส่ปุ๋ยที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ข้าวโพดสามารถดูดซึมน้ำใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่นั้นต้องเลือกรูปของปุ๋ยให้เหมาะสม เพาะปุ๋ยแต่ละชนิดมีระยะเวลาการละลายเป็นไออกอนแตกต่างกัน เช่น ปุ๋ยกอกและปุ๋ยพืชสดต้องใช้เวลานานเพื่อจึงสามารถดูดนำไปใช้ประโยชน์ได้ เนื่องจากต้องอาศัยการย่อยสลายจากจุลินทรีย์ในดินเพื่อเปลี่ยนรูปก่อน ซึ่งกระบวนการนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยสิ่งแวดล้อม เช่น ความชื้นและอุณหภูมิ ส่วนปุ๋ยเคมีละลายน้ำได้เร็วกว่าปุ๋ยชนิดอื่นๆ โดยเฉพาะในโครงสร้างเพียงแค่ถูกน้ำก็จะละลายเป็นไออกัน และพืชสามารถดูดซึมน้ำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว

การใส่ปุ๋ยควรพิจารณาใส่ในขณะที่ข้าวโพดต้องการจริงๆ เพราะถ้าใส่ในขณะที่ข้าวโพดไม่ต้องการก็เป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยเปล่าประโยชน์ เนื่องจากปุ๋ยที่ใส่ลงไปไม่ถูกข้าวโพดดูดไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยปกติในช่วงข้าวโพดมีอายุน้อยจะต้องการสารอาหารในปริมาณน้อย เมื่อเข้าสู่ช่วงกำลังเติบโตเต็มที่ก็ต้องการสารอาหารมากตามไปด้วย และเมื่อเข้าสู่ระยะแก่ใกล้กึ่งเก็บเกี่ยวที่ต้องการสารอาหารเพิ่มเติมอีกบ้างในปริมาณเล็กน้อย

เวลาใส่ปุ๋ยนั้นขึ้นกับชนิดของปุ๋ย ชนิดของดิน และระยะเวลาการเติบโตของข้าวโพด ปุ๋ยที่ละลายช้า และไม่ซึมลงไปได้ดีกับน้ำ เช่น พอสฟอรัส และโพแทสเซียม ควรจะใส่ลงไปทั้งหมดตอนเตรียมดินครั้งสุดท้ายก่อนปลูก ส่วนปุ๋ยในโครงสร้างสามารถละลายและซึมลงไปในดินได้รวดเร็ว ควรจะแบ่งใส่ครั้งแรกประมาณ 1/2 หรือ 1/3 พร้อมกับพอสฟอรัสและโพแทสเซียม ส่วนที่เหลือถัดไปที่ปลูกเป็นดินเหนียวหรือร่วนปนทราก็ควรใส่ลงไปทั้งหมดเมื่อข้าวโพดสูง 50 เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นดินรายปุ๋ยจะซึมลงไปได้ดีกับน้ำได้อย่างรวดเร็ว ควรจะแบ่งปุ๋ยที่เหลือออกเป็น 2 ส่วน โดยใส่

ส่วนที่เหลือครั้งที่สาม ส่องอาทิตย์ก่อนออกจะทำให้ข้าวโพดใช้น้ำปีบได้ดีขึ้น (กรมวิชาการเกษตร, 2524)

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทรงชัย วิริยะอ่าไฟวงศ์, สมศิริ ทองสมบัติ และคณะริช ภะท่าง(พ.ศ.2548)

งานวิจัยนี้ได้ออกแบบและสร้างเครื่องต้นแบบเครื่องหมายคอมมิลค์พันธุ์พืชเพื่อที่จะนำไปใช้ปลูกพืชแทนการใช้แรงงานคนในพื้นที่ราบโดยพ่วงต่อกับรถไถนาแบบเดินตาม เครื่องหมายคอมมิลค์พันธุ์พืชนี้ออกแบบให้สามารถถอนปลูกพืชได้ตามชนิดด้วยกันคือ ข้าว ข้าวโพดและถั่วถั่วสิโน อีกทั้งได้ออกแบบให้ปรับระยะห่างระหว่างหกุณและแಡไวในการปลูกให้เหมาะสมของพืชแต่ละชนิดตามข้อมูลของกรมวิชาการเกษตรเครื่องต้นแบบประกอบด้วยอุปกรณ์สำคัญฯ ได้แก่ ชุดไบเปอร์อง ชุดหมายคอมมิลค์พืช ชุดกลับและอัดดิน ชุดล้อความคุณระยะในการปลูก และชุดเทืองความคุณระยะในการปลูก ขนาดของเครื่องต้นแบบมีความกว้าง 120 ซม. ความยาว 150 ซม. ความสูง 50 ซม. และน้ำหนัก 70 กก. จากการทดสอบเครื่องหมายคอมมิลค์พันธุ์พืชในการปลูกพืชแต่ละชนิด พบว่าสามารถปลูกพืชได้โดยประมาณ 8 ไร่/วัน ค่าใช้จ่ายในการปลูกพืชอยู่ในช่วง 20-30 บาท/ไร่ และถ้าเปรียบเทียบกับการใช้แรงงานคนในการหยอดแล้วเครื่องต้นแบบนี้จะหยอดได้เร็วกว่าประมาณ 20 เท่า

สันธาร นาควัฒนาณูญูด, จาเรวัฒน์ มงคลธนทรรศ และคณะ ภาครุลพิทักษ์(พ.ศ.2547)

งานวิจัยนี้เป็นการปฏิบัติงานร่วมกับโรงงานเอกสารผู้ผลิตอุปกรณ์พ่วงท้ายรถไถเดินตามในการออกแบบ ปรับปรุงทดสอบ สร้างต้นแบบ และ ทำการผลิตเชิงพาณิชย์อุปกรณ์งานเกษตรกรรมสำหรับไร่ อีก 4 ชนิด ได้แก่

1) อุปกรณ์ไบเปอร์องสำหรับปลูกอ้อยพ่วงท้ายรถไถเดินตามซึ่งเรียกว่า “พาลชักร่องอ้อย” ได้ทำการพัฒนาขึ้นทั้งหมด 3 แบบ จนกระทั่งได้แบบสุดท้ายที่สามารถเปิร์องคินเป็นรูปตัว วี ได้ขนาดปากร่องกว้างสูงสุด 70-80 เซนติเมตรและความลึกสูงสุด 30-35 เซนติเมตร

2) อุปกรณ์กำจัดวัชพืชชนิด 3 แควพ่วงท้ายรถไถเดินตาม ซึ่ง เรียกว่า “พาลหัวหมู 3 ขา” ได้ทำการปรับปรุง และพัฒนาจากของเดิมจำนวน 2 แบบหลังจากการทดสอบการใช้งานแล้วได้แบบที่ 2 เป็นแบบสุดท้ายที่นำไปผลิตเชิงพาณิชย์ โดยสามารถเพิ่มความแข็งแรง น้ำหนักลงได้ 25-30% นอกจากนี้ ขั้งสามารถปรับแต่งมุนก้มและมุนเงยได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้ไม่น้อยกว่า 20%

3) อุปกรณ์กำจัดวัชพืช ชนิด 5 แคว พ่วงท้ายรถไถเดินตามเรียกว่า “พาลพรวน 5 ขา” ทำการออกแบบใหม่โดยผลิตขึ้นจากเหล็กแผ่น นำมาเข็นรูปซี่ร์ช่วยลดต้นทุนค่าวัสดุลงได้ประมาณ 10%

และช่วยลดต้นทุนการผลิตทางด้านการเชื่อมลงได้ประมาณ 40% โดยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการใช้งาน และความแข็งแรง

4) อุปกรณ์หยอดปุ๋ยพ่วงท้ายรถไถเดินตามทำการอุดแบบปรับปรุงคันบังคับใหม่ให้สามารถทำงานได้แน่นอนมากยิ่งขึ้น และ ได้ทำการอุดแบบพัฒนาอุปกรณ์เปิดร่องคินและอุปกรณ์โรยปุ๋ย เพื่อให้สามารถใช้งานได้ 3 รูปแบบ โดยที่เกณฑ์รถสามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินโครงการ

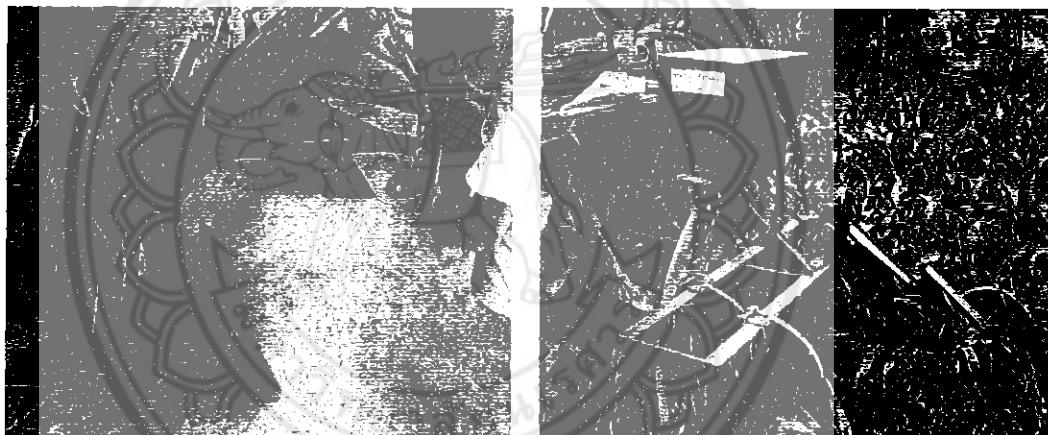
3.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

3.1.1. เอกสาร

คณะผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นควารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ ดำรงเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

3.2.2. ข้อมูลภาคสนาม

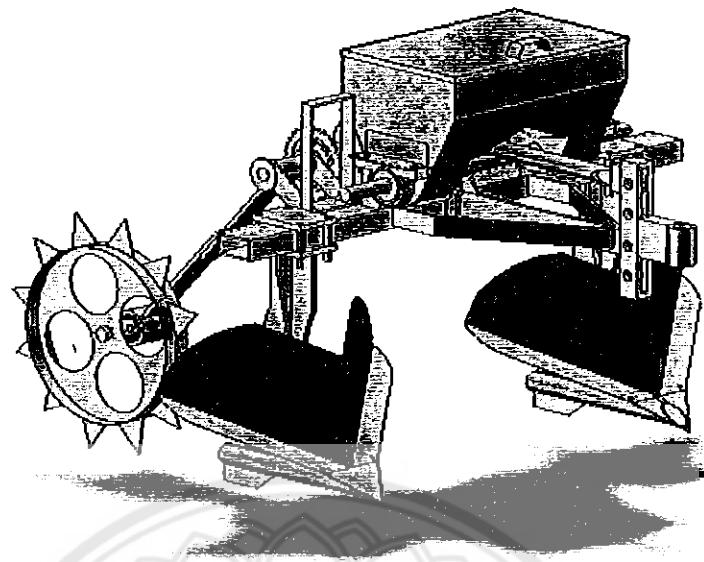
พื้นที่ในการศึกษาคณะผู้ศึกษาเลือกพื้นที่หมู่บ้านบ้านนาสนุ่น ต.นาสนุ่น อ.ศรีเทพ จ.เพชรบูรณ์

รูปที่ 3.1 แสดงอุปกรณ์ทำรุ่นข้าวโพด, เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์

3.2 การออกแบบเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

หลังจากได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการพัฒนาโดยนำข้อมูลที่ได้มามาพิจารณา ใหม่ซึ่งต้องอาศัยความละเอียด และความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบลักษณะของเครื่องใส่ปุ๋ย ข้าวโพด ที่ต้องการสร้างขึ้นจะต้องมีความสามารถใช้งานในการใส่ปุ๋ยข้าวโพด ได้ 3 แบบ และยัง สามารถปรับระดับไปแตกต่างความกว้างของเดาข้าวโพด ได้ โดยสามารถทำได้สะดวกและง่าย การออกแบบเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดจะมีรูปร่างดังนี้

รูปที่ 3.2 แบบเครื่องสีปุ๋ยข้าวโพด

3.3 วิธีสร้างและทดสอบเครื่องสีปุ๋ยข้าวโพด

3.3.1 อุปกรณ์

3.3.1.1 เครื่องสีปุ๋ยข้าวโพดพ่วงต่อรถไถแบบเดินตาม

3.3.1.2 รถไถแบบเดินตาม

3.3.1.3 เครื่องจักรกลที่ใช้ในการสร้างชิ้นส่วนต่าง ๆ

3.3.1.4 ปุ๋ยสำหรับข้าวโพด

3.3.1.5 เครื่องซั่งน้ำหนักและเครื่องมือต่างๆ

3.3.1.6 ก้าลงบันทึกภาพ

3.3.2 ออกรูปแบบโครงสร้างหลักและกระบวนการทำงาน

3.3.3 ดำเนินการสร้างโดยกำหนดแบบ

3.3.4 ประกอบชิ้นส่วนต่าง ๆ

3.3.5 ทำการทาสีกันสนิม

3.3.6 ทำการทาสี

3.4 การทดสอบและประเมินผล

ทำการทดสอบการทำงานของเครื่องสีปุ๋ยข้าวโพดและหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น

ชร.

ฉบับที่ 28730

วันที่ 25/2

ค. 2

3.5 แก้ไขเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

เมื่อทราบถึงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับเครื่องใส่ปุ๋ยแล้วจึงทำการแก้ไขเพื่อให้เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดสามารถทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

| ๕๐๖๗๖๑ |

3.6 สรุปผลการดำเนินงาน

สรุปผลการดำเนินงานวิจัยและจัดทำรูปเล่มที่ได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องใส่ปุ๋ยสำหรับข้าวโพดพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ตลอดจนปัญหาในการทำงานของเครื่องใส่ปุ๋ยและสรุปจากแบบประเมินความพึงพอใจโดยเกณฑ์เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและเป็นข้อมูลในการทำวิจัยครั้งต่อไป

บทที่ 4

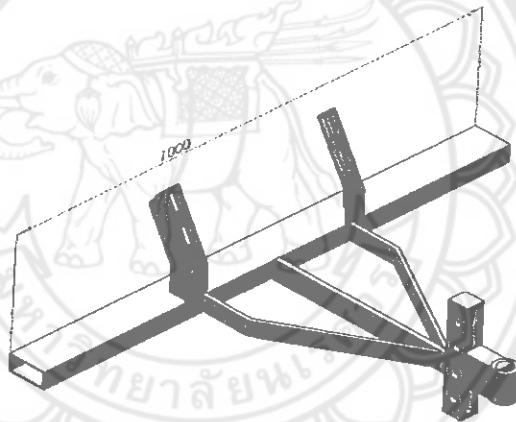
ผลการทดลองและวิเคราะห์

4.1 การออกแบบเครื่องไส้ปูยสำหรับข้าวโพด

เมื่อได้ทำการศึกษาทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับกับการออกแบบแล้ว คณะผู้ดำเนินงานวิจัยจึงได้ทำการออกแบบเครื่องไส้ปูยสำหรับข้าวโพดขึ้น โดยมีโครงสร้างและรูปร่างลักษณะที่แข็งแรง และคำนึงถึงลักษณะการใช้งานที่เหมาะสม ซึ่งจะมีการออกแบบและดำเนินการสร้างเครื่องไส้ปูยข้าวโพดดังนี้

4.1.1 การออกแบบโครงสร้างเครื่องไส้ปูยสำหรับข้าวโพด

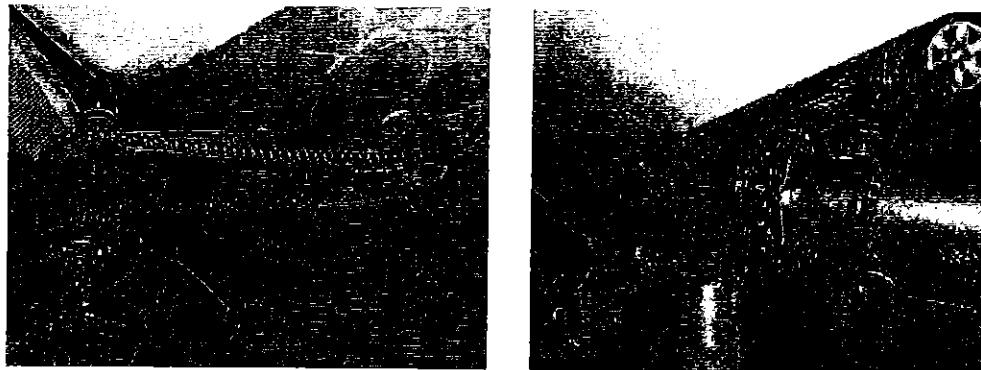
ในการออกแบบและสร้าง โครงสร้างเครื่องไส้ปูยสำหรับข้าวโพด จะต้องออกแบบให้มีความแข็งแรงและมีน้ำหนักที่ไม่น้ำหนัก วัสดุที่นำมาสร้างจะมีใช้เหล็กกล่องขนาดกว้าง 7.5 เซนติเมตร สูง 4 เซนติเมตร มาใช้สร้างคานรับน้ำหนัก

รูปที่ 4.1 โครงสร้างคานรับน้ำหนัก

4.1.1.1 โฉมส่างกำลัง

ระบบส่างกำลังของเครื่องไส้ปูยสำหรับข้าวโพด จะอาศัยไห่เป็นตัวขับส่างกำลังจากการหมุนของล้อใบแซง ซึ่งหากล้อใบแซงหมุนจะทำให้ สเตอร์บนาค 16 ฟัน ที่ติดกับแกนหมุนของล้อใบแซงหมุนตาม พร้อมกับทำให้ไห่ขับส่างกำลังไปขึ้นแกนเพลา

รูปที่ 4.2 การติดตั้งระบบขับส่งกำลัง

4.1.1.2 สเตอร์

สเตอร์ขับส่งกำลังที่ใช้งานมีรายละเอียด ดังนี้

สเตอร์ขนาด	32	ฟัน
สเตอร์ขนาด	16	ฟัน

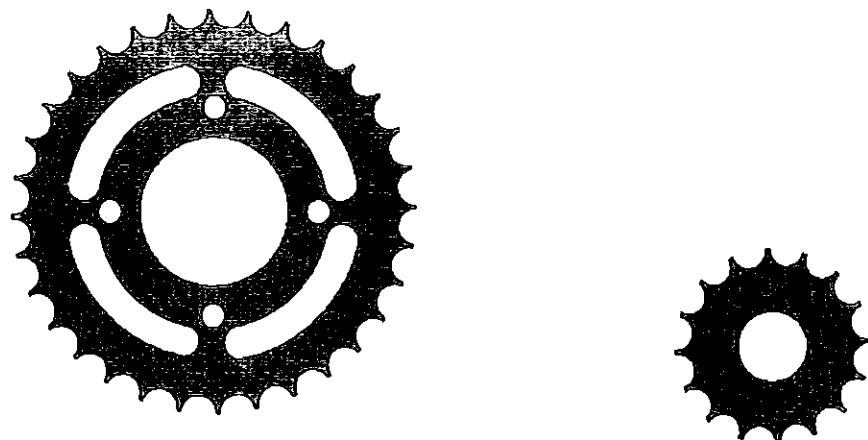
โดยมีลักษณะการติดตั้งดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.3 แสดงการติดตั้งสเตอร์และไข่ขับส่งกำลัง

4.1.1.3 การคำนวณการครอบของสเตอร์

ในการเลือกสเตอร์มาใช้งานจะใช้สเตอร์ขนาด 32 ฟัน และ 16 ฟัน จำนวนอย่างละ 2 ตัว คือ ใช้สเตอร์ขนาด 32 ฟัน 2 ตัว และใช้สเตอร์ขนาด 16 ฟัน 2 ตัว ซึ่งจะแบ่งการทำงานของสเตอร์ออกเป็น 2 ชุด โดยการหมุนของสเตอร์มีอัตราการทด เท่ากัน 2 ต่อ 1 ถ้าสเตอร์ขนาด 32 ฟัน หมุน 1 รอบ จะทำให้ สเตอร์ขนาด 16 ฟัน หมุน 2 รอบ

สเตอร์บนาค 32 ฟัน

สเตอร์บนาค 16 ฟัน

รูปที่ 4.4 สเตอร์บนาค 32 ฟัน และ สเตอร์บนาค 16 ฟัน

ในการออกแบบและสร้างเครื่องไส่ปุ๋ยข้าวโพด จะวางแผนของสเตอร์ ดังนี้

รูปที่ 4.5 การจัดตำแหน่งสเตอร์บนาค 32 ฟัน และ สเตอร์บนาค 16 ฟัน

สเตอร์ตัวที่ 1 บนาค 16 ฟัน จะติดกับล้อใบเชง

สเตอร์ตัวที่ 2 บนาค 32 ฟัน จะติดอยู่กับแกนหมุนเดียวกันกับสเตอร์ตัวที่ 3

สเตอร์ตัวที่ 3 บนาค 32 ฟัน จะติดอยู่กับแกนหมุนเดียวกันกับสเตอร์ตัวที่ 4

สเตอร์ตัวที่ 4 บนาค 16 ฟัน จะติดอยู่กับแกนเพลาหมุน

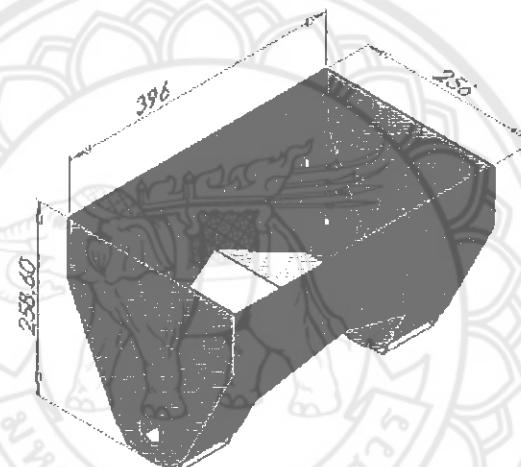
ลักษณะการหมุนของสเตอร์ มีดังนี้

1) สเตอร์ตัวที่ 1 จะส่งกำลังขับไปยังสเตอร์ตัวที่ 2 โดยอัตราทครอบ คือ 2:1

2) สเตอร์ตัวที่ 2 และ 3 ก็จะหมุนพร้อมกัน โดยตัวที่ 3 จะส่งกำลังขับไปยังสเตอร์ตัวที่ 4 จากการทำงานของสเตอร์จะเห็นได้ว่า ถ้าสเตอร์ขนาด 16 ฟันที่ติดล้อในแขงหมุนก็จะทำให้สเตอร์ขนาด 16 ฟัน ที่ติดเพลาแกนหมุนใส่ปุ่มหมุนตาม เช่น สเตอร์ขนาด 16 ฟัน ที่ติดล้อในแขงหมุน 1 รอบ แกนใส่ปุ่มก็จะหมุน 1 รอบ เช่นกัน

4.1.1.4 การออกแบบถังบรรจุปุ่ม

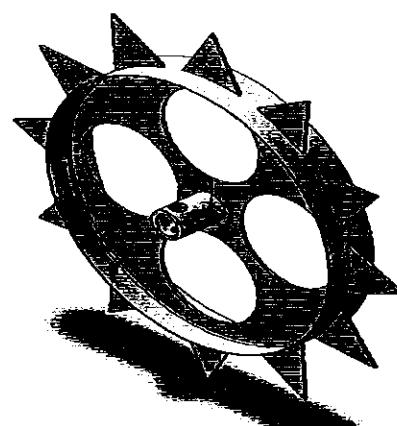
ในการออกแบบถังบรรจุปุ่มจะคำนึงถึงความเหมาะสมต่อการใช้งานเนื่องจากจะต้องบรรจุให้พอดีต่อการใส่ปุ่มต่อไป ดังนั้น ถังบรรจุปุ่มจะมีขนาดที่ไม่ใหญ่และไม่เล็กจนเกินไป โดยจะสามารถบรรจุปุ่มได้ 25 กิโลกรัม

รูปที่ 4.6 แสดงการออกแบบถังใส่ปุ่ม

4.1.1.5 การออกแบบล้อในแขง

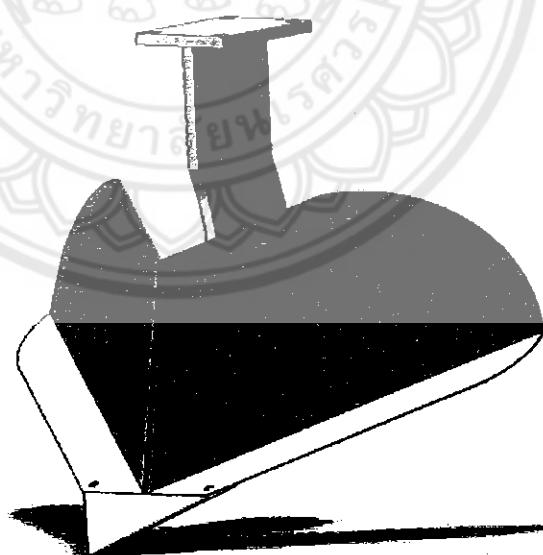
ล้อในแขงที่ได้ออกแบบจะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 323 มิลลิเมตร และจะมีตัวสามเหลี่ยมที่ติดอยู่รอบๆ เส้นรอบวง เพื่อจะเป็นตัวจิกตินให้ล้อในแขงหมุน จะมีลักษณะดังนี้

รูปที่ 4.7 แสดงการออกแบบล้อใบเชง

4.1.1.6 การออกแบบใบแยกคิน

ใบแยกคินจะเป็นตัวที่ใช้ในการเปิดร่องหน้าคินเพื่อที่จะทำให้คินกลับปูขึ้นไปด้านในแยกมีขนาดความกว้างมากก็จะทำให้เปิดหน้าคินได้นาก วัสดุที่นำมาสร้างจะมีลักษณะเป็นเหล็กแผ่นหนา 3 มิลลิเมตร มีลักษณะดังนี้

รูปที่ 4.8 แสดงการออกแบบใบแยก

4.2 การสร้างและประกอบเครื่องใส่ปุ่ยข้าวโพด

4.2.1 การสร้างระบบการลำเลียงปุ๋ยกับถังบรรจุปุ๋ย

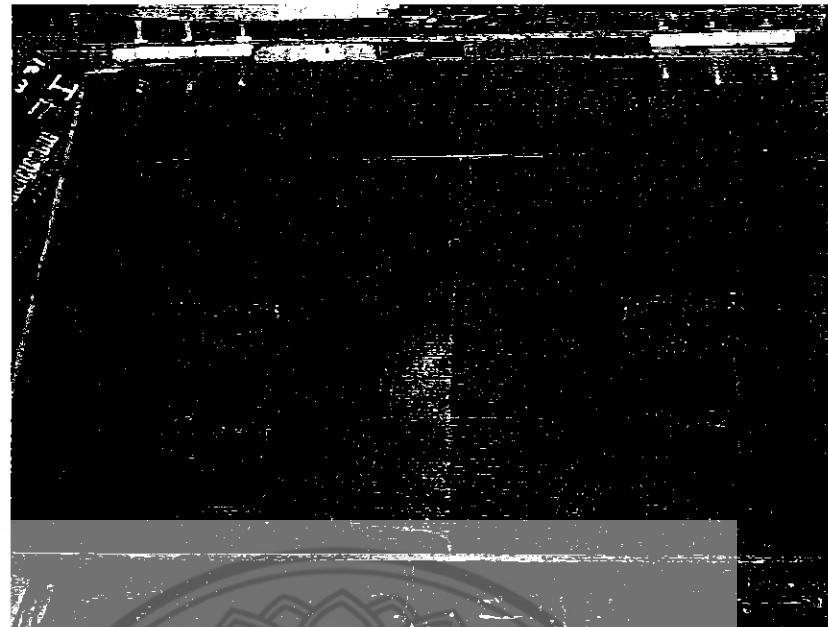
โดยจะใช้เหล็กเพลากลมเป็นแกนหมุน และจะมีเกนใส่ปุ๋ยสวมกับแกนเพลากลมอีก 2 ตัว ในการหมุนของเพลาแกนหมุนจะมีตู้ค่า 2 ตัว ใส่ประ迢งการหมุนอยู่ที่ข้างของถังบรรจุปุ๋ยทั้ง 2 ข้าง

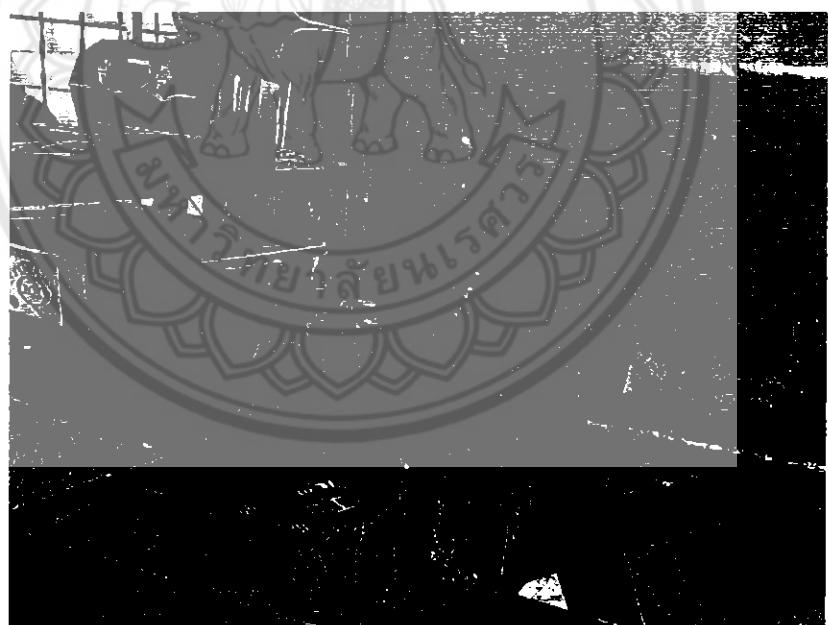
รูปที่ 4.9 แสดงอุปกรณ์การลำเลียงปุ๋ย

รูปที่ 4.10 แสดงการใส่ตู้คากับด้านข้างถังบรรจุปุ๋ย

รูปที่ 4.11 แสดงการวางตำแหน่งของแกนใส่ปุยทั้ง 2 ตัว

รูปที่ 4.12 แสดงอุปกรณ์การลามเลียงปุยกับถังบรรจุปุย

4.2.2 การสร้างอุปกรณ์ต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตาม

อุปกรณ์ต่อพ่วงจะเป็นตัวที่ใช้ต่อ กับรถไถนาเดินตาม เพื่อที่จะให้รถไถนาเดินตามเป็นตัวคึ่งหรือลากเครื่องใส่ปุยข้าวข้าวโพดให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าได้

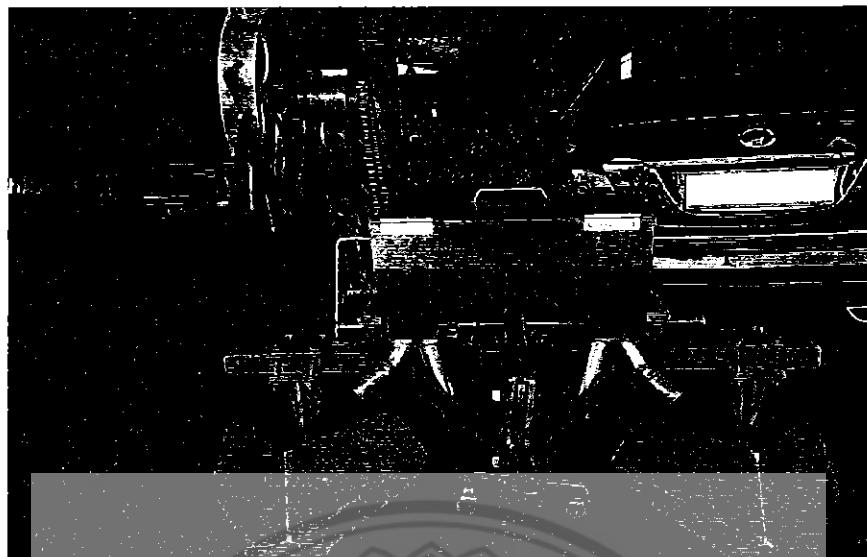
รูปที่ 4.13 แสดงอุปกรณ์ต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตาม

4.2.3 การประกอบอุปกรณ์กลบดินหรือใบแยกคืน

ในการประกอบใบแยกคืนจะมีใบแยกคืน 2 ชิ้น คือ ชิ้นละ 1 ตัว โดยจะยึดกับ
กานกลางดังรูป ระยะห่างของใบแยก คือ 75 เซนติเมตร ซึ่งสามารถปรับระเบท่างตามความต้องการ
ได้ดังรูป

รูปที่ 4.14 แสดงการประกอบอุปกรณ์กลบดินหรือใบแยกคืน

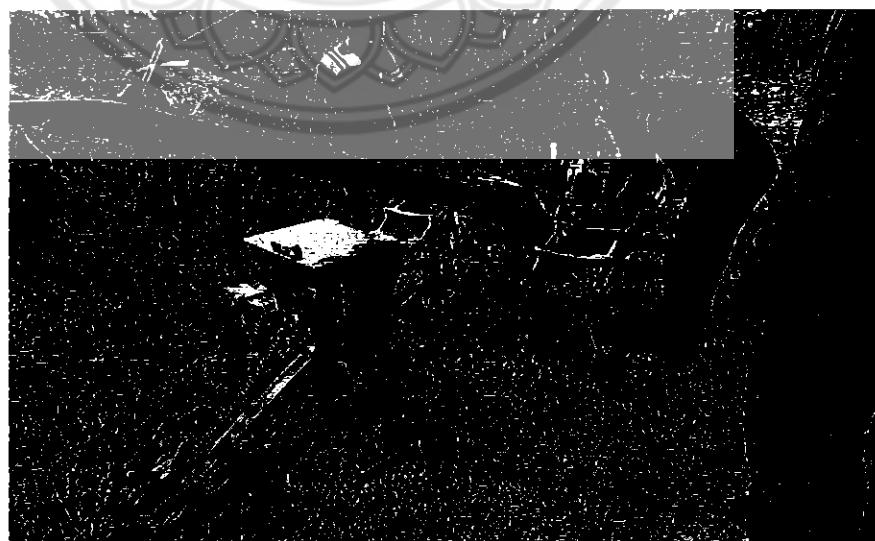

รูปที่ 4.15 แสดงเครื่องไส่ปุ๊บข้าวโพด

4.3 การทดสอบเครื่องไส่ปุ๊บข้าวโพด

เมื่อได้ทำการสร้างเครื่องไส่ปุ๊บข้าวโพดตามที่ได้ออกแบบไว้เสร็จแล้ว ขั้นตอนต่อไปนี้จะเป็นการทดสอบใช้เครื่องไส่ปุ๊บข้าวโพด โดยจะมีขั้นตอนการทดสอบ ดังนี้

4.3.1. นำเครื่องไส่ปุ๊บข้าวโพดต่อพ่วงเข้ากับรถไถนาเดินตามแล้วต่อจากนั้นนำลักษณะไส่เพื่อเป็นตัวลีดหระหว่างเครื่องไส่ปุ๊บข้าวโพดเข้ากับรถไถนาเดินตาม

รูปที่ 4.16 รูปแสดงการต่อพ่วงเครื่องไส่ปุ๊บกับรถไถนาเดินตาม

4.3.2. เปิดดังปุ่มแล้วนำปุ่มใส่ลงไปในถังบรรจุปุ่มของเครื่องใส่ปุ๊บข้าวโพดตามจำนวนที่ต้องการให้พอดี และปิดฝาถังเครื่องใส่ปุ๊บให้เรียบร้อย

รูปที่ 4.17 รูปแสดงการบรรจุปุ๊บใส่เครื่องใส่ปุ๊บข้าวโพด

4.3.3. เริ่มเดินรถไดนาเดินตามตรงไปข้างหน้าโดยจะให้ล้อรถได้และใบแยกอยู่ระหว่างแตวยของข้าวโพดพอดีและคนขับรถเดินตามระหว่างແດວข้าวโพดคัวย

รูปที่ 4.18 แสดงการใส่ปุ๊บข้าวโพดโดยเครื่องใส่ปุ๊บติดรถไดเดินตาม

4.3.4. เมื่อเคลื่อนที่ไปจนสุดปลายแ两端ของข้าวโพดแล้ว จะต้องทำการยกล้อใบแซงขึ้นเล็กน้อย เพื่อไม่ให้ใบแซงหมุนขณะกำลังกลับรถเพื่อเพื่อที่จะไม่ให้ปุ่มถูกปล่อยออกจากล้อรถขึ้นแล้วใหม่ต่อไป

4.3.5. เก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกผลการทดสอบเครื่อง

4.4 ผลการทดลอง

การทดลองในการใส่ปุ่มข้าวโพดจะเป็นการใส่ปุ่มครั้งที่ 2 ของการปลูกข้าวโพดหลังจากที่ข้าวโพดมีอายุได้ 30 วัน ถึง 45 วัน โดยการใส่ปุ่มข้าวโพด 1 ไร่ จะใช้ประมาณปุ่มประมาณ 25-30 กิโลกรัม ซึ่งการปลูกข้าวโพด จะมีระยะห่างระหว่างแฉว 50 เซนติเมตร และระยะห่างระหว่างต้น 30 เซนติเมตร ซึ่งในการปลูกข้าวโพด 1 ไร่ จะปลูกข้าวโพดประมาณ 10,640 ต้น ดังนั้นโดยเฉลี่ยการใส่ปุ่มข้าวโพดแต่ละต้นนั้นจะได้รับปริมาณปุ่มตันละ 2.81 กรัม/ต้น

4.4.1 ผลการจับเวลาการใส่ปุ่มข้าวโพดทั้ง 3 แบบ

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการจับเวลาในการทดลองเบริ่งเทียบกัน 3 แบบ

รูปแบบการทดลอง	การทดลองครั้งที่			เวลารวม	เฉลี่ย
	1	2	3		
ใช้แรงงานคนใส่ปุ่ม	127 นาที	110 นาที	125 นาที	326 นาที	120.67 นาที
ใช้เครื่องใส่ปุ่มติดรถไถเดินตาม	55 นาที	63 นาที	67 นาที	185 นาที	61.67 นาที
ใช้เครื่องใส่ปุ่มติดรถแทรกเตอร์	42 นาที	48 นาที	44 นาที	133 นาที	44.67 นาที

4.4.1.1 แรงงานคนใส่ปุ่มใช้เวลาในการใส่ปุ่มข้าวโพดได้ ประมาณ 120.67 นาที หรือ ประมาณ 2 ชั่วโมง/ไร่

4.4.1.2 เครื่องใส่ปุ่มติดรถไถเดินตามใช้เวลาในการใส่ปุ่มข้าวโพดได้ ประมาณ 61.67 นาที หรือประมาณ 1 ชั่วโมง/ไร่

4.4.1.3 ใช้เครื่องใส่ปุ่มติดรถแทรกเตอร์ใช้เวลาในการใส่ปุ่มข้าวโพดได้ ประมาณ 44.67 นาที หรือประมาณ 0.74 ชั่วโมง/ไร่

รูปที่ 4.19 รูปแสดงการปรับเปลี่ยนเพิ่มการใช้ปุ๋ยข้าวโพดระหว่างคนใช้ปุ๋ยและเครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตาม

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการทดลองการใช้ปุ๋ยระหว่างเครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามกับการใช้คนใช้ปุ๋ย

กรณีเปรียบเทียบ	ใช้คนใช้ปุ๋ย	ใช้เครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพด
เวลาที่ใช้ในการใช้ปุ๋ย (ต่อไร่)	2 ชั่วโมง	1 ชั่วโมง
อัตราการใช้ปุ๋ย (ไร่/ชั่วโมง)	0.5 ไร่	1 ไร่
เวลาในการกลบดินและพรุนดิน (ชั่วโมง/ไร่)	-	1ชั่วโมง

ในการทดลองเครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพดครั้งนี้สามารถทำให้มองเห็นถึงความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในการใช้ปุ๋ยข้าวโพดระหว่างใช้แรงงานคนกับใช้เครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามอย่างชัดเจน โดยการใช้เครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามจะใช้เวลาในการใช้ปุ๋ยน้อยกว่าใช้แรงงานคน เมื่อเทียบการใช้ปุ๋ยในปริมาณพื้นที่เท่ากัน โดยใช้แรงงานคนในการใช้ปุ๋ยนั้นจะใช้เวลา 2 ชั่วโมง/ไร่ เครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามจะใช้เวลา 1 ชั่วโมง/ไร่ บางครั้งการใช้แรงงานคนใช้ปุ๋ยมากจะใช้ปุ๋ยในปริมาณที่ไม่สม่ำเสมอของครั้งใช่นานและบางครั้งก็ใช้น้อย และอาจทำให้เกิดความเมื่อยล้าจากการใช้ปุ๋ยได้จ่าย แต่เมื่อใช้เครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามสามารถใช้ปุ๋ยได้ในปริมาณที่สม่ำเสมอและทำงานได้อบ่างต่อเนื่อง อีกอย่างเครื่องใช้ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามยังสามารถทำรุ่นหรือกลบดินและกำจัดดินหญ้าที่ขึ้นระหว่างเดินของต้นข้าวโพดได้ดีวิธี

รูปที่ 4.20 รูปแสดงการเปรียบเทียบการใช้ปุ๋ยของเครื่องต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามกับเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์

ตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างการใช้เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตามกับเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์

กรณีเปรียบเทียบ	เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตาม	เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงกับแทรกเตอร์
เวลาที่ใช้ในการใส่ปุ๋ย (ต่อไร่)	1 ชั่วโมง	45 นาที
อัตราการใส่ปุ๋ย(กг./ไร่)	30	30
ต้นทุนของเครื่อง(บาท)	4,000	11,200

ในการทดลองของเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดทั้งสองเครื่องนี้ทำให้สามารถเก็บความแตกต่างของเวลาในการใส่ปุ๋ยว่าเครื่องแบบใดสามารถใส่ปุ๋ยได้เร็วกว่ากัน โดยผลการทดลองนั้นเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์สามารถใส่ปุ๋ยได้เร็วกว่า เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตาม แต่เวลาที่ใช้ในการใส่ปุ๋ยนั้นทั้ง 2 เครื่อง ถือว่าใช้เวลาได้ไม่นานไปกว่ากันมากสักเท่าไหร่ โดยเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตาม ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง/ไร่ และเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์ ใช้เวลาประมาณ 45 นาที/ไร่ ดังนั้นความแตกต่างของเวลาประมาณ 15 นาที ทั้งนี้ความเร็วของการใส่ปุ๋ยจะขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ผิวดินและลักษณะของการปลูกข้าวโพดด้วย

แต่หากจะเปรียบเทียบหน้าที่การใช้งานคงจะเทียบกันไม่ได้มาก เมื่อจากทั้งสองมีหน้าที่การทำงานที่คล้ายกัน เช่น สามารถใส่ปุ๋ยข้าวโพดได้ 3 ແ☎ มีอุปกรณ์กลบดินหลังจากใส่ปุ๋ย 2 ข้าง แต่

น้ำหนักของเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถไถนาเดินตาม จะมีน้ำหนักเบากว่าเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์

4.5 การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์

4.5.1 การคำนวณหาต้นทุนการใช้เครื่อง

ต้นทุนในการสร้างเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

อุปกรณ์และอะไหล่	ราคา
สเตอร์ขนาด 32 ฟิ้นและ 16 ฟิ้น 2 คู่	340 บาท
ลูกปืน	40 บาท
ตีกตา	160 บาท
โซ่	180 บาท
งานพื้น	40 บาท
ใบวัด/น๊อต (หั้งหมุด)	120 บาท
สายยาง(ห่อ)	100 บาท
รวม	980 บาท
ค่าวัสดุและเหล็ก (รวมหั้งหมุด)	2,800 บาท
ค่าสีและสีกากันสนิม	220 บาท
รวมหั้งหมุด	4,000 บาท

4.5.2 เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดมีราคา 4,000 บาท ผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

เครื่องใส่ปุ๋ยมีราคา 4,000 บาท ผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

- 1) ราคาเครื่องใส่ปุ๋ย (P) = 4,000 บาท
- 2) อายุการใช้งาน (N) = 7 ปี
- 3) มูลค่าซาก (S) = 500 บาท
- 4) อัตราดอกเบี้ย (r) = 10 % ต่อปี
- 5) ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา(R&M) = 5 % ของราคารือ / 100 ชั่วโมงการทำงาน
(จาก Hunt, 1976) = $0.05 \times 4,000 / 100 = 2$ บาท/ชั่วโมง
- 6) ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง (F) = 1 ลิตร/ชั่วโมง (ใส่ปุ๋ย + ไถกลบ)
(ราคาน้ำมัน 30 บาท/ลิตร) = $1 \times 30 = 30$ บาท/ชั่วโมง
(การใส่ปุ๋ยใช้พลังงาน 5%ของหั้งหมุด) = $30 \times 0.05 = 1.5$ บาท/ชั่วโมง
- 7) ค่าน้ำมันหล่อลื่น (O) = 10%ของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง
= $0.1 \times 1.5 = 0.15$ บาท/ชั่วโมง

$$\begin{aligned}
 8) \text{ ค่าแรงงานคนปฏิบัติงาน (Lo)} &= 180 \text{ บาท/วัน} (\text{ใส่ปีชั่วโมง} + \text{โภคภัย}) \\
 (\text{วันละ } 8 \text{ ชั่วโมง}) &= 22.50 \times 0.05 = 1.125 \text{ บาท/ชั่วโมง} (\text{ใส่ปีชั่วโมง})
 \end{aligned}$$

$$9) \text{ ค่าแรงงานคนเดินปุ่ย (L1)} = \text{ไม่มี} = 0 \text{ บาท/ชั่วโมง}$$

$$10) \text{ ความสามารถในการทำงาน (Cl)} = 1 \text{ ไร/ชั่วโมง}$$

ในการคำนวณสามารถแทนค่าในสมการ ดังนี้

$$\text{จากสมการที่ 2.3} \quad D = (P-S)/N = (4,000 - 500)/7 = 500 \text{ บาท/ปี}$$

$$\text{จากสมการที่ 2.4} \quad I = [(P+S)/2](r/100) = [(4,000+500)/2](10/100) = 225 \text{ บาท/ปี}$$

$$\text{แทนค่า } D \text{ และ } I \text{ ในสมการที่ 2.2} \quad Fc = D + I = 500 + 225 = 725 \text{ บาท/ปี}$$

แทนค่า D, I, Fc ลงในสมการที่ 2.1

$$\begin{aligned}
 Ac &= (Fc/A) + (1/Cl)[R&M + F + O + Lo + L1] \\
 &= (725/A) + (1/1)[2+1.5+0.15+1.125+0] \\
 &= (725/A) + 4.775
 \end{aligned} \tag{4.1}$$

4.5.3 การคำนวณหาจุดคุ้มทุน

การคำนวณจุดคุ้มทุนของการใช้เครื่องใส่ปุ๋ย สามารถคำนวณได้โดยแทนค่าต้นทุนการใส่ปุ๋ยโดยใช้แรงงานคน 40 บาท/ไร่ ลงในสมการที่ 4.1 แล้วคำนวณหาค่า A ออกมา ($A = \text{พื้นที่ใส่ปุ๋ยชั่วโพดใน } 1 \text{ ปี (ไร่), } Ac = \text{ค่าต้นทุนการใส่ปุ๋ยโดยแรงงานคน}$)

$$Ac = (725/A) + 4.775$$

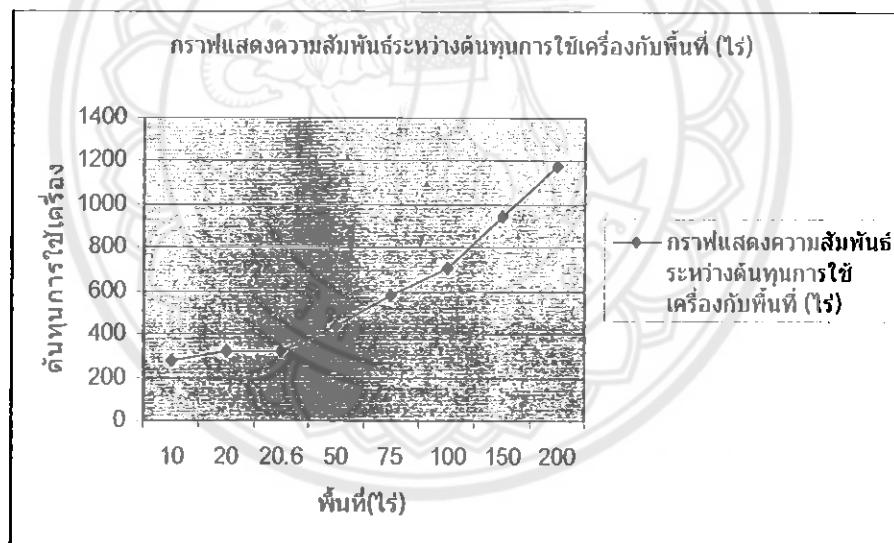
$$40 = (725/A) + 4.775$$

$$A = 20.58 \text{ ไร่/ปี}$$

ดังนั้น จุดคุ้มทุนของการใช้เครื่องใส่ปุ๋ยต่อพ่วงรถ ได้เดินตามมีค่าเท่ากับ 20.58 ไร่/ปี เมื่อเปรียบเทียบกับการใส่ปุ๋ยโดยใช้แรงงานคน

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการหาค่าการคำนวณการคิดต้นทุนการใช้เครื่องใส่ปุ๋ยต่อพ่วงรถໄไดเดินตาม

พื้นที่ (ไร่)	ดอกเบี้ย (บาท/ปี)	ซ่อมแซมและ บำรุงรักษา (บาท/ปี)	น้ำมัน เชื้อเพลิง (บาท/ปี)	น้ำมันหล่อลื่น (บาท/ปี)	แรงงาน (บาท/ปี)	รวมต้นทุน (บาท/ปี)
10	225.00	20.00	15.00	1.50	11.25	272.75
20	225.00	40.00	30.00	3.00	22.50	320.50
20.58	225.00	41.16	30.87	3.087	23.15	323.27
50	225.00	100.00	75.00	7.50	56.25	436.75
75	225.00	150.00	112.50	11.25	84.38	583.13
100	225.00	200.00	150.00	15.00	112.50	702.50
150	225.00	300.00	225.00	22.50	168.75	941.25
200	225.00	400.00	300.00	30.00	225.00	1180.00

รูปที่ 4.21 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนการใช้เครื่องกับพื้นที่ (ไร่)

จากตารางที่ 4.3 และกราฟ พบร่วมพื้นที่ 10 ไร่ มีค่าใช้จ่ายคงนี้ ดอกเบี้ย 225 บาท/ปี ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา 20 บาท/ปี น้ำมันเชื้อเพลิง 15 บาท น้ำมันหล่อลื่น 1.50 บาท/ปี แรงงาน 11.25 บาท/ปี รวมต้นทุน 272.75 บาท/ปี เมื่อเทียบกับพื้นที่ 100 ไร่ มีต้นทุนรวม 702.50 ดังนั้นจะแสดงให้เห็นว่าจำนวนพื้นที่ใช้ในการใส่ปุ๋ยข้าวโพดมากขึ้น ต้นทุนการใช้เครื่องก็เพิ่มมากขึ้นตาม

4.5.4 การคำนวณระยะเวลาคืนทุนในการใช้เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period, PBP) คือระยะเวลาจาก การเริ่มต้นลงทุนถึงเวลาที่ผลประโยชน์สุทธิ (Net Benefits) ของการใช้เครื่องมีค่าเท่ากับการลงทุน คำนวณได้จากการ

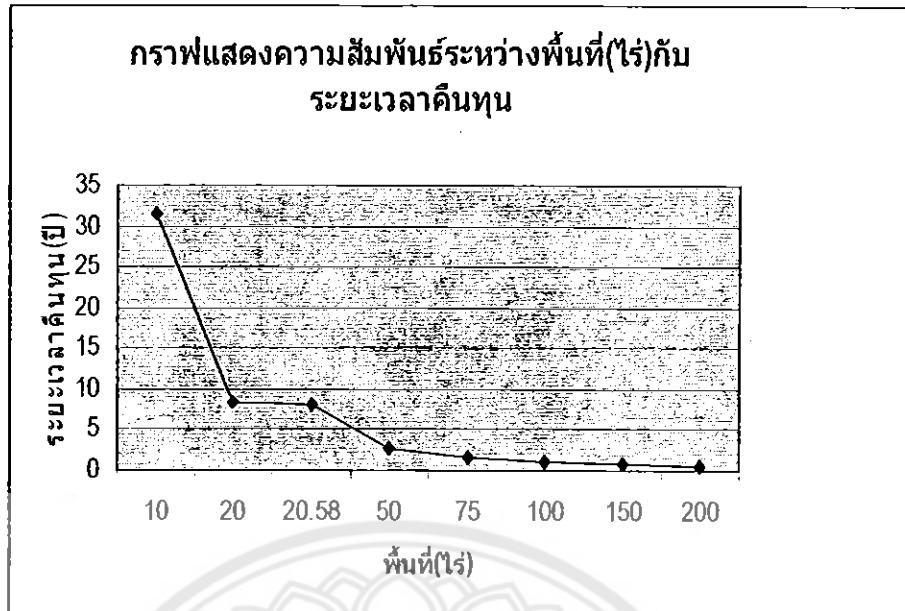
$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{จำนวนเงินลงทุน}}{\text{ผลประโยชน์สุทธิเฉลี่ยต่อปี}} \quad (4.6)$$

$$\begin{aligned}\text{ผลประโยชน์สุทธิ} &= \text{ผลประโยชน์} (\text{บาท/ปี}) - \text{ต้นทุนการใช้เครื่องมือ} (\text{ไม่รวมค่าเสื่อมราคา}) \\ \text{ผลประโยชน์} &= \text{พื้นที่} \times \text{ปัจจัย} \times \text{ค่าจ้างใส่ปุ๋ย} (\text{ค่าใส่ปุ๋ย } 40 \text{ บาท/ไร่}) \\ \text{ต้นทุนการใช้เครื่อง} &= \text{คอกเบี้ย} + \text{ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา} + \text{ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง} + \\ &\quad \text{ค่าน้ำมันหล่อลื่น} + \text{ค่าแรงงานคนทำงาน}\end{aligned}$$

4.5.5 ผลการคำนวณระยะเวลาคืนทุนของเครื่องใส่ปุ๋ยต่อพ่วงรถไถเดินตาม

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าการคำนวณระยะเวลาคืนทุนของเครื่องใส่ปุ๋ยต่อพ่วงรถไถเดินตาม

พื้นที่ (ไร่)	ผลประโยชน์ที่ได้รับ ¹ (บาท/ปี)	ต้นทุน (บาท/ปี)	ผลประโยชน์สุทธิ (บาท/ปี)	ระยะเวลาคืนทุน ปี
10	400.00	272.75	127.25	31.43
20	800.00	320.50	479.50	8.34
20.58	823.32	323.27	499.93	8.00
50	2000.00	436.75	1536.25	2.6
75	3000.00	583.13	2416.87	1.66
100	4000.00	702.50	3297.50	1.21
150	6000.00	941.25	5058.75	0.79
200	8000.00	1180.00	6820.00	0.59

รูปที่ 4.22 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาคืนทุนกับพื้นที่ (ไร่)

จากการที่ 4.4 และกราฟ พบว่า จำนวนพื้นที่ 10 ไร่ ได้รับผลประโยชน์ 400 บาท/ปี ต้นทุน 272.75 บาท/ปี ผลประโยชน์สุทธิ 127.25 บาท/ปี ระยะเวลาคืนทุน 31.43 ปี เมื่อเทียบ กับจำนวนพื้นที่ 100 ไร่ ได้รับผลประโยชน์ 4,000 บาท/ปี ต้นทุน 702.50 บาท/ปี ผลประโยชน์สุทธิ 3297.50 บาท/ปี ระยะเวลาคืนทุน 1.21 ปี แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาคืนทุน ภายใน 1 ปี โดยทำการเกณฑ์จะต้องใช้พื้นที่เป็นจำนวนประมาณ 100 ไร่ และเห็นได้ว่าเชิงทำการใส่ปุ๋ยในพื้นที่มาก ระยะเวลาคืนทุนก็จะน้อยลง

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติก้าว

นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/W เพื่อแสดงผลของการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด โดยการหาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนตามรายการแล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งใช้ตามแนวคิดของเบส (Best, 1970 อ้างในแสง วายษ์ วงศ์ใหญ่, 2540) โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับการปฏิบัติการดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง น้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อมูลของการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด โดยเกณฑ์กรที่ผ่านการทดลองใช้เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดติดรถได้เดินตามจำนวน 20 คน

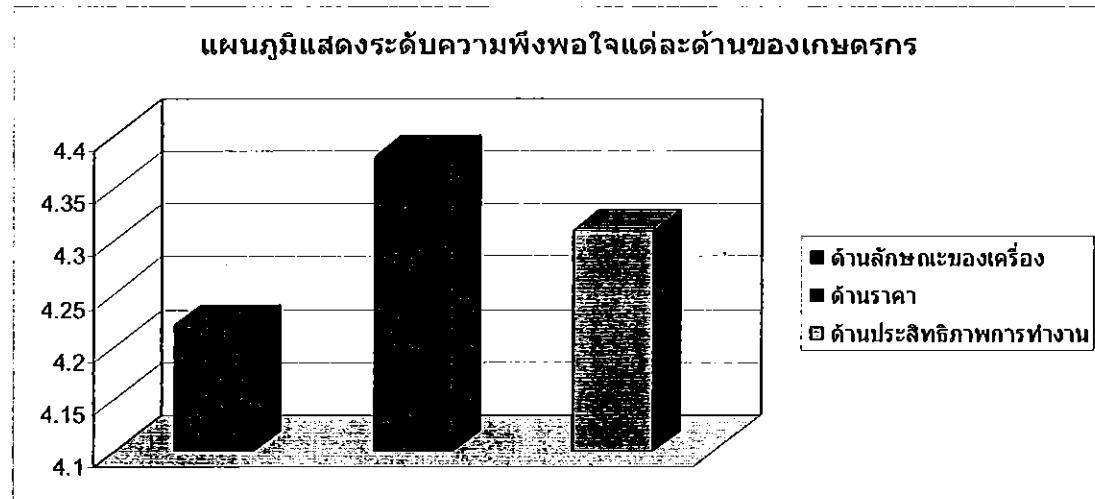
ตารางที่ 4.5 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

ประเด็นการประเมิน	ความถี่	ระดับความพึงพอใจ						ค่าเฉลี่ย
		5	4	3	2	1		
1. ด้านลักษณะของเครื่อง ใส่ปุ๋ยข้าวโพด มีความทันสมัย	จำนวน							4.22
	ร้อยละ							
1.2 มีความคงทนและแข็งแรง	จำนวน	10	8	2	0	0		4.4
	ร้อยละ	50	40	10	0	0		
1.3 มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน	จำนวน	8	12	0	0	0		4.4
	ร้อยละ	40	60	0	0	0		
1.4 ทำความสะอาดได้ง่าย	จำนวน	7	11	2	0	0		4.25
	ร้อยละ	35	55	10	0	0		
1.5 การดูแลรักษาง่าย	จำนวน	5	12	2	1	0		4.05
	ร้อยละ	25	60	10	5	0		
1.6 น้ำหนักของเครื่อง	จำนวน	6	10	4	0	0		4.1
	ร้อยละ	30	50	20	0	0		
2. ด้านราคา	จำนวน	7	8	5	0	0		4.38
	ร้อยละ	35	40	25	0	0		
2.1 เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดมีราคาถูก	จำนวน	10	9	1	0	0		4.45
	ร้อยละ	50	45	5	0	0		
2.2 อุปกรณ์หรืออะไหล่ราคาถูก	จำนวน	9	8	3	0	0		4.3
	ร้อยละ	45	40	15	0	0		
2.3 เป็นทางเลือกที่ดีให้กับ เกษตรกรที่มีเงินลงทุนน้อย	จำนวน	10	8	2	0	0		4.4
	ร้อยละ	50	40	10	0	0		

3. ด้านประสิทธิภาพการทำงาน							4.31
3.1 ใช้เวลาในการใส่ปุ่มเร็วขึ้น	จำนวน	9	9	2	0	0	4.35
	ร้อยละ	45	45	10	0	0	
3.2 หน้าที่การทำงานของเครื่อง	จำนวน	10	6	4	0	0	4.3
	ร้อยละ	50	30	20	0	0	
3.3 เป็นการช่วยทุ่นแรงงาน เกย์ตրกร	จำนวน	9	10	1	0	0	4.4
	ร้อยละ	45	50	5	0	0	
3.4 เกย์ตրกรมีเวลาทำงานอื่น	จำนวน	9	9	2	0	0	4.35
	ร้อยละ	45	45	10	0	0	
3.5 ใส่ปุ่มได้ตรงตามต้นข้าวโพด	จำนวน	8	9	3	0	0	4.25
	ร้อยละ	40	45	15	0	0	
3.6 ช่วยกลบคืนและพรวนคืน	จำนวน	8	9	3	0	0	4.25
	ร้อยละ	40	45	15	0	0	
3.7 กำจัดต้นหญ้าที่ขึ้นระหว่าง แทวยอดต้นข้าวโพด	จำนวน	9	7	4	0	0	4.25
	ร้อยละ	45	35	20	0	0	

หมายเหตุ จำนวนผู้ประเมิน 20 คน

จากการที่ 4.5 พบร่วมกับความพึงพอใจเกี่ยวกับประเด็นด้านลักษณะของเครื่องมีค่าเฉลี่ย 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับเกณฑ์พึงพอใจมากที่สุด ระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับประเด็นด้านราคามีค่าเฉลี่ย 4.38 ซึ่งอยู่ในระดับเกณฑ์พึงพอใจมาก ระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับประเด็นด้านประสิทธิภาพการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 4.31 ซึ่งอยู่ในระดับเกณฑ์พึงพอใจปานกลาง

รูปที่ 4.23 แผนภูมิแสดงระดับความพึงพอใจของเกย์ครกร

ผลการทำโครงการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่าเครื่องได้ปูบข้าวโพดที่คณาจารย์จัดทำโครงการได้ชัดสร้างขึ้น ซึ่งแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องได้ปูบของเกย์ครกร จำนวน 20 คน เป็นการสนับสนุนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทั้งหมด โดยเกลี่ยข้อมูลในระดับความพึงพอใจมาก และมีผลการประเมินอยู่ที่ 86% ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

5.1.1 จากการออกแบบและสร้างเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดเป็นนาฬิกาและนำเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดไปทดสอบ โดยพบว่า เครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดสามารถใส่ปุ่มข้าวโพดได้ และสามารถ捺นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยใช้เวลาในการใส่ปุ่มได้ 1 ชั่วโมง/ໄร์

5.1.2 ได้ทราบถึงความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในการใส่ปุ่มข้าวโพดระหว่างใช้แรงงานคนกับใช้เครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไอน้ำเดินตาม โดยใช้แรงงานคนในการใส่ปุ่มนี้จะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง/ໄร์ ส่วนเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไอน้ำเดินตามจะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง/ໄร์

5.1.3 ได้ทราบถึงความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในการใส่ปุ่มข้าวโพดระหว่างเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไอน้ำเดินตามกับเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์ โดยเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถไอน้ำเดินตาม ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง/ໄร์ และเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์ ใช้เวลาประมาณ 45 นาที/ໄร์ ดังนั้นความแตกต่างของเวลาคือ 15 นาที

5.1.4 จากการประเมินเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไอน้ำเดินตามที่ได้สร้างขึ้นและทดลองเสร็จแล้วนั้น พบว่า ผลการประเมินจากเกณฑ์กรรและบุคคลต่างๆ ในหมู่บ้านนั้น เป็นที่ยอมรับและสร้างความพึงพอใจ โดยวิเคราะห์จากการใช้ โปรแกรม SPSS ในการหาค่าการประเมิน

5.1.5 เครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดต่อพ่วงกับรถไอน้ำเดินตามที่ได้พัฒนาหรือสร้างขึ้นมาานี้จะเป็นอีกหนึ่งทางเลือกให้แก่เกษตรกรรายบอยหรือเกษตรกรที่มีเงินลงทุนไม่สูงมากนักและเหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกขนาดเล็กไปจนถึงขนาดกลาง ถ้าเบริบันเทียบกับเครื่อง ais สู่ปุ่มข้าวโพดแบบต่อพ่วงกับรถแทรกเตอร์ ก็ยังถือว่าถูกทุนเนื่องจากเงินลงทุนเฉลี่ยต่อบีบีน้อย ในขณะที่การทำงานใกล้เคียงกัน

5.1.6 การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงต้นทุนการใช้เครื่อง ais สู่ปุ่มในแต่ละปี มีจุดคุ้มทุน 20.58 ໄร์/ปี และระยะเวลาคืนทุนที่ 8 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับการใส่ปุ่ม โดยใช้แรงงานคน

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 เหล็กโครงสร้างเหล็กรับน้ำหนักหรือเหล็กคานกลางจะต้องรับน้ำหนักมากเวลานานรุ่นปุ่มในถังใส่ปุ่ม ดังนั้นจึงใช้เหล็กกล่องที่มีความแข็งแรงและมีน้ำหนักไม่น้ำหนักในการสร้าง

5.2.2 เมื่อมีอาชญาการใช้งานมากขึ้นอุปกรณ์หรืออะไหล่บางชนิดอาจชำรุดหรือเสียหาย จึงได้ออกแบบเพื่อให้สามารถดัดแปลงอุปกรณ์หรืออะไหล่ได้ง่าย

5.2.3 วัสดุที่ใช้สร้างจะเลือกใช้วัสดุที่มีน้ำหนักไม่มากและมีความแข็งแรงต่อการใช้งาน

5.2.4 สามารถใช้น้ำมันหล่อลื่นใส่ตรงบริเวณโซ่และสเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการหมุนได้เร็วขึ้น

5.2.5 ถังบรรจุปุ๋ยสามารถดัดแปลงได้ตามความต้องการหรือจะใช้วัสดุที่เบากว่าเหล็กผ่านมาผลิตแทนของเดิมได้ จะทำให้ลดน้ำหนักเครื่องลงได้

เอกสารอ้างอิง

- รศ. จำรูญ ตันติพิศาลกุล (2547). เอกชนแบบวิศวกรรม 2 (ເປີຍແບບເກຣື່ອງກລ). กรุงเทพฯ :
บริษัท ໂອສ ອາຣ ພຣິນຕິ່ງແມສໂປຣດັກສ ຈຳກັດ.
- ดร.ທິວະກິດ ວຸ່ກໍາ (2540). ຊ້າວໂພດຫວານ: ກາຮປ່ຽນປູງພັນຂໍແລະກາຮປູກເພື່ອກາຮຄ້າ. กรุงเทพฯ :
ໂຮງພິມພື້ນ ໂອ ໂອສ ພຣິນຕິ່ງ ເຊົ້າສ
- ນາຮາທິພຍ່ ຊຸດີວິທ່. (2545). ພັດເສດຖະກິດ 1 ຖະແຫຼງເສດຖະກິດ. กรุงเทพฯ :
ໂຮງພິມພື້ນ ຈຸ່ງພາລັງກຣມໝໍາຫວິທຍາລັບ
- ວັນຈີ ວິຈິວນິຫ. (2536) ເສດຖະກິດວິສວກຮົມ. กรุงเทพฯ :
ໂຮງພິມພື້ນ ຈຸ່ງພາລັງກຣມໝໍາຫວິທຍາລັບ

คู่มือการใช้งานและบำรุงรักษา เครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

ลักษณะสำคัญของเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

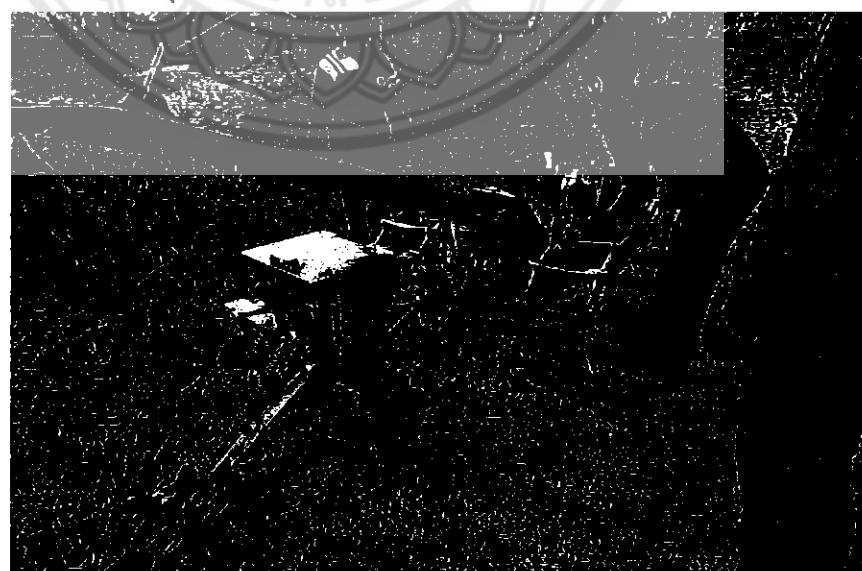
การใช้งาน	ใช้ใส่ปุ๋ยข้าวโพด
ปริมาณปุ๋ยที่ใช้/ไร่	25 กิโลกรัม/ไร่
น้ำหนักของเครื่อง	70 กิโลกรัม
เวลาการทำงาน/ไร่	1 ชั่วโมง/ไร่

ข้อปฏิบัติก่อนการใช้งานเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด

- ตรวจสอบความแน่นของชิ้นส่วนประกอบต่างๆ และการขันน็อตตามจุดต่างๆ
- ใส่น้ำมันหล่อลื่นทุกครั้งก่อนใช้งาน
- ตรวจสอบความตึงหรือหย่อนของโซ่
- ทดสอบการหมุนของแกนใส่ปุ๋ยและการไหลดของปุ๋ย
- ตรวจสอบความเรียบร้อยให้พร้อมใช้งาน

วิธีการใช้งานเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพด มีขั้นตอนดังนี้

- นำเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดต่อพ่วงเข้ากับรถไถนาเดินตามแล้วต่อจากนั้นนำสลักมาใส่เพื่อเป็นตัวล็อกระหว่างเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดเข้ากับรถไถนาเดินตาม

รูปที่ ก.1 แสดงการต่อพ่วงเครื่องใส่ปุ๋ยกับรถไถเดินตาม

2. เนิคถังปุ๋ยแล้วนำปุ๋ยใส่ลงไปในถังบรรจุปุ๋ยของเครื่องใส่ปุ๋ยข้าวโพดตามจำนวนที่ต้องการให้พอดี และปิดฝาถังเครื่องใส่ปุ๋ยให้เรียบร้อย

รูปที่ ก.2 แสดงการบรรจุปุ๋ยใส่เครื่อง

3. เริ่มเดินรถไถนาคืนตามตรงไปข้างหน้าโดยจะให้ล้อรถไถและใบแตกอยู่ระหว่างเดินของข้าวโพดพอดีและคนขับรถเดินตามระหว่างเดินข้าวโพดค้าง

รูปที่ ก.3 แสดงการใส่ปุ๋ยข้าวโพดโดยเครื่อง

4. เมื่อเคลื่อนที่ไปจนสุดปลายทางของข้าวโพดแล้ว จะต้องทำการยกล้อใบเชงขึ้นเล็กน้อย เพื่อไม่ให้ใบเชงหมุนขณะกำลังกลับรถเพื่อเพื่อที่จะไม่ให้ปุ่มถูกปล่อยออกจากเวลาการกลับรถขึ้นๆ ๆ ใหม่ต่อไป

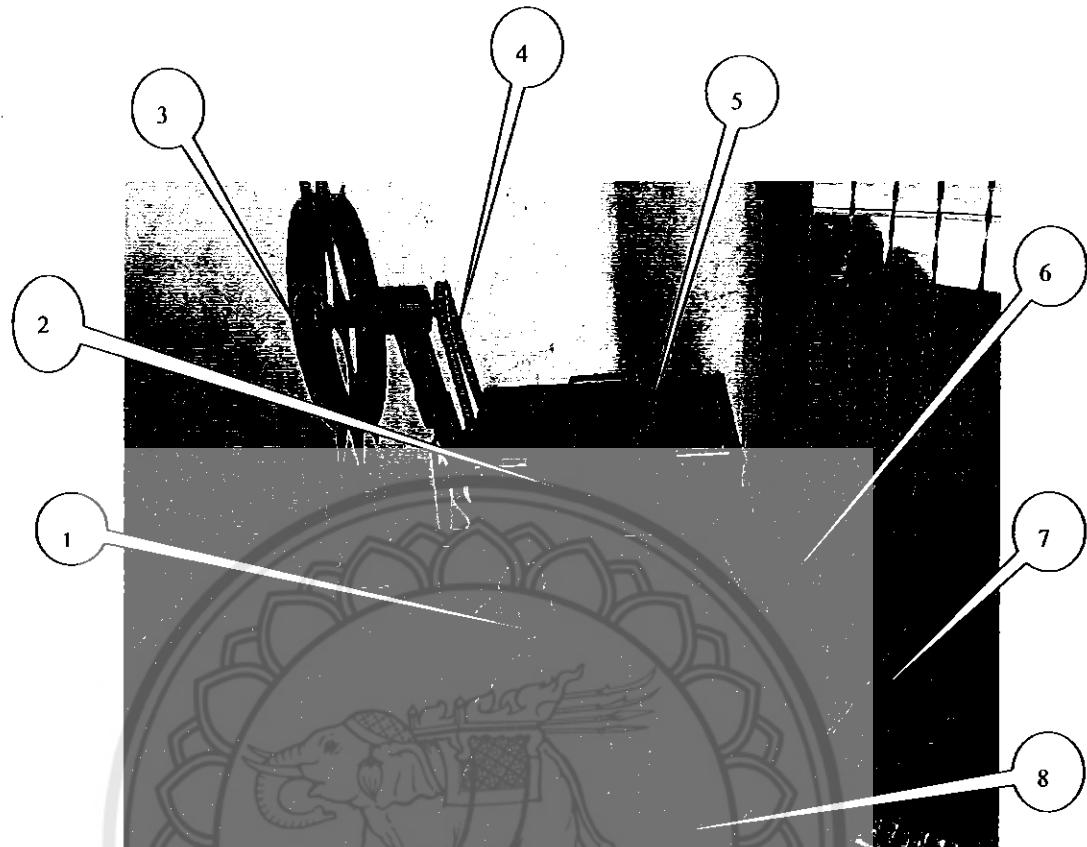
การนำรูงรักษากรีองใส่ปุ่ยข้าวโพด

1. หลังจากการใช้งานทุกๆ ครั้ง ควรจะมีการทำความสะอาดกรีองใส่ปุ่ยข้าวโพด โดยใช้น้ำล้างบริเวณในแตกซึ่งใบแยกจะเป็นส่วนที่ใช้ในการเปิดหน้าคินจะมีหัญญาและดินติดอยู่
2. ใช้น้ำมันหล่อลื่นหรือเจรบบีในบริเวณ โซ่, สเตอร์ และลูกปืน เพื่อการใช้งานที่ได้ประสิทธิภาพ
3. ควรเก็บไว้ในที่แห้ง ไม่อับชื้น เพื่อป้องกันการเกิดสนิม

ข้อแนะนำในการปฏิบัติงาน

1. ไม่ควรประมาทหรือหยอกล้อกันเวลาทำงาน อาจก่อให้เกิดอันตรายได้
2. แต่งกายให้เหมาะสมกับการทำงาน
3. ควรมีหน้ากากสวมป้องกันสารเคมีจากปุ่ยและฝุ่นละออง
4. สามารถเท้าผ้าใบเพื่อสะคอกและปลดกดัยในการทำงาน

ส่วนประกอบสำคัญของเครื่องใส่ปุยข้าวโพด

รูปที่ ก.4 แสดงส่วนประกอบสำคัญของเครื่องใส่ปุยข้าวโพด

<p>1. ตัวปรับระดับความลึกของคิน
2. ถังบรรจุปุ๋ย
3. ล้อใบไชง
4. โซ่</p> | <p>5. ฝาปิดถังบรรจุปุ๋ย
6. ท่อลำเลียงปุ๋ย
7. ใบแยกคิน
8. สลักต่อ กับ รถไถนาคินตาม</p> |
|--|---|

จำนวนรอบการหมุนของล้อใบ้แขงในระยะ 40 เมตร
ล้อใบ้แขง มีขนาดของล้อ 38.3 เซนติเมตร

$$r = 0.383/2$$

$$\text{ดังนั้น } r = 0.1915 \text{ เมตร}$$

เส้นรอบวงของล้อใบ้แขง

$$= 2\pi r$$

$$= 2\pi (0.1915)$$

$$\text{ดังนั้น } \text{เส้นรอบวง} = 1.2 \text{ เมตร}$$

การหาจำนวนการหมุนของล้อใบ้แขง

$$\text{จาก } \text{ความยาว } 1 \text{ ไม่ } = 40 \text{ เมตร}$$

$$\text{ความกว้าง } 1 \text{ ไม่ } = 40 \text{ เมตร}$$

$$\text{จำนวนรอบการหมุน} = 40/1.2$$

$$= 33.33 \text{ รอบ/ 40 เมตร}$$

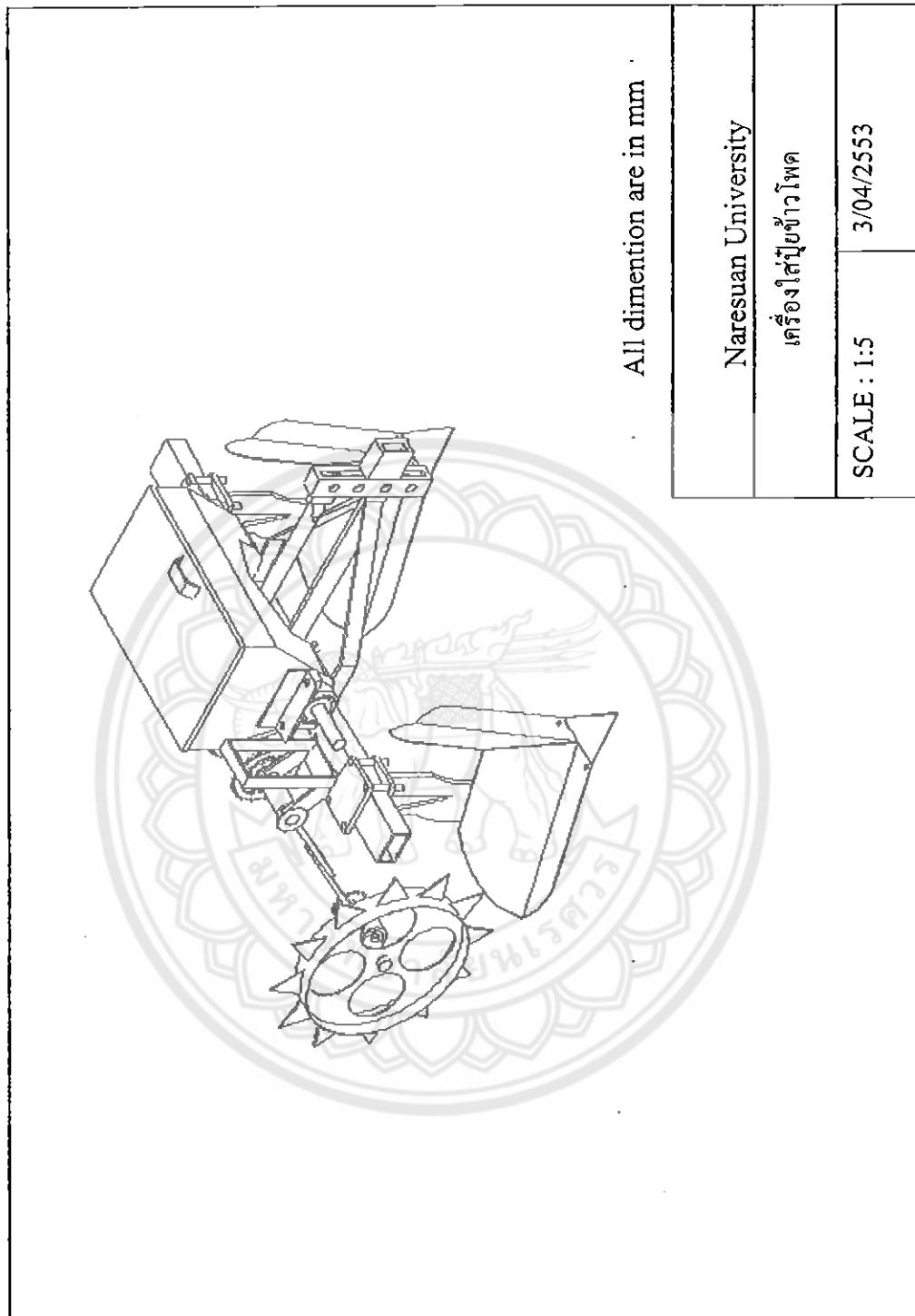
***ในการเคลื่อนที่ไป 3 รอบ จะสามารถใส่ปุ่ยได้ 13 แต่

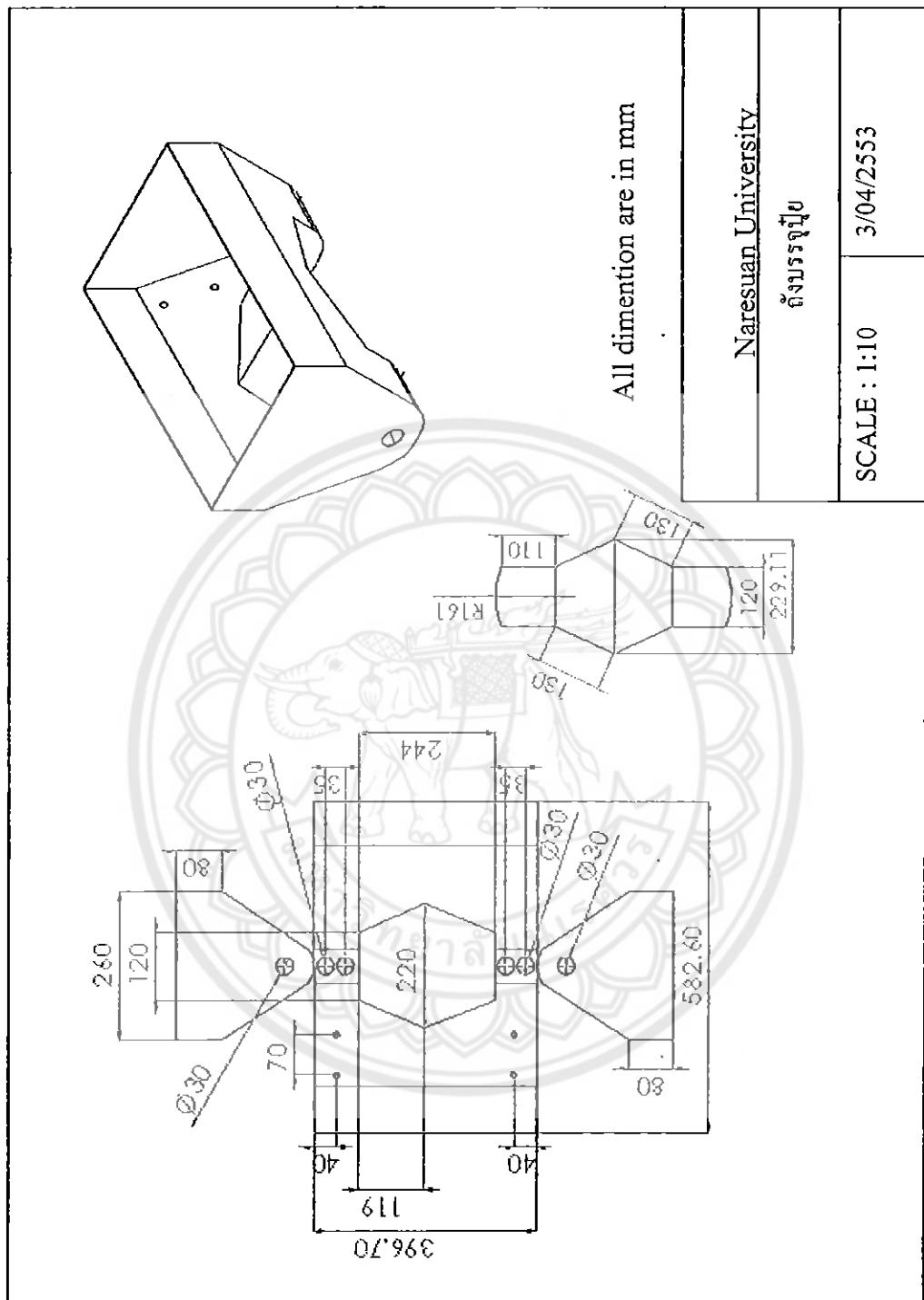
$$\text{ใน } 1 \text{ ไม่ } \text{ จะมีเวลาประมาณ } 80 \text{ นาที } \text{ จะใส่ปุ่ย } \frac{80 \times 3}{13} = 18.46 \text{ รอบ/ } 1 \text{ นาที}$$

การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์

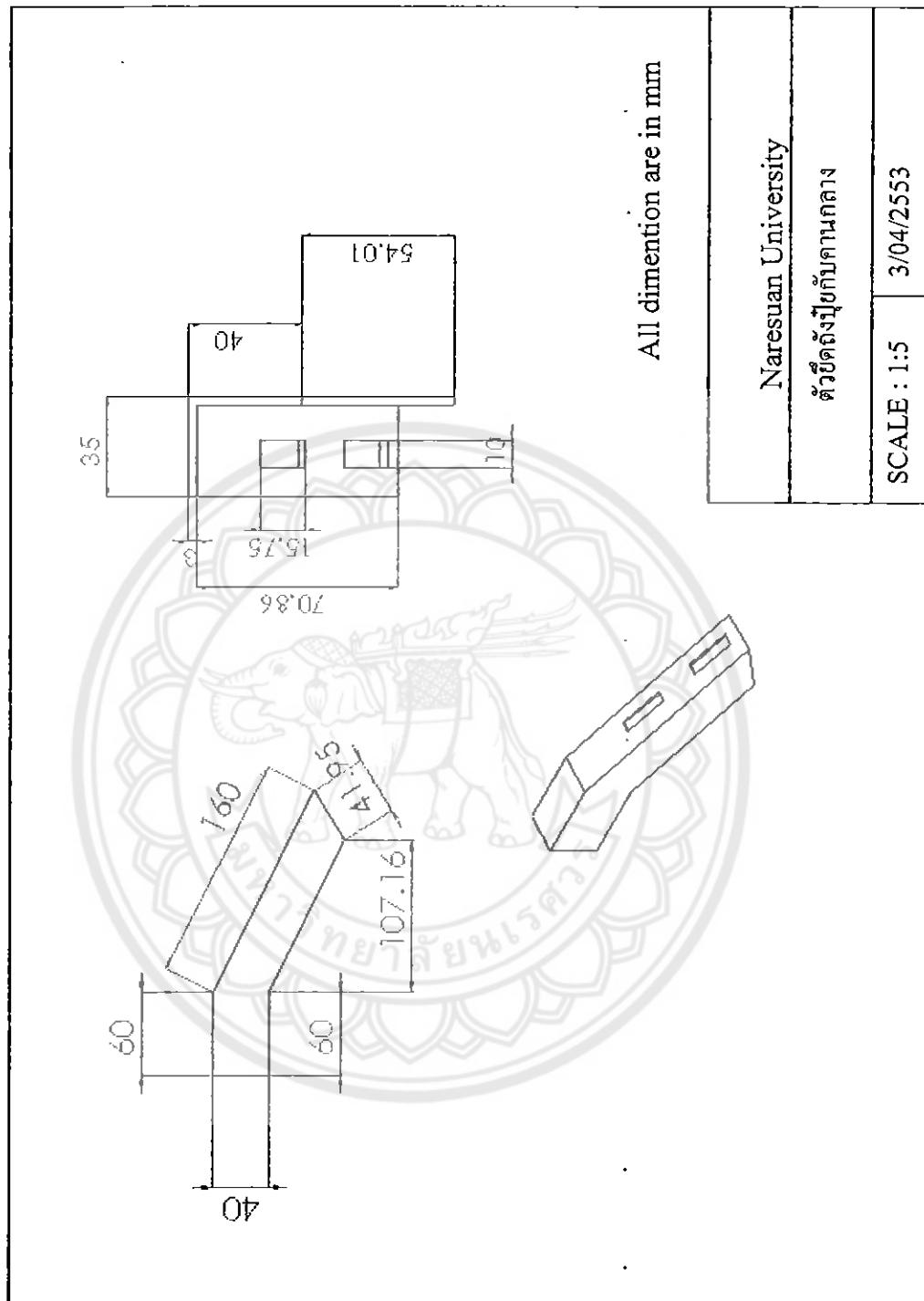
อายุการใช้งานของเครื่องใส่ปุ่ยจะกำหนดจากคุณสมบัติของวัสดุที่นำมาสร้าง โดยจะกำหนดอายุการใช้งานที่ 7 ปี

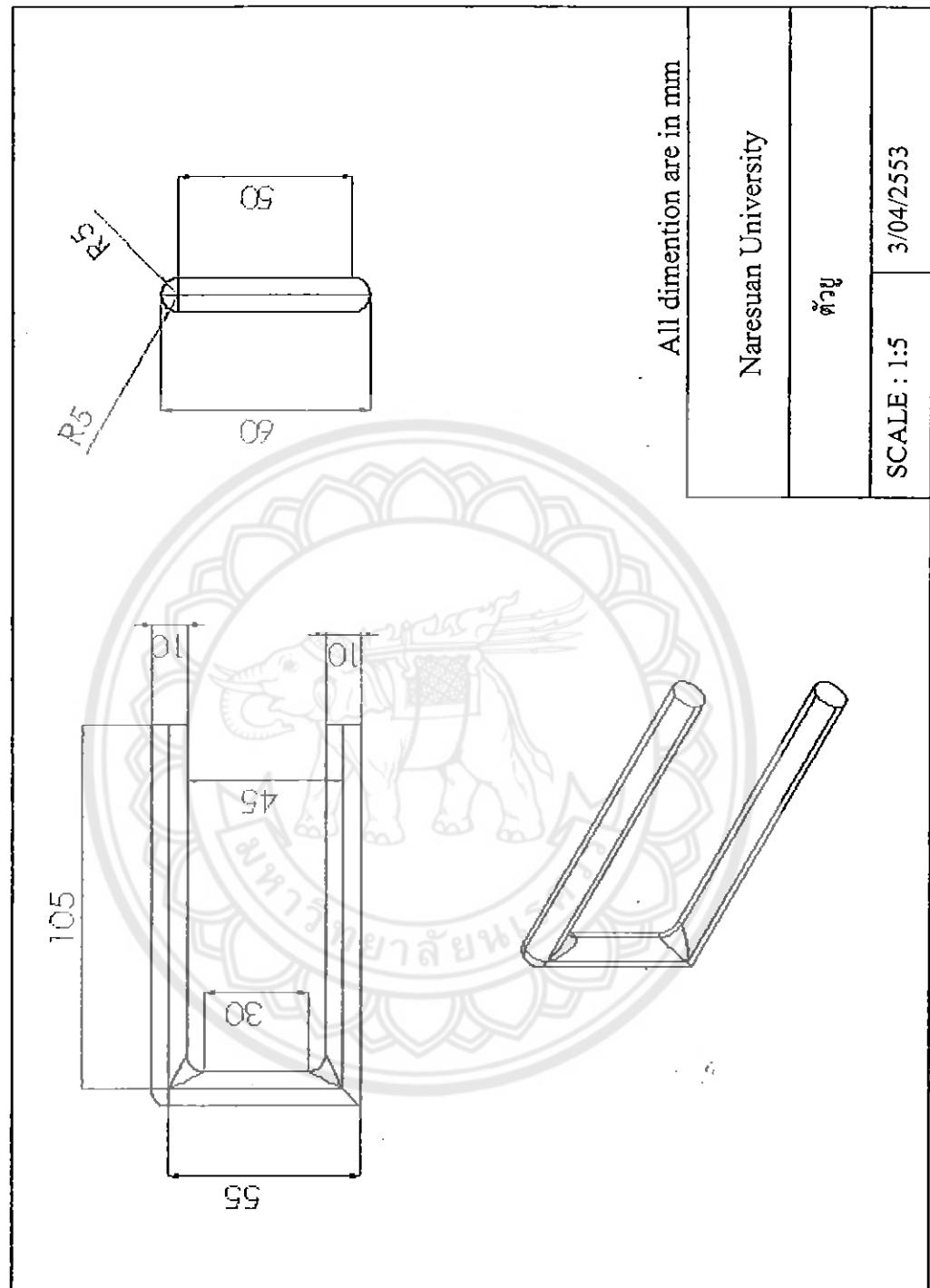

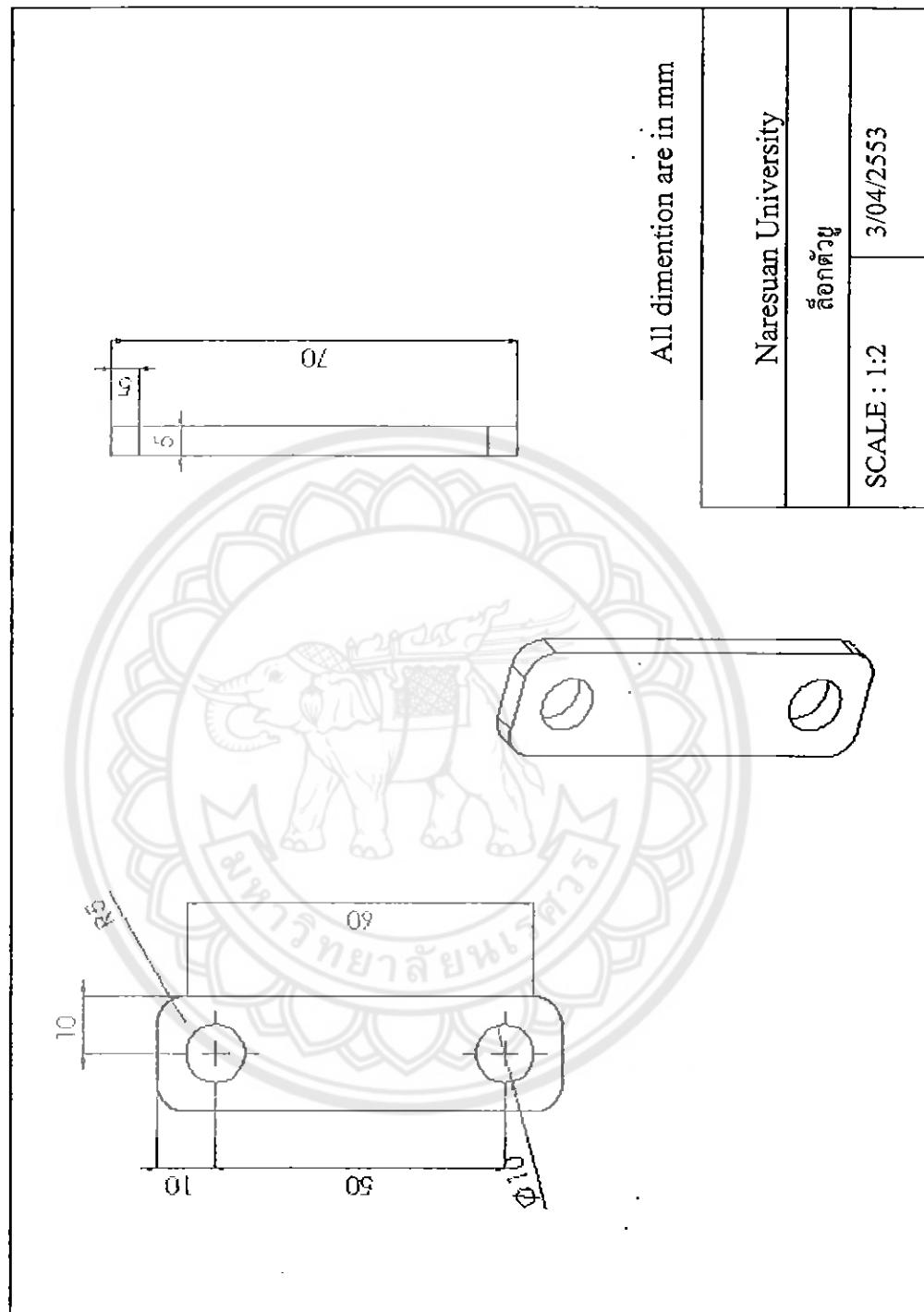

รูปที่ ๓.๒ ตั้งบรรทัด

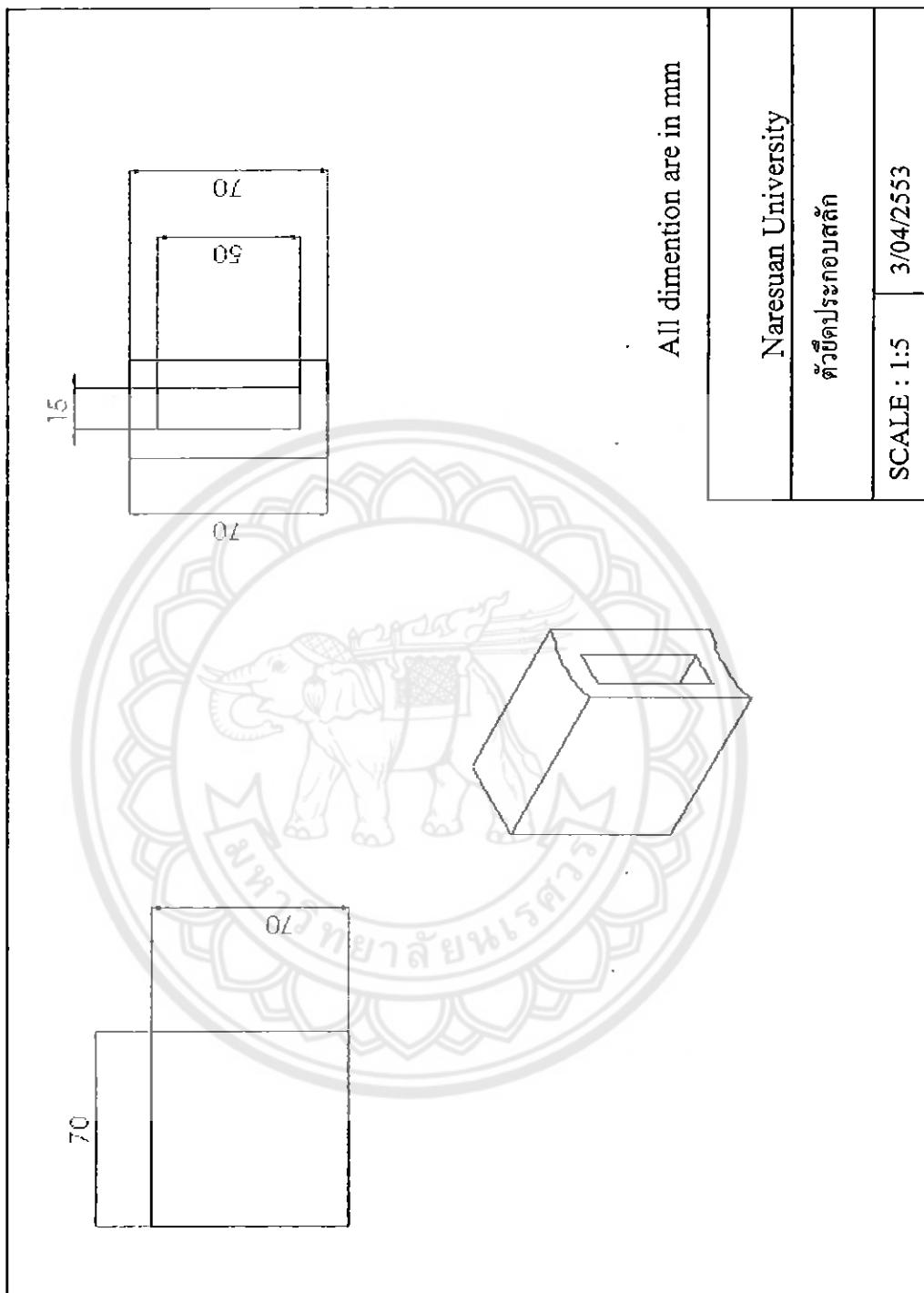

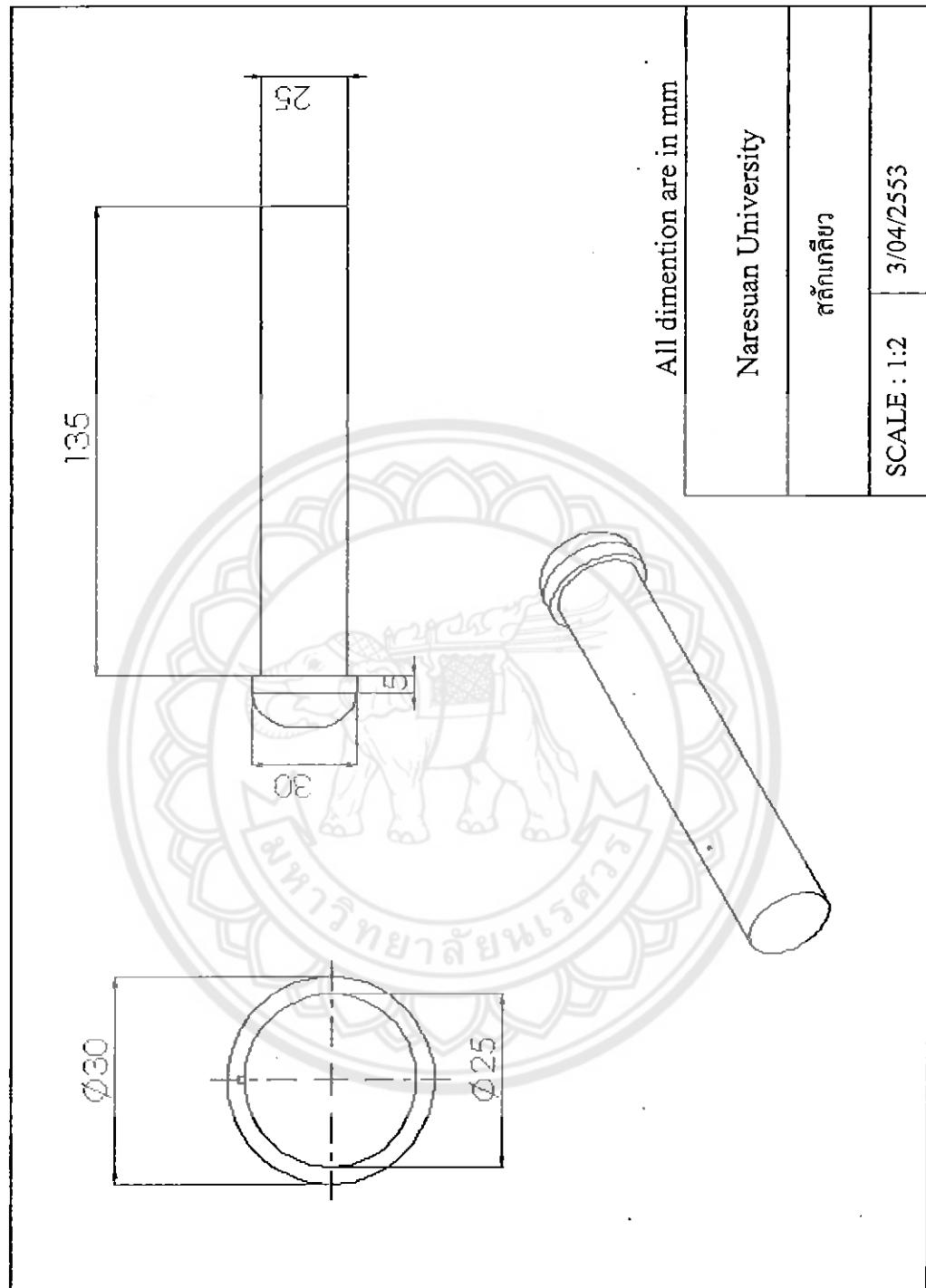
รูปที่ ๑.๔ ตัวอย่าง

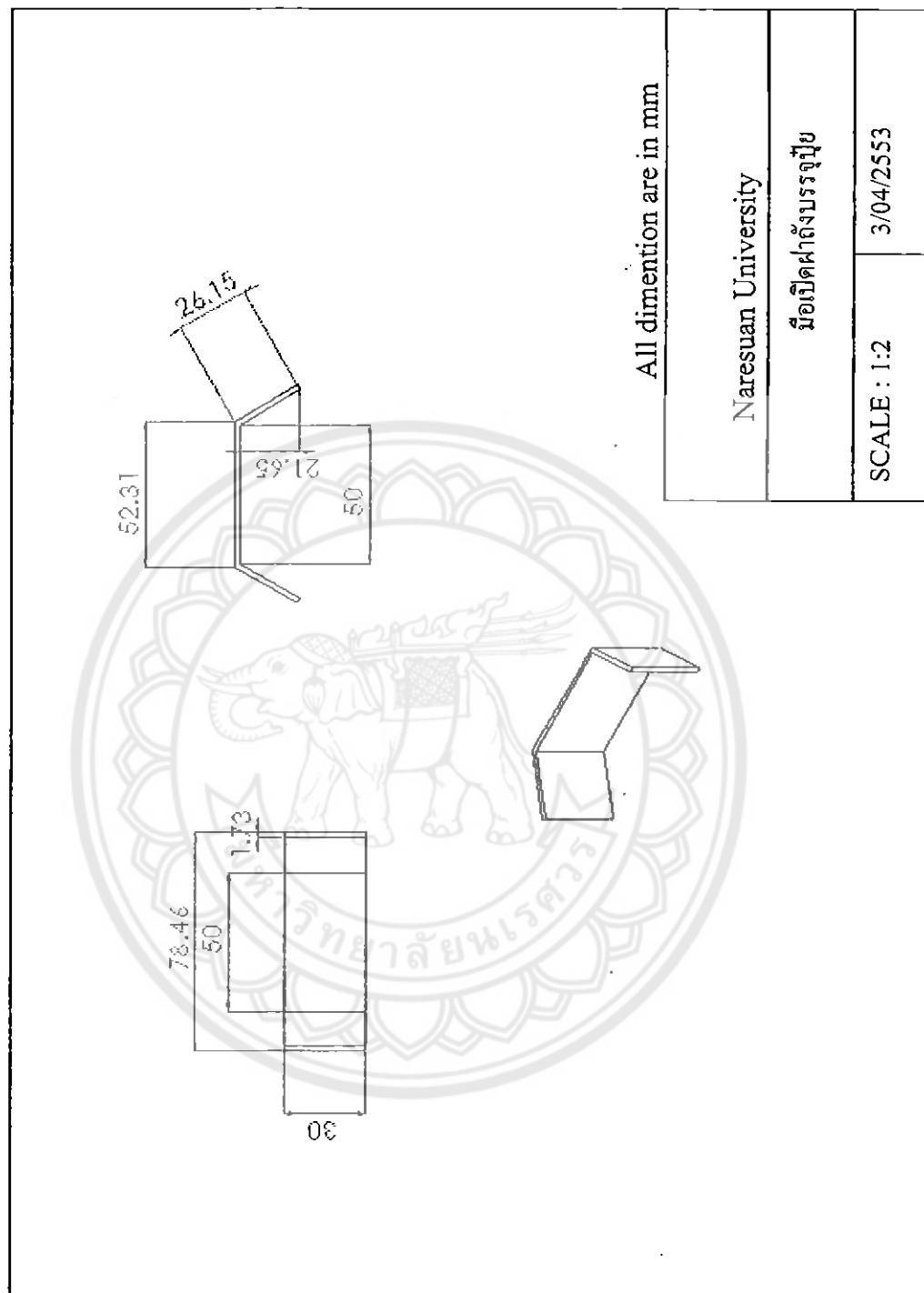
ຮັບກຳ ກ.5 ສົດອັດວຽງ

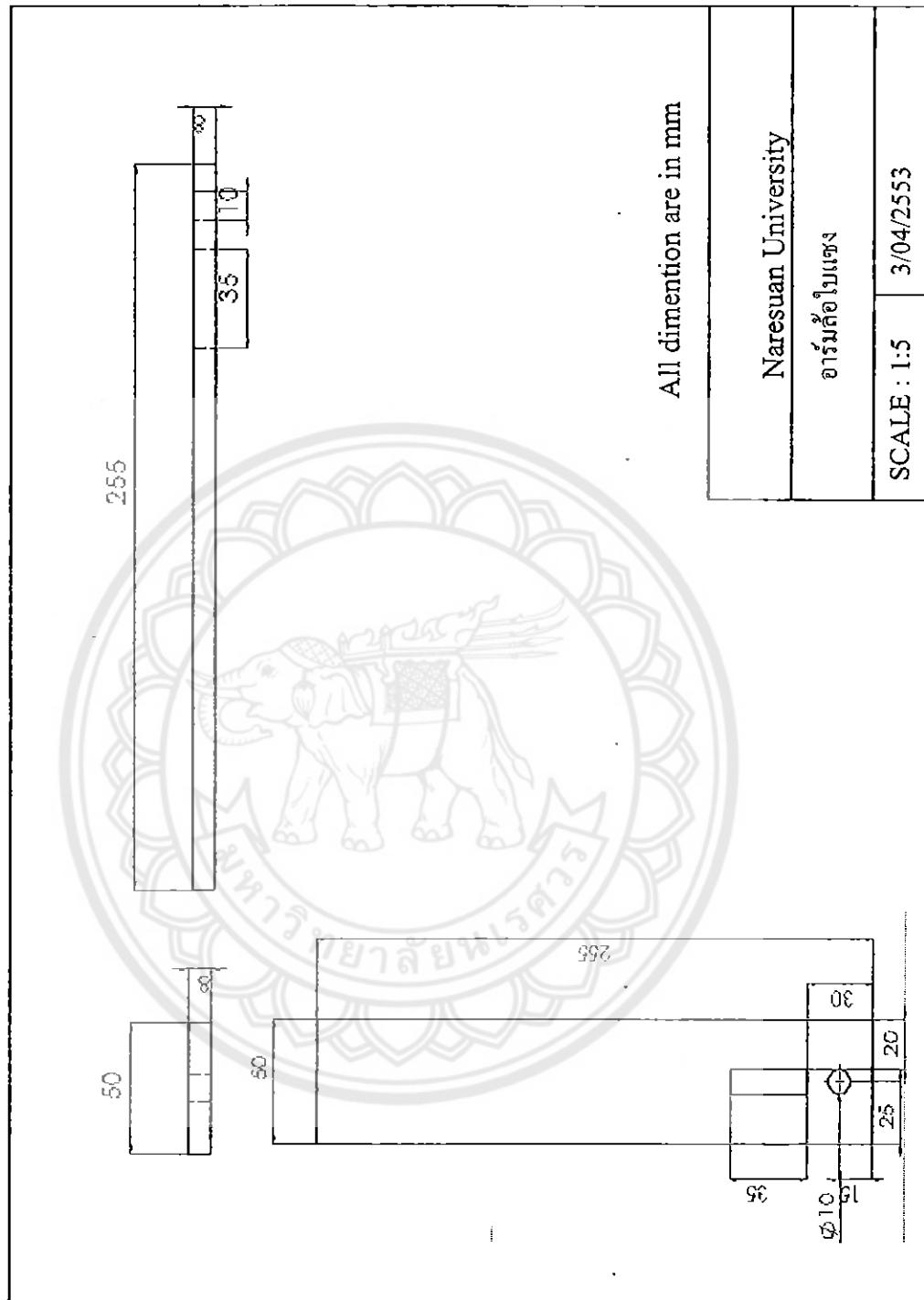

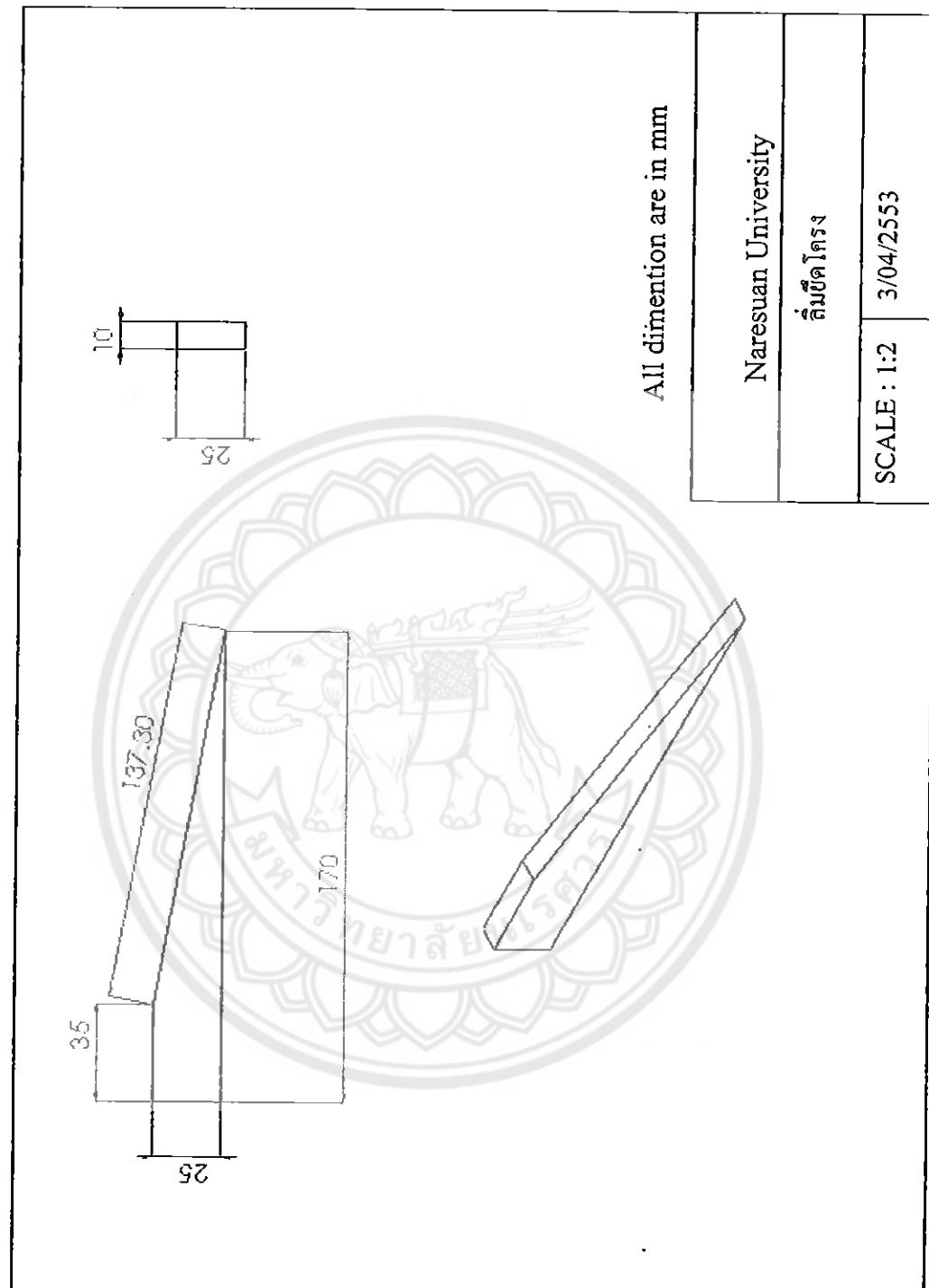
รูปที่ ก.๖ ตัวบึกประภากองสมสัก

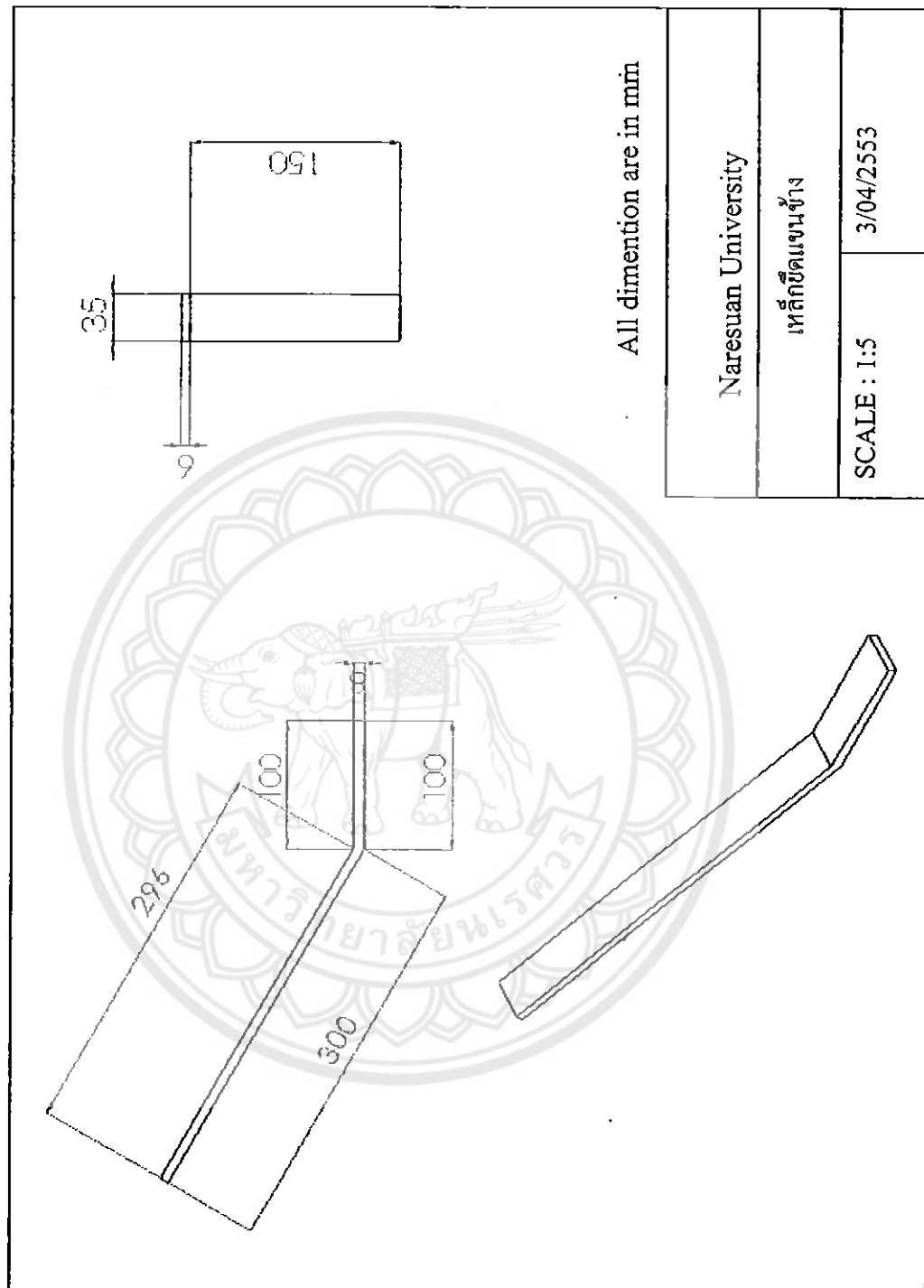
รูปที่ ก.7 ตัวกอกทึบ

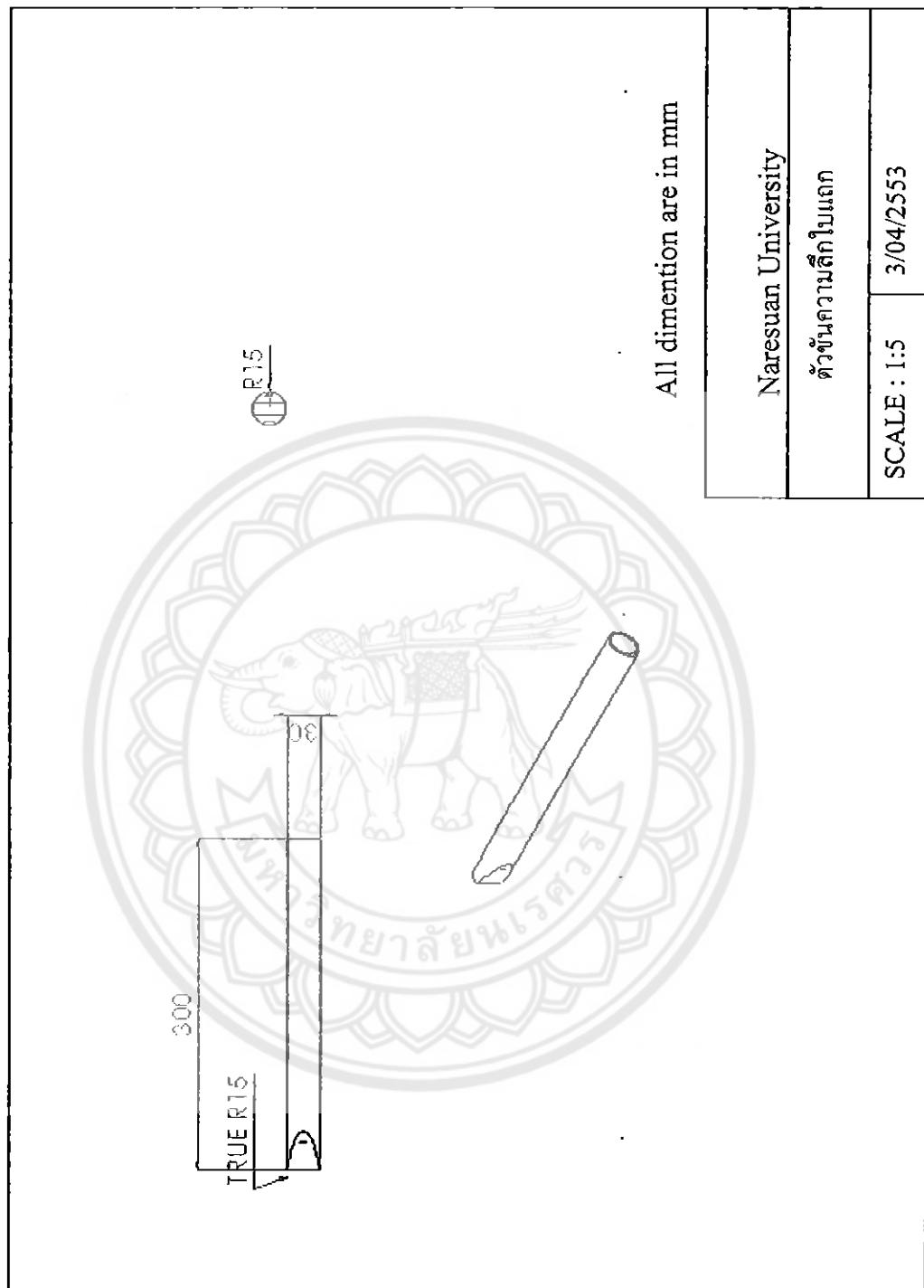

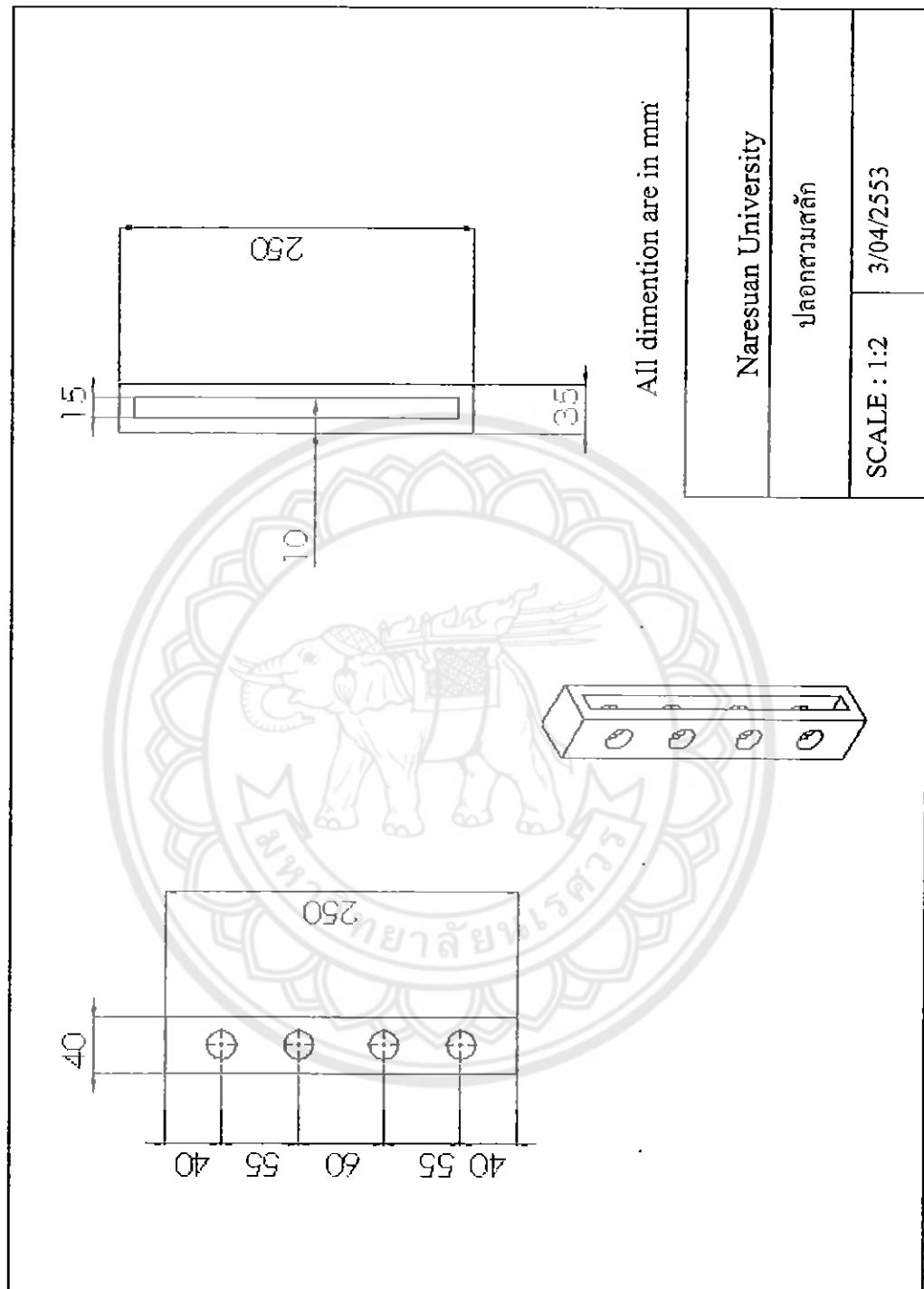

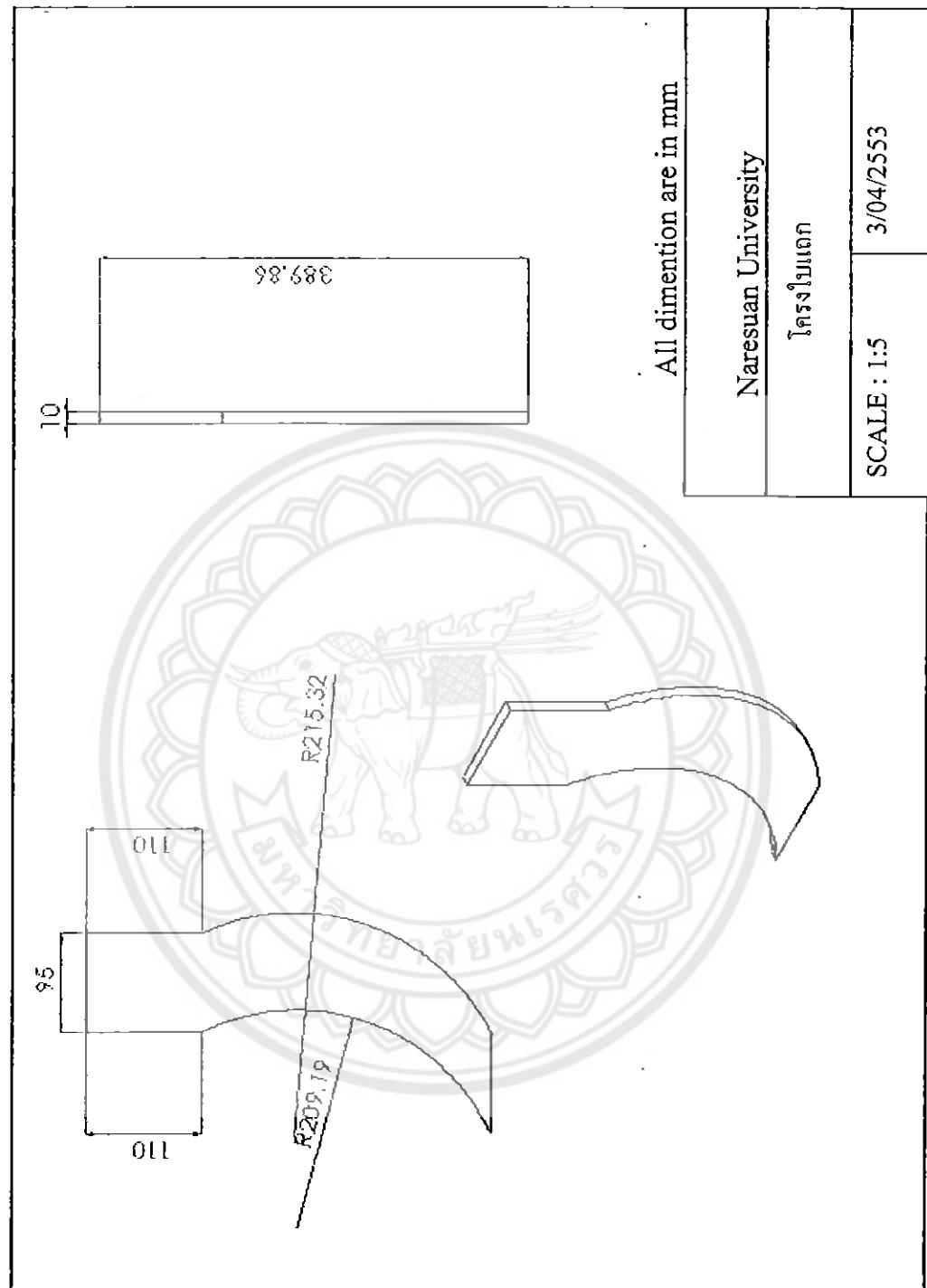
รูปที่ ก.10 ลิ้นชักโครง

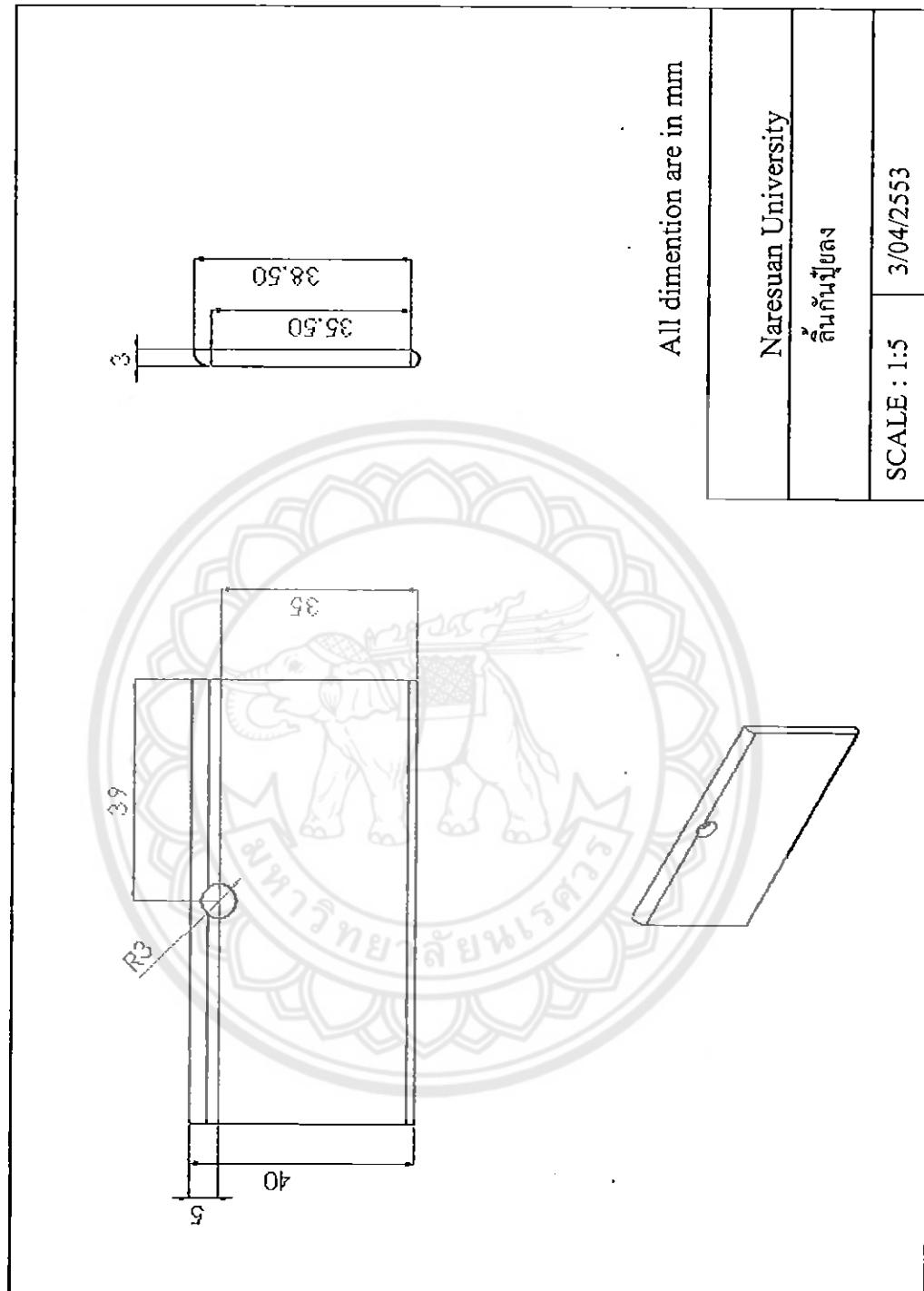
รูปที่ ก.11 หัวตีบซีดแบบช้าง

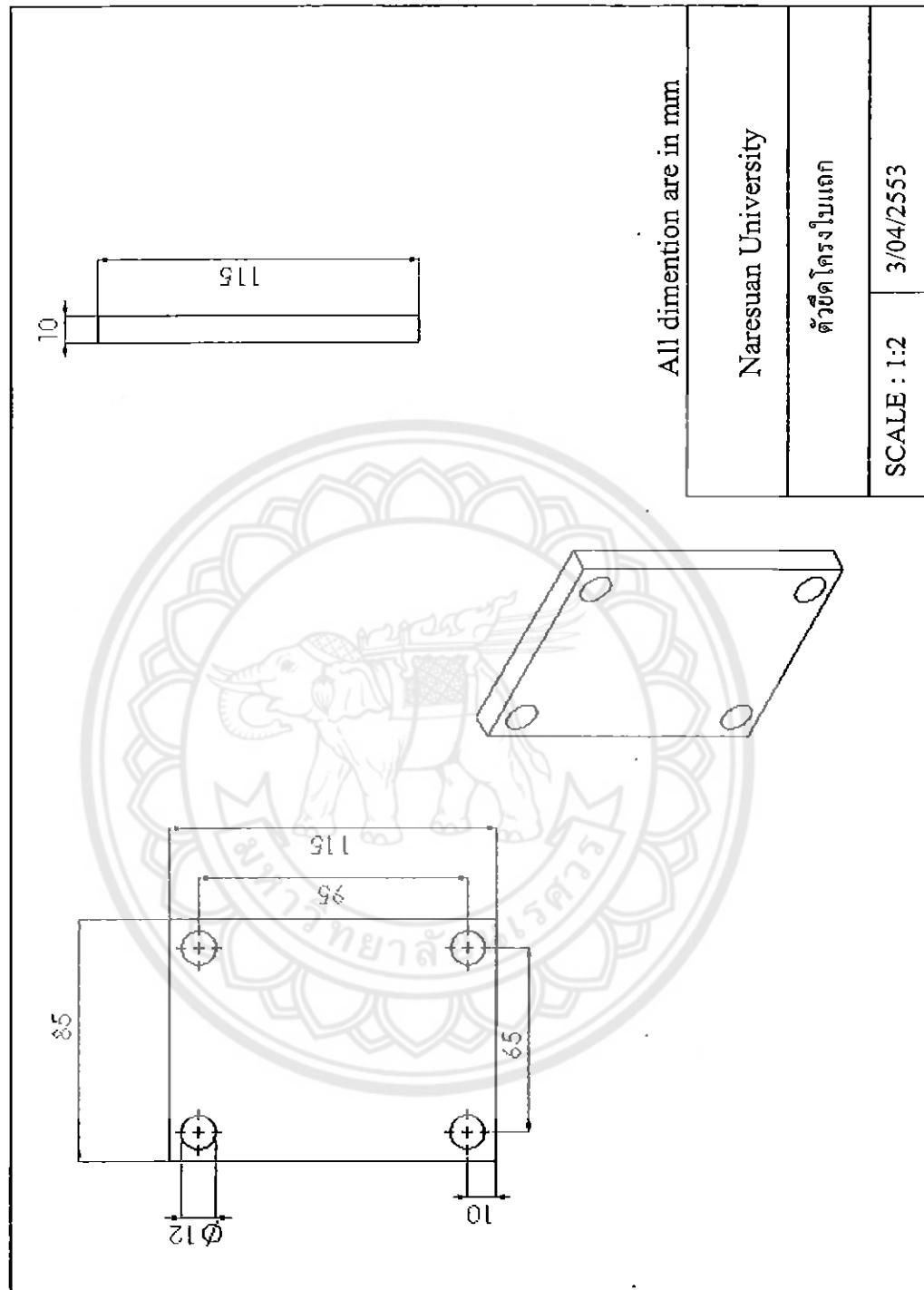

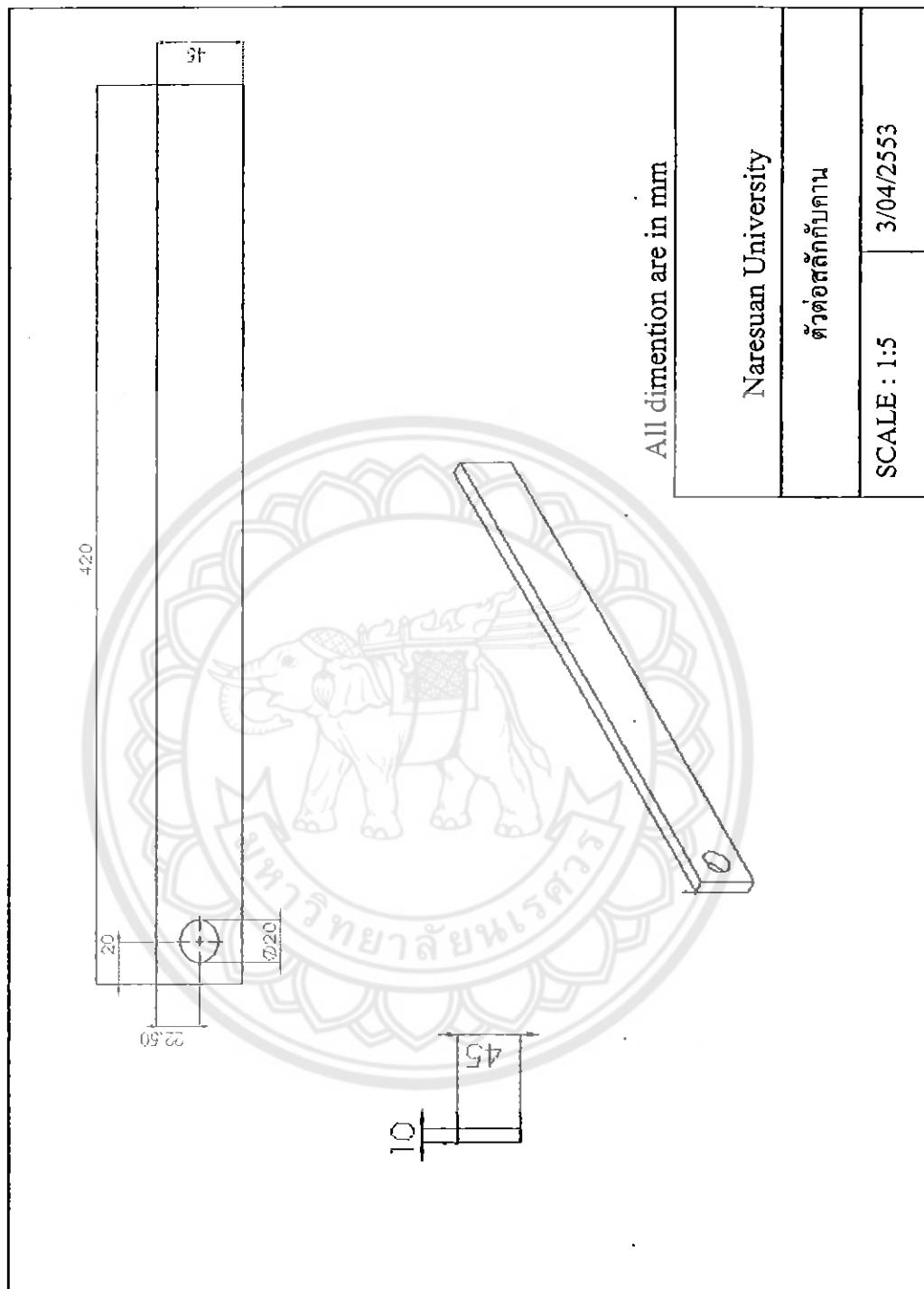
รูปที่ ก.14 โครงไข้มหา

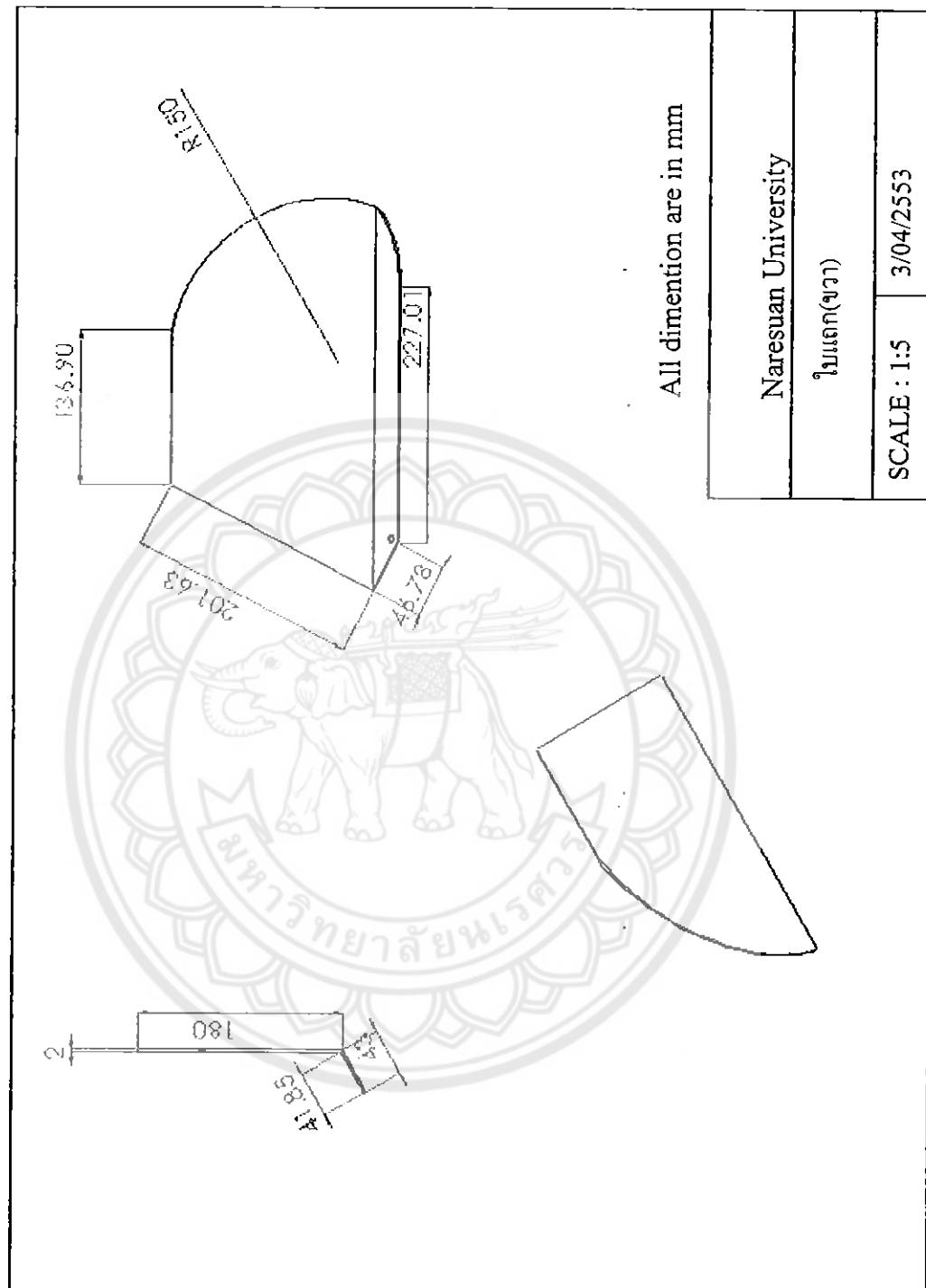
รูปที่ ก.15 ตีนกันปุ่มเบลจ

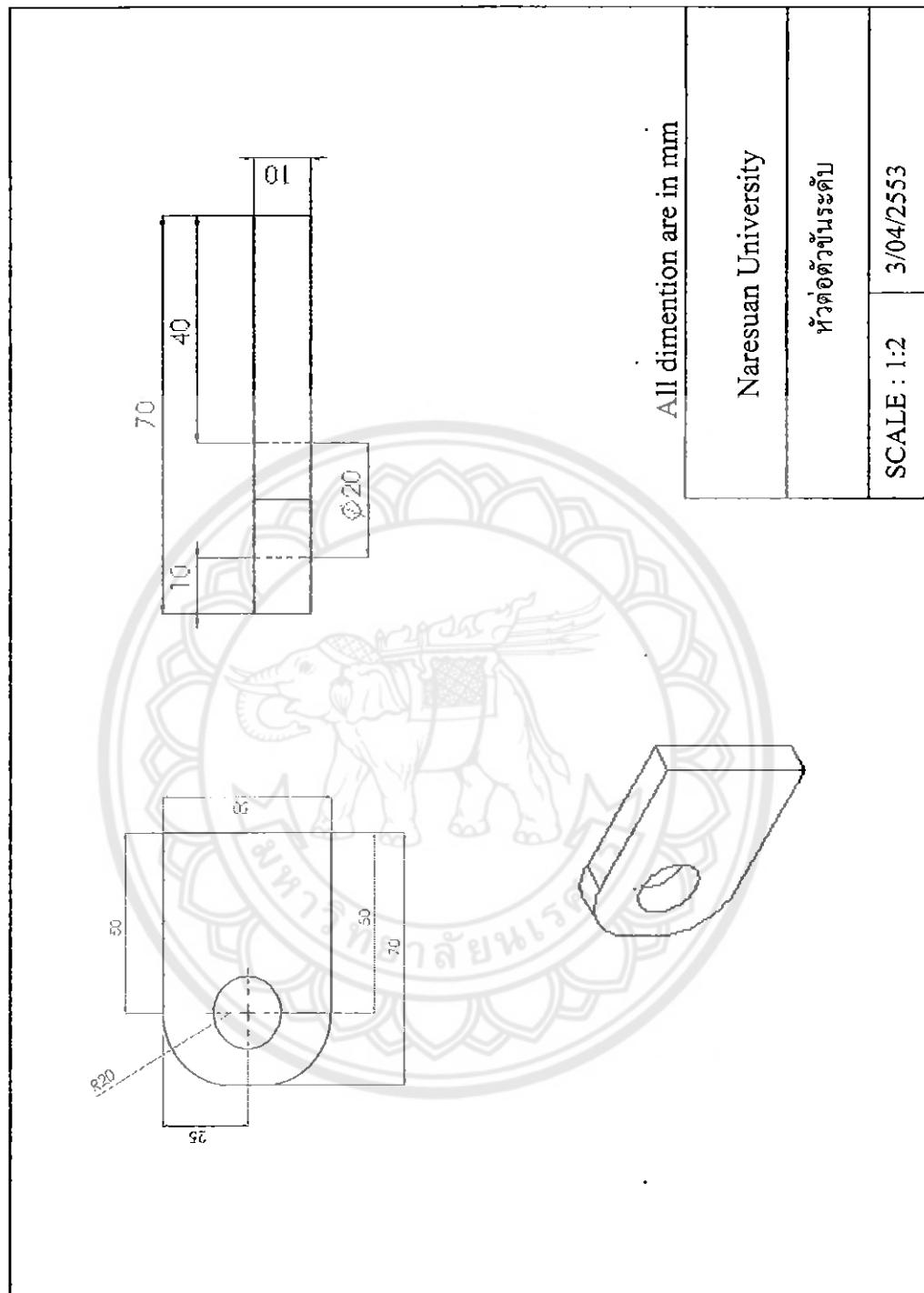
รูปที่ ๑.๑๖ ตัวยึดโครงไข่แบบเด็ก

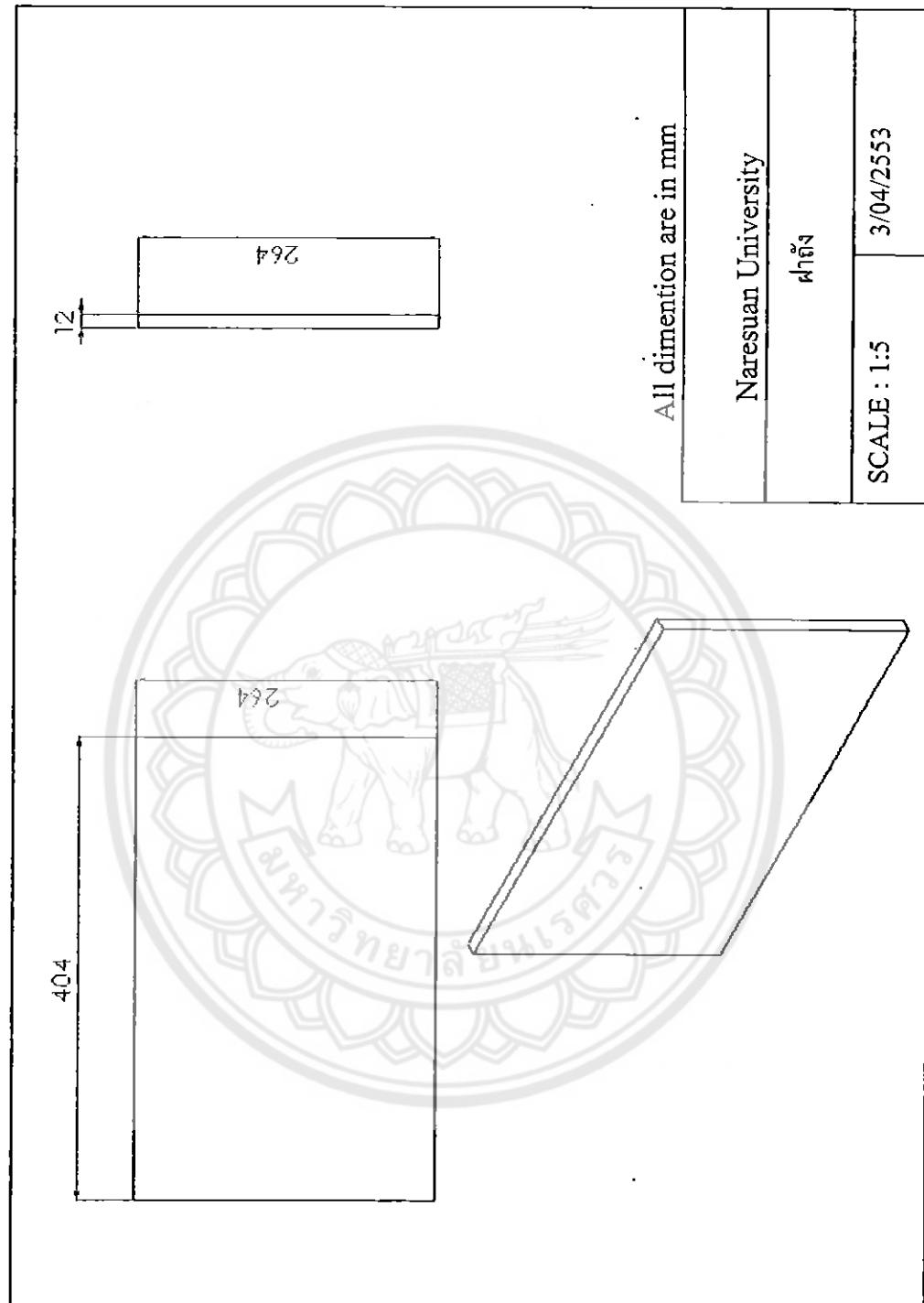
รูปที่ ก.17 ตัวตอมตั้งกับบาน

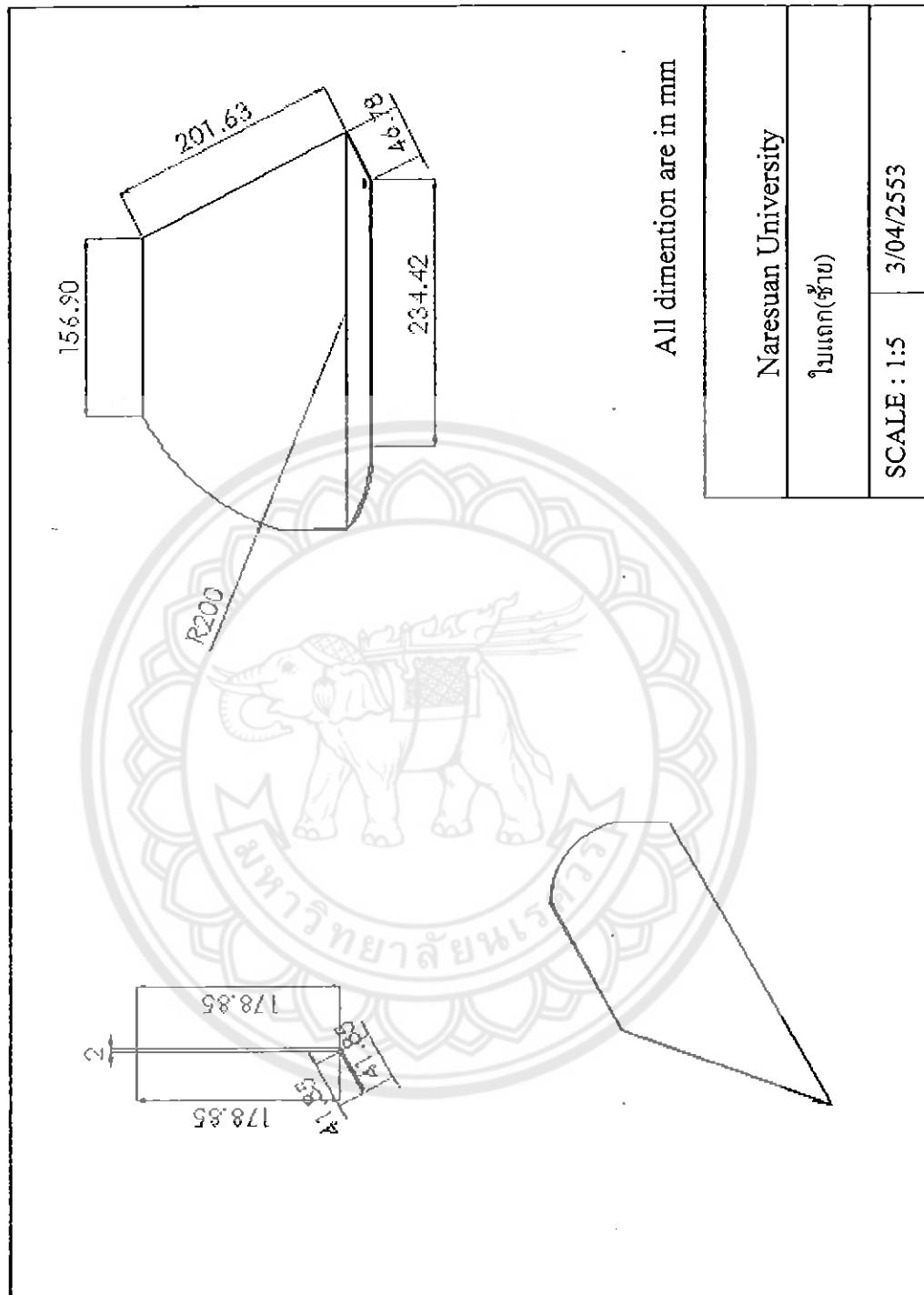

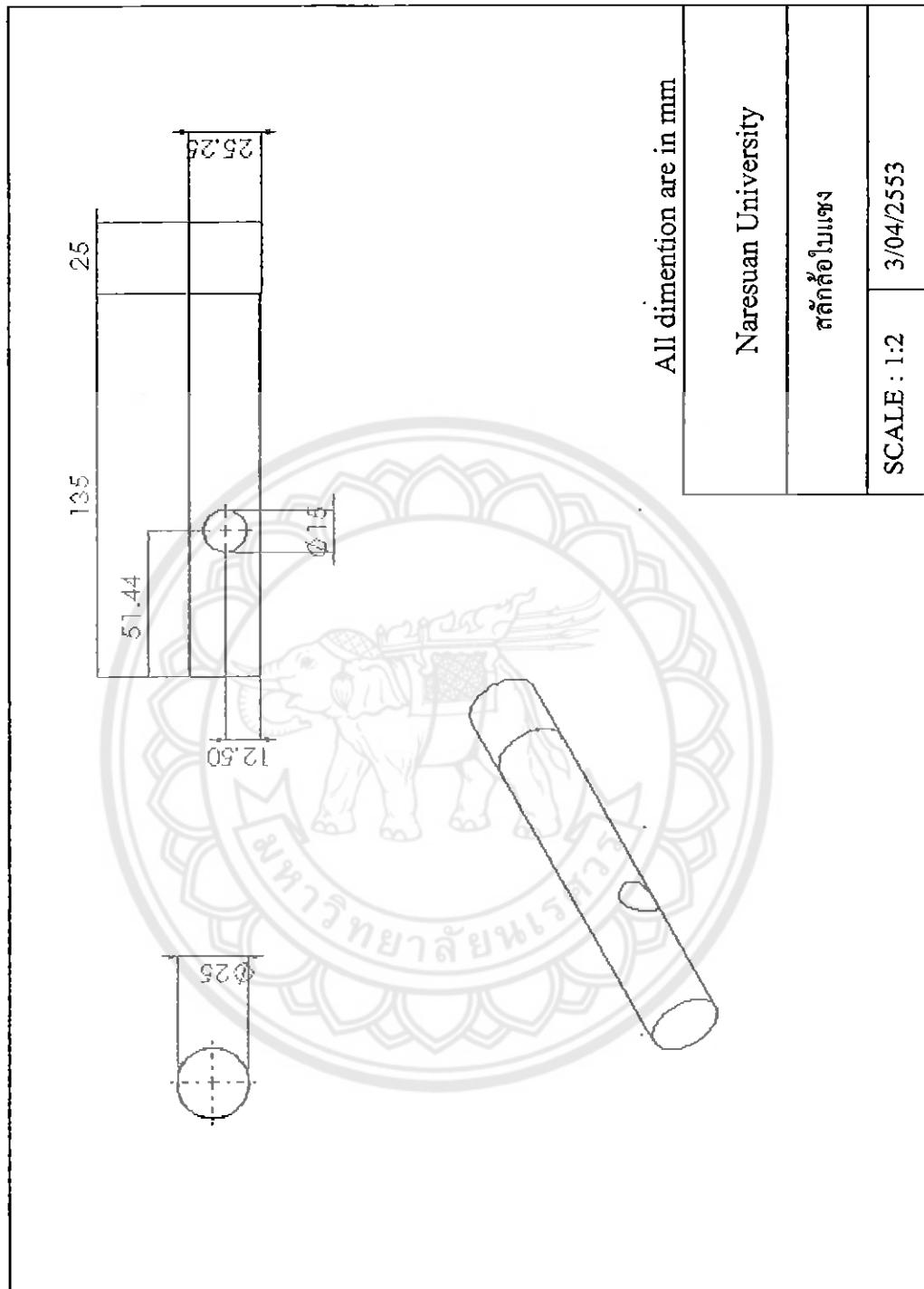
รูปที่ ก.18 แบบอก(ขวา)

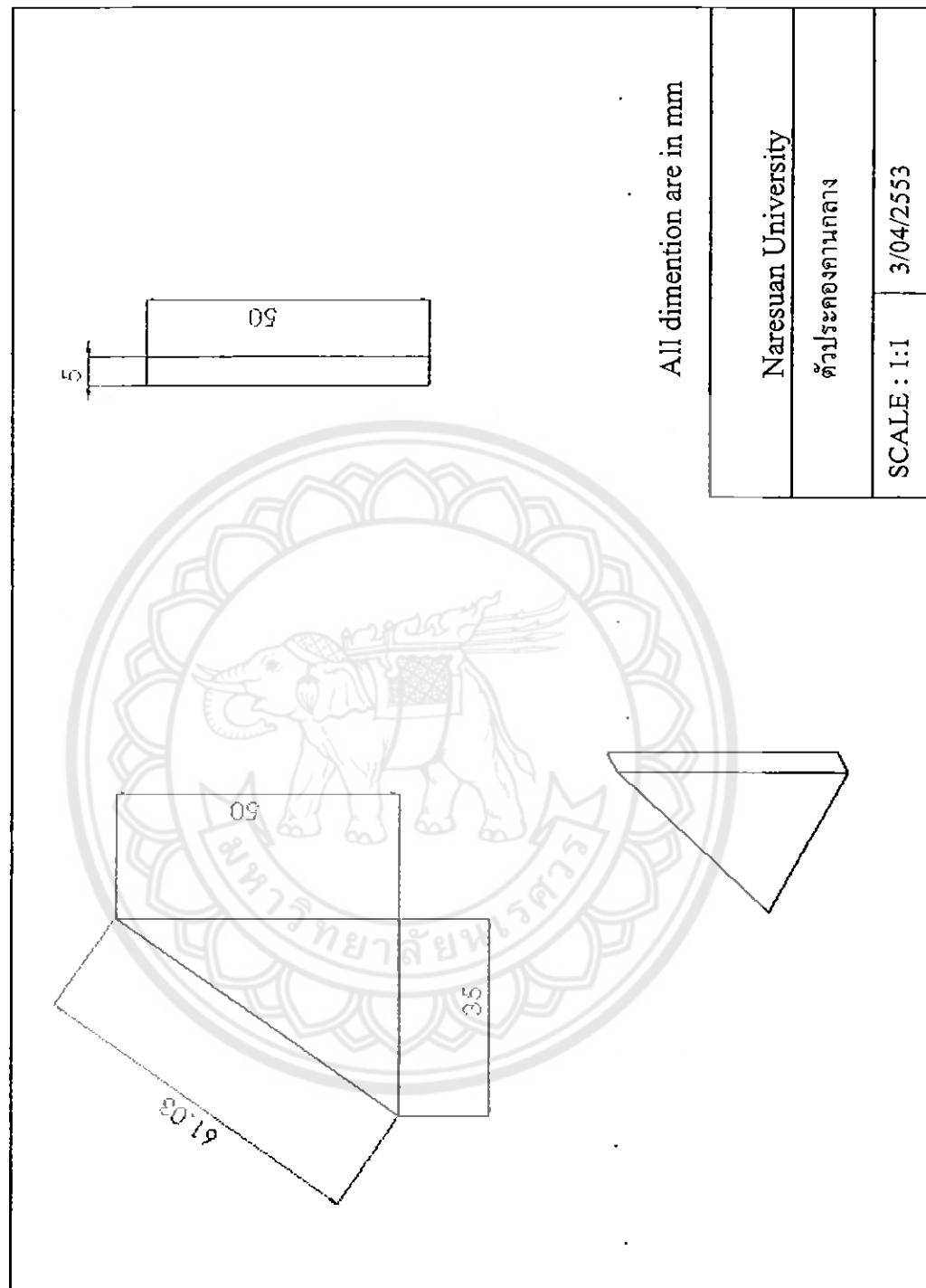
รูปที่ ๓.19 หัวต่อตัวบันประตู

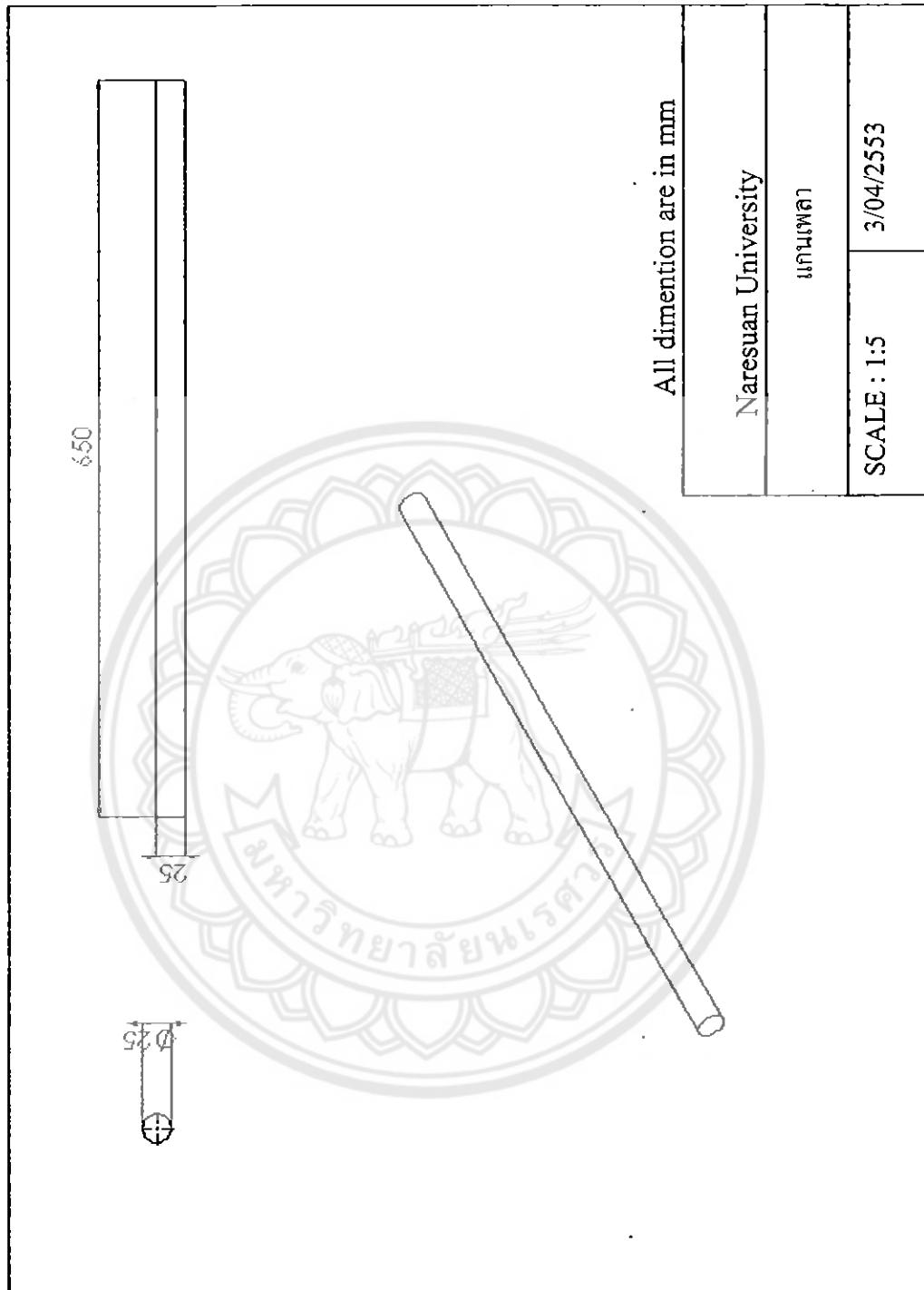

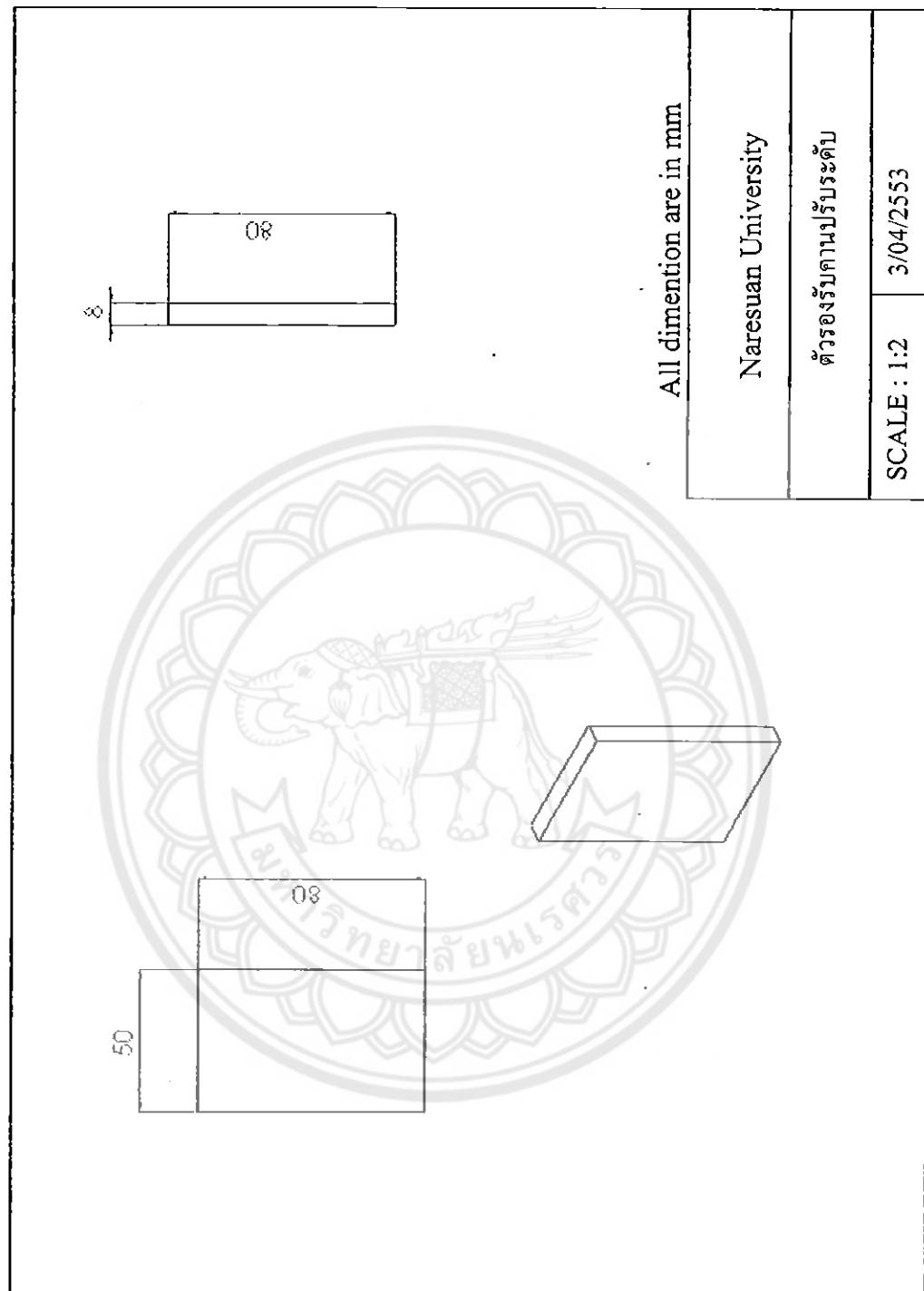

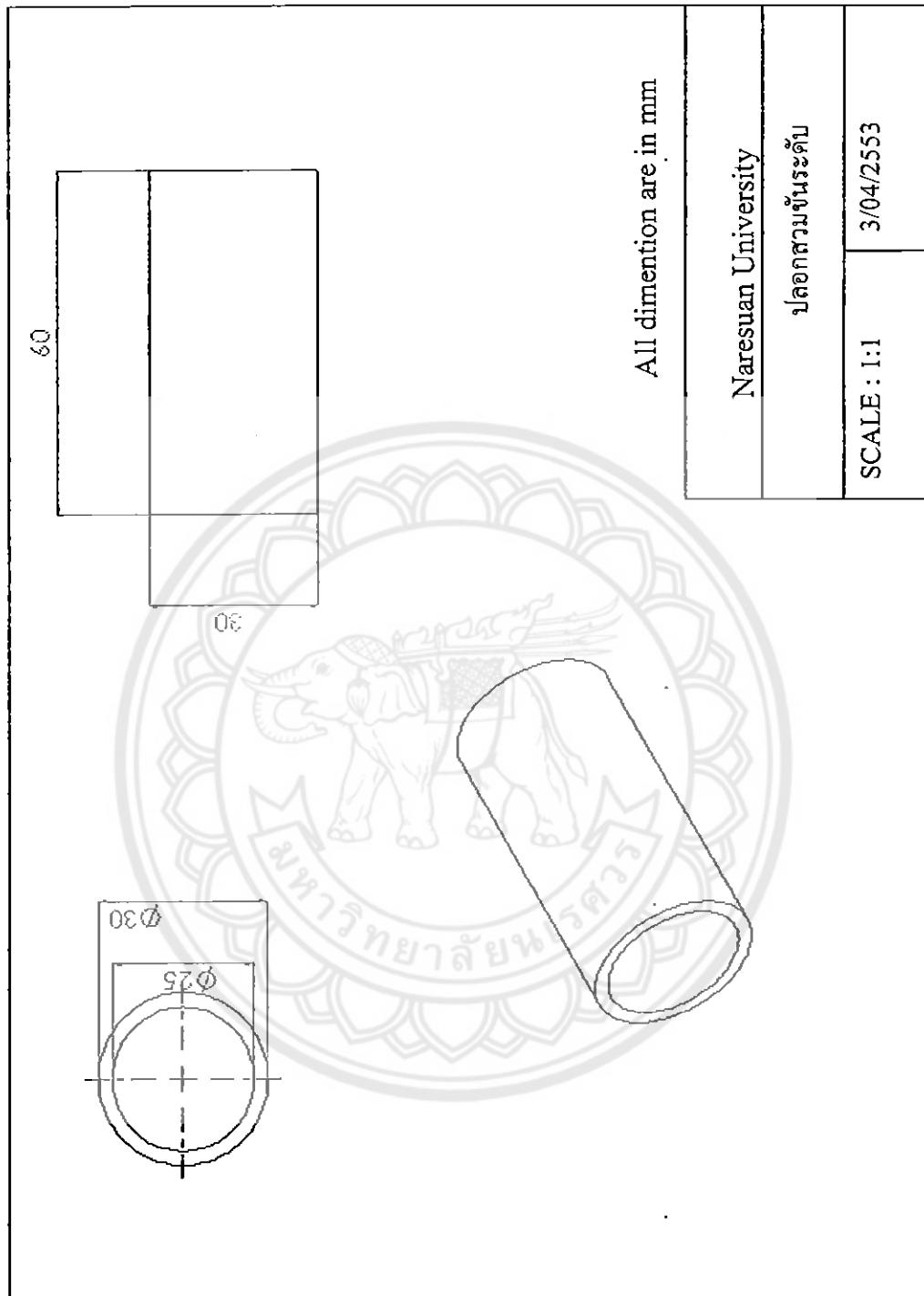
รูปที่ ก.22 ตัวก๊อกจ่อ ไปเมือง

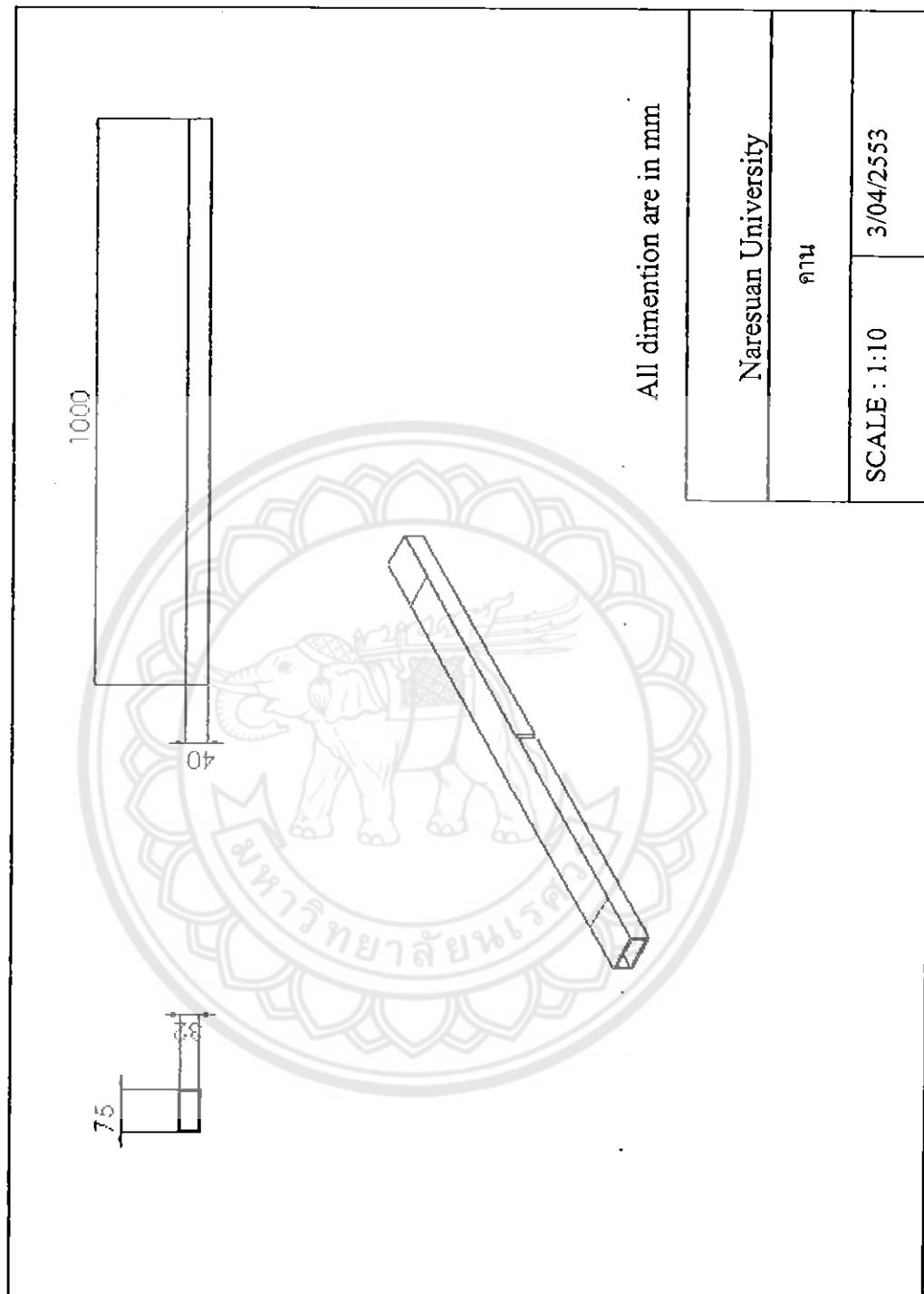

รูปที่ ก.24 แมกนพค

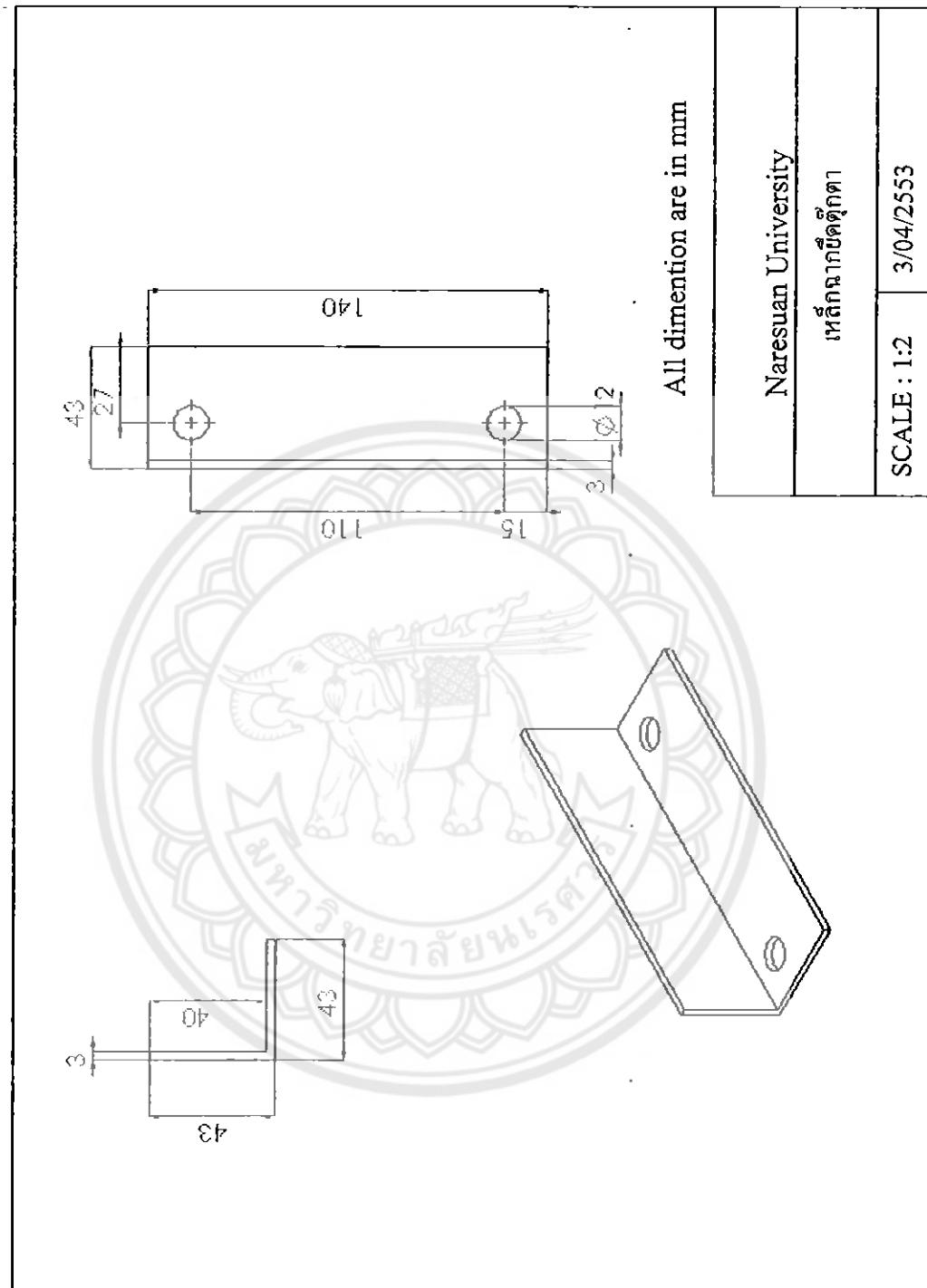

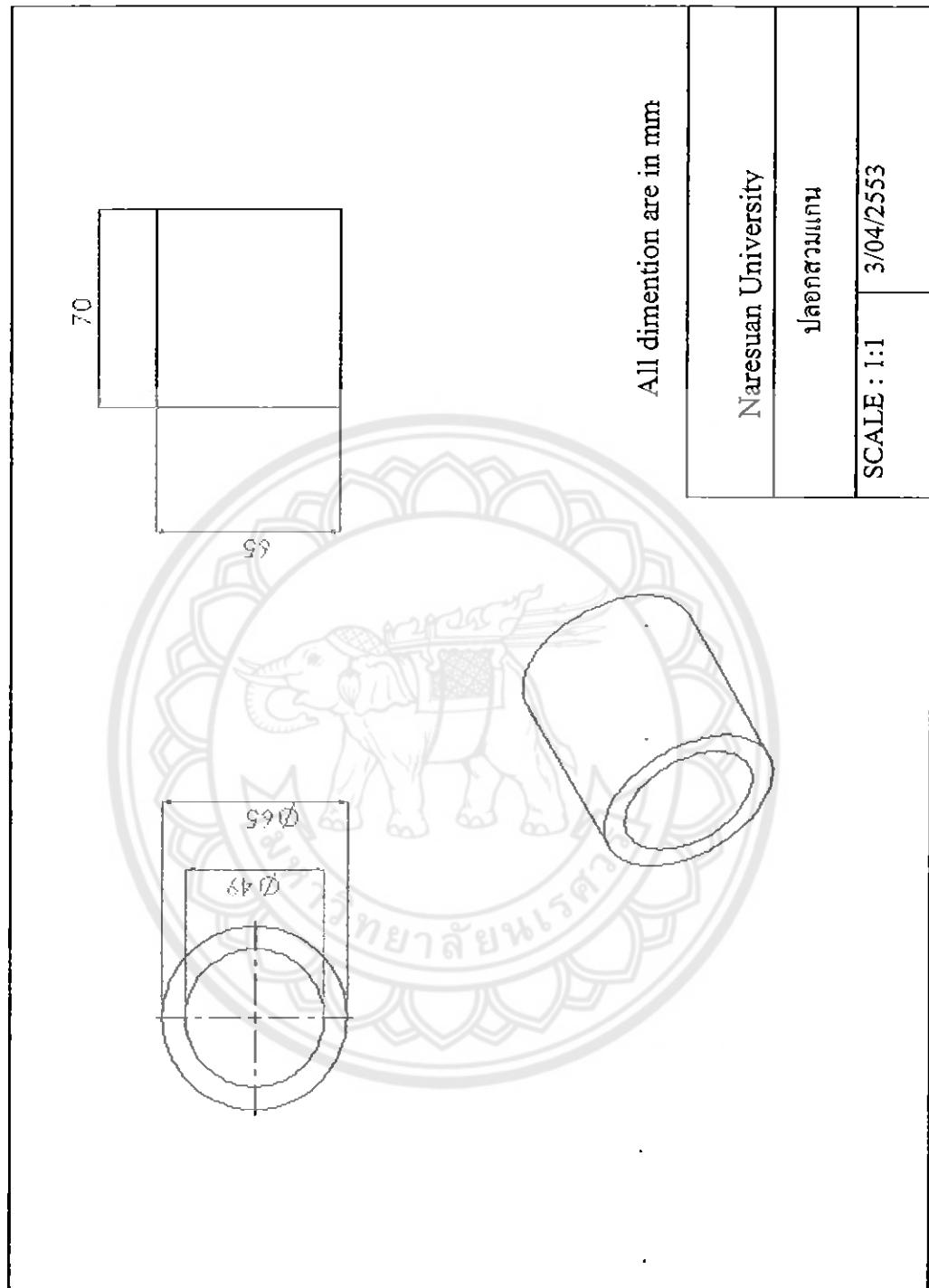
รูปที่ ก.26 ปลดล็อกความเข้มงวดตัวบาก

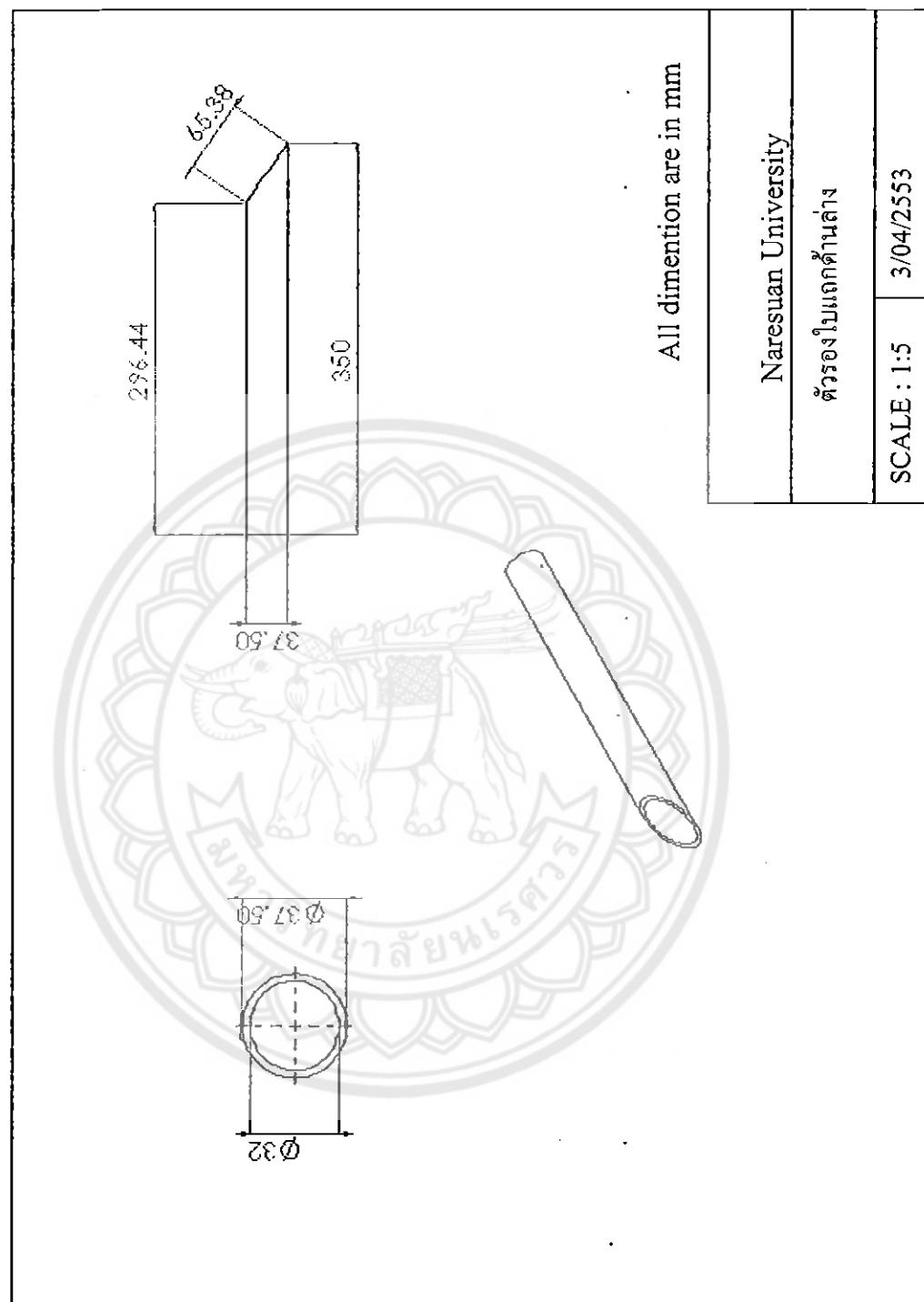

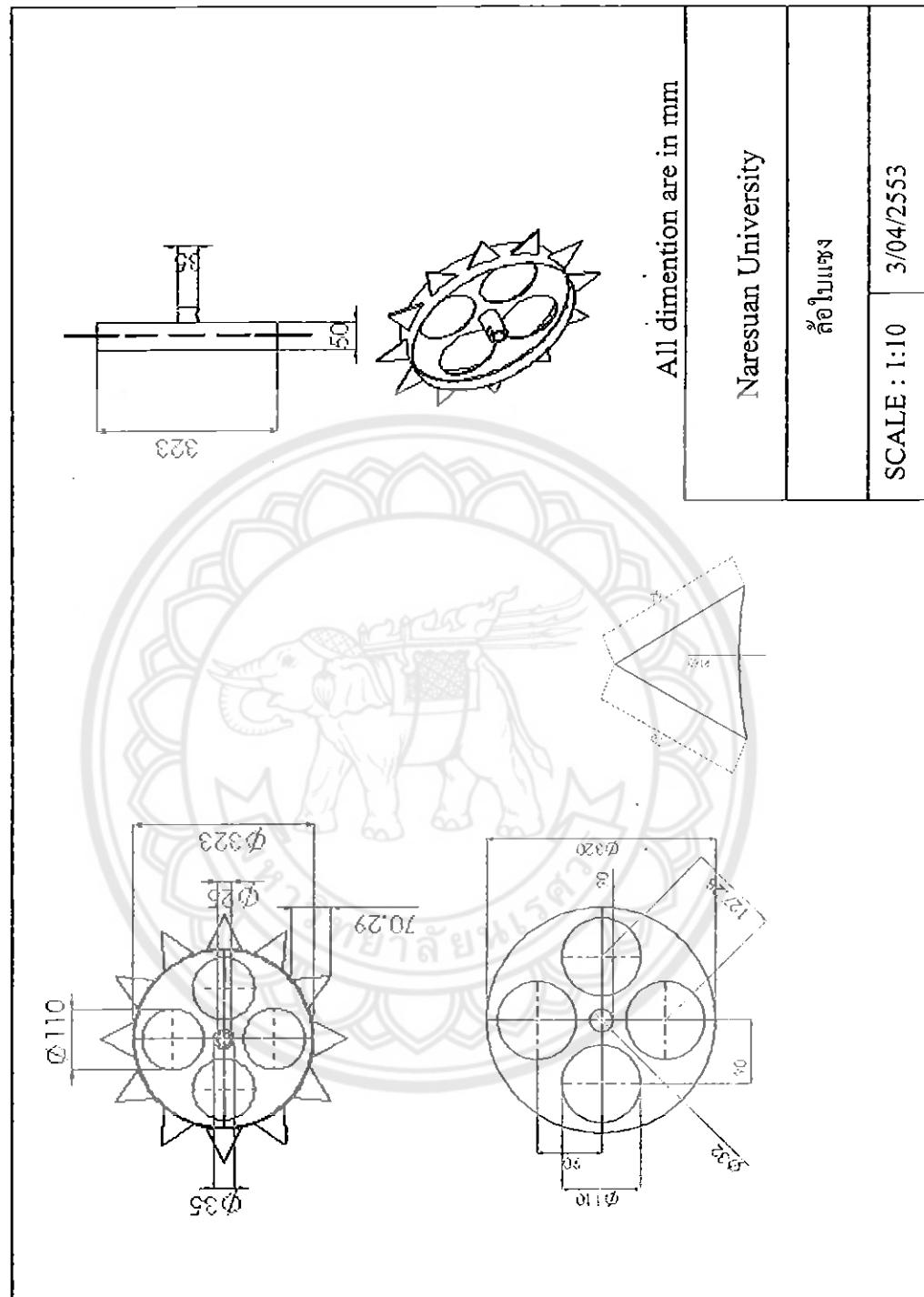
รูปที่ ๑.๒๗ คาน

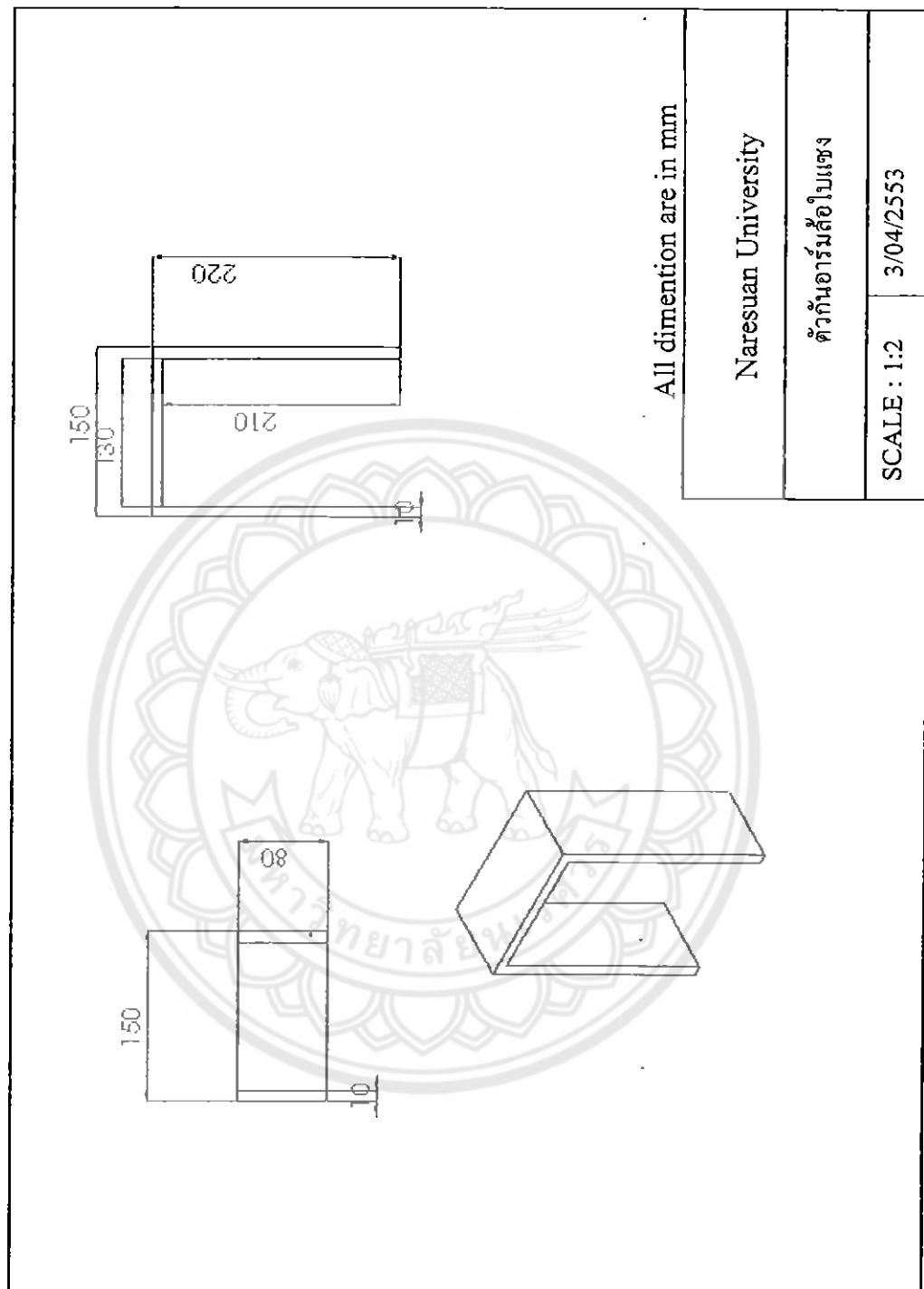

ຮູບກີ່ ຄ.28 ເຫັນສຸກນາກເປົ້າຕູກຕາ

รูปที่ ๓.๒ ตัวกันอาร์มสีเงิน